சிவசங்கரி

இவர்களும் அவர்களும்

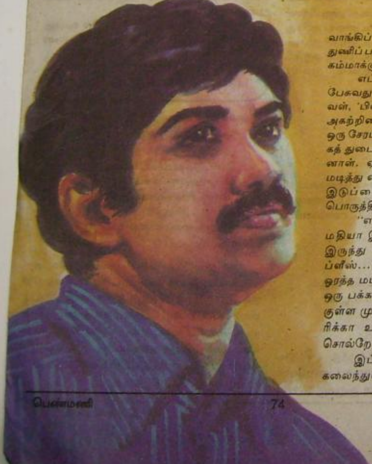

குழந்தை சிணுங்கியது.

செய்துக்கொண்டிருந்த காரியத்தை அப்படியே நிறுத்திவிட்டு எழுந்தவள் குழந்தையின் அருகில் சென்று மேல்துணியை விலக்கி, அடியில் கைவைத்துப் பார்த்தாள்.

துணி நனைந்திருந்தது.

தூக்கத்திலிருந்து இன்னமும் முழுமையாய் விடுபடாமல் இருந்த குழந்தையின் கன்னத்தில் செல்லமாகத் தட்டினாள்.

''போக்கிரி படவா... சரியா அரை மணிக்கொருதரம் துணிய நனைச்சிடறியே, இந்த மழைக்காலத்துல காஞ்ச துணிக்கு அடிக்கடி எங்க போறது? பேசாம, உங்கப்பாகிட்ட சொல்லி துணியத் தோய்ச்சு, காயவச்சுத் தர்ற ஒரு மெஷினை வாங்கிப் போட்டுடு... என்ன? உனக்கும் துணிப் பஞ்சம் இல்லாம இருக்கும், உங்கம்மாக்கும் சிரமம் குறையும்...''

எட்டு மாசக் குழந்தைக்கு தான் பேசுவது புரியும் என்கிற ரீதியில் பேசினவள், 'பின்'னை கழற்றி, ஈரத் துணியை அகற்றினாள். இரண்டு கால்களையும், ஒரு சேரப் பிடித்து, உயரத் தூக்கி, நன்றாகத் துடைத்தாள். அடி விரிப்பை மாற்றினாள். ஏற்கனவே, முக்கோணமாய் மடித்து வைத்திருந்த துணியை மறுபடி இடுப்பைச் சுற்றி கட்டி, 'பின்'னை பொருத்தினாள்.

''எப்படி! 'கசகச'னு இல்லாம நிம்மதியா இருக்கா? அரைமணி சும்மா இருந்து வேலை பார்க்க விடுவியா? ப்ளீஸ்...? புடவையோட ஒரு பக்க ஓரத்த மடிச்சுத் தச்சிட்டேன். இன்னும் ஒரு பக்கம் இருக்கு... சாயங்காலத்துக்குள்ள முடிச்சி வச்சாதானே, சாவித்திரிக்கா உடுத்திக்க முடியும்?' என்ன சொல்றே?''

இப்போது தூக்கம் நன்றாகக் கலைந்துவிட்ட குழந்தை, கண்களைக்

கொட்டக்கொட்ட விழித்து, அவளைப் பார்த்து சிரித்தது. 'ங்கா' என்றது. தன் பங்குக்கு எதையோ சொல்ல விரும்புவது போல... தலையை ஒரு பக்கமாய் திருப்பி உதட்டைக் கோணி, நாக்கைத் துளாவி, பால் குடிக்க அலைந்தது.

''என்ன? பசி வந்திடுச்சா? குடிக்க வேண்டியது, தூங்க வேண்டியது, இல்ல துணிய நனைக்க வேண்டியது... பரவாயில்லடா உன் பொழுது, 'கரெக்டா' போயிடுது...''

குனிந்து குழந்தையின் கன்னத்தில் முத்தமிட்டாள். அவனை எடுத்து இடுப்பில் இருத்திக் கொண்டாள். தூக்கக் கலக்கத்தில் குழந்தை இப்படியும், அப்படியும் சாய்ந்து விடாமல் இருக்க வேண்டி இடக்கையால் அழுந்தப் பிடித்தவள், வலக்கையால் பரபரவென்று வேலைகளைச் செய்தாள்.

கூடையிலிருந்த பால்பவுடர் டப்பாவை வெளியில் எடுத்தாள். ஸ்பூன் காம்பினால் மூடியை நெம்பித் திறந்து, நாலு கரண்டி மாவை டம்ளரில் போட்டு, டப்பாவை அழுந்த மூடினாள். ஒரு ஸ்பூன் சர்க்கரை சேர்த்து, ப்ளாஸ்கிலிருந்த வெந்நீரை முதலில் கொஞ்சமாக ஊற்றி, கட்டி இல்லாமல் பதமாகக் கரைத்து, மேற்கொண்டு வெந்நீர் சேர்த்து, ஒரு டம்ளர் பாலாக்கினாள், டபராவில் விட்டு ஆற்றினாள். ஆள்காட்டி விரலால் பாலை லேசாகத் தொட்டு, சூடு சரியாக இருக்கிறதா என்று பார்த்தாள்.

இருந்தது.

கழுவி வைத்திருந்த ஃபீடிங் பாட்டிலை எடுத்து, பாலை ஊற்றி, ரப்பரைத் திருகினாள். பால் கரைக்க உபயோகித்த டம்ளர், டபரா, ஸ்பூனை எடுத்துக் கொண்டு போய் சமையல் கட்டு மேடையில் வைத்தவள், மீண்டும் கூடத்துக்கு வந்து, ஊஞ்சலில் உட்கார்ந்து, மடியில் குழந்தையை கிடத்திக்கொண்டு, பால் கொடுக்க ஆரம்பிக்க,

அவளது நடவடிக்கைகளை வாய் திறக்காமல் பார்த்துக் கொண்டிருந்த நீலா, இனியும் தாங்க முடியாது என்பது போல கையைத் தட்[...] முகவாயில் வைத்து ''பெத்த தாயார் கெட்[...] போ... இத்தனை சவரணையா நீ செய்யற கா[...] வத்தப் பாக்கறவங்க, நாலு பெத்து உனக்கு அ[...] பவம் இருக்குனு நினைச்சிப்பாங்க... க[...] கழியாத பொண்ணு நீ னு சொன்னா நம்பக்க[...] மாட்டாங்க...'' என்றாள் நிஜமான ஆச்சர்யத்து டன்!

அபிராமி தலையைத் திருப்பி அம்ம[...] வைப் பார்த்து புன்னகைத்தாள். பின்னர் க[...] னத்தை மீண்டும் குழந்தையிடம் திருப்பினாள்.

இரண்டு நிமிஷம் அப்படியே அமர்ந்[...] மகளை ஏறிட்ட போது எப்போதும் போல இ[...] போதும் நீலாவுக்கு ரொம்ப சந்தோஷமாக இரு[...] தது. 'இந்தக்காலத்தில் இப்படி ஒரு பெண்ணா?' என்று பெருமையாகவும் இருந்தது.

பின்னே?

அபிராமியை ஒத்த வயதுப் பெண்களெல்[...] லாம், மாட்னி ஷோவுக்குப் போகலாமா? மு[...] யைக் கத்தரித்துக் கொள்ளலாமா? மாடி[...] ளியை ஒற்றையாய் படரவைத்து சதா[...] லம் கண்ணாடி முன் நின்று அழகை ரசிக்க[...] லாமா? கண்ட கண்ட காதல் கதைகளை படித்[...] விட்டு கண்களை நடக்க இயலாத கனவுகளால் நிரப்பிக்கொள்ளலாமா? என்கிற நினைவில் வளைய வருகையில், ''இருந்தா அபிராமி மாதிரி இருக்கணும்'' என்று தெரிந்தவர் அ[...] தனை பேர்களிடமும் நல்ல பேர் எடுப்பது என்[...] றால், லேசான காரியமா?

இத்தனைக்கும் அபிராமிக்கு ஒன்று[...] வயசு அப்படி ஆகிவிடவில்லை. இருப[...] முடிந்து இருபத்தியொன்று நடக்கிறது... அ[...] வளவுதான். ஆனாலும் விளையும் பயிர் முளை[...] யிலே என்பது அவளைப் பொறுத்தவரை சரியா[...] கவே இருந்தது.

நினைவு தெரிந்த நாளிலிருந்தே அபிராமி[...] மற்ற குழந்தைகளிலிருந்து மாறுபட்டுதான் இருந்தாள். தேவையற்ற கத்தல்? அடம்? அழுகை? ம்ஹூம்... ஒன்றும் கிடையாது. நாலைந்து வயசில் கடைகளுக்கு இட்டுச் செல்லும்போது கூட இதர குழந்தைகள் மாதிரி இ[...] வேண்டும், அது வேண்டும் என்று கேட்டுப் பிடிவாதம் பண்ணி முரண்டியதெல்லாம் கிடையாது. ஒரு பொருள் மீது ஆசை கொண்டு, ''அம்மா இது நாளைக்கு வாங்கித் தர்றியா?'' என்று சமர்த்தாய் கேட்டது கூட அதிசயமாய் எப்போதோ ஓரிரு முறைகள் நடந்ததுதான்.

அந்தச் சிறு பிராயத்திலேயே பிஸ்கட்டைக் கையில் எடுத்தாலும், 'உங்களுக்கு

> தீபாவளிக்கு ஜாங்கிரி, குலோப்ஜாமூன் போன்றவைகள் செய்தபின் ஜீரா (சர்க்கரைப் பாகு) மீதமாகி விட்டால், தேன்குழல் முறுக்கை ஒரு அங்குல நீளத்தில் ஒடித்து ஜீராவில் போட்டு இரண்டு நிமிடம் அடுப்பில் வைத்து கிளறி இறக்கவும். மணகோலம் போன்று முறுக்கு இனிப்புச் சுவையுடன் மணமாகவும், ருசியாகவும் இருக்கும்.
>
> -ஜி. சாந்தா, தூத்துக்குடி.

வேணுமா?' என்று எதிரில், அருகில் நிற்பவர்களிடம் கேட்டு, அவர்கள் வேண்டாம் என்று மறுத்தாலும், பிஸ்கட்டை உடைத்து பிடிவாதமாய் ஒரு துண்டை அவர்களிடம் தந்த பிறகே தான் சாப்பிடுவாள்.

அவளிடம் இருக்கும் பொம்மையைக் கேட்டு தம்பியோ அல்லது அடுத்த வீட்டுக் குழந்தையோ அழுதால் அபிராமிக்கு மனசு ஆகாது. 'அழாதடா, இதாலே வேணும். இந்தா வச்சுக்கோ' என்று துளி தயக்கம் இல்லாமல் கொடுத்து விடுவாள்.

அன்பும், கரிசனமும் மனிதர்களிடம் மட்டும் என்று இல்லை. சகல ஜீவராசிகளிடமும் உண்டு. கந்த அரிசி மாவில் கோலம் போட்டால் காக்காய், குருவி, அணில்கள் ஆசையாய் உண்ணுகின்றன என்கிற விவரம் தெரிந்த பிறகு அம்மாவிடம், 'அரிசி மாவுல, கோலமாவுக் கலக்காதீங்க... ப்ளீஸ்' என்று கெஞ்சி வெற்றி பெற்றிருக்கிறாள்.

அடிபட்டுக் கீழே விழுந்த மைனாக் குஞ்சை மிருக வைத்தியரிடம் எடுத்துச் சென்று, முறிந்த இறக்கைக்கு மருந்து போட்டுக் கட்டி, அதைக் காக்காய் கொத்தாமல் நாலு வாரங்களுக்குப் பாதுகாத்து, நன்றாகக் குணமானதும் மொட்டை மாடிக்கு எடுத்துச் சென்று பறக்க வைத்திருக்கிறாள். குட்டி போட்ட தெருநாய் மேல் பரிதாபப்பட்டு, நாட்கணக்கில் இரவுச் சாப்பாட்டை எடுத்துச் சென்று போட்டிருக்கிறாள். அனாதரவான பூனைக்கு பால் ஊற்றுவது போன்ற காரியங்களை எண்ணற்ற முறைகள் செய்திருக்கிறாள். இன்றைக்கும் சாப்பாட்டு நேரம் என்றால் வாசலில் இரண்டு, மூன்று நாய்கள் வந்து நிற்கும்; கொல்லைத் தாழ்வாரத்தில் காக்காய் கூட்டம் உட்கார்ந்து 'கா...ஆ...' என்று கத்தி அழைத்து சோறு போடச் சொல்லும்!

ஏன்?

இப்போது யாரோ பெற்ற குழந்தையைத் தன் சொந்தப் பிள்ளை போல சீராட்டி பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறாளே, இதுவும் ஊருக்கு உதவும் குணத்தால்தானே.

பாபு என்கிற இந்த எட்டு மாசக் குழந்தை மாடிப் போர்ஷனில் இருக்கும் சாரதா, ரங்கநாதனுடையது. ரங்கநாதன் வக்கீலுக்குப் படித்துவிட்டு, தனியாகப் ப்ராக்டீஸ் செய்யத் தொடங்கி சில வருஷங்களே ஆகின்றன. அவனுக்கு அம்மா கிடையாது. அப்பா வெங்கடேசன் மட்டும்தான்.

நாலு நாட்களுக்கு முன்னால் திடுதிப்பென வெங்கடேசனுக்கு மாரடைப்பாய் நடுராத்

> தீபாவளி பண்டிகைக்கு முறுக்கு அல்லது தேன்குழல் செய்யும் போது, ஏலக்காய் விதையை நீர் தெளித்து மையாக அரைத்து, மாவில் கலந்து கொள்ளவும். ஏலக்காய் மணத்தில் கமகமவென்று முறுக்கு, தேன்குழல் இருக்கும். எல்லோரும் விரும்பித்தின்பர்.
>
> -ராதிகா அழகப்பன், திருநெல்வேலி.

திரி மாம்பலம் வந்து, அட்மிட்டு செய்து, பிடித்துக் கொள் என்று ஆஸ்பத்திரிக்குத் தூக்கிப்போய், எப்படியோ ஒரு நிஜமாய் மனுஷன் உயிர் பிழைத்தார். என்றாலும் இரண்டு பக்கங்களுமே பொறுப்பாய் பெரியவர்கள், உறவினர் என்று யாரும் இல்லாததில் வீடு, ஆஸ்பத்திரி என்று அல்லாடி ரங்கநாதனும், சாரதாவும் ஓய்ந்துதான் போனார்கள்.

இரவில் அப்பாவோடு தங்கி ரங்கநாதன் கவனித்துக் கொண்டால், காலையில் சமைத்து வைத்துவிட்டு ஆஸ்பத்திரிக்குச் சென்று பகல் பூராவும் மாமனாருக்குப் பணிவிடைகள் செய்வது சாரதாவின் பொறுப்பு. இது கூட ''குழந்தையை பத்தி கவலைப்படாதீங்கக்கா, நா கம் மாதானே இருக்கேன்? நீங்க சாயங்காலம் திரும்பி வர்றவரைக்கும் நா பாத்துக்கறேன்'' என்று அபிராமி வலிய வந்து உதவிக்கரம் நீட்டியதால்தான் சாத்தியமாயிற்று.

பகல் பத்து மணி சுமாருக்கு, வீட்டு வேலைகளை முடித்து விட்டு ஒரு கூடையில் பாபுவுக்குத் தேவையான சாமான்களை - பால்பவுடர் டப்பா, ஃபீடிங் பாட்டில், நாப்கின், இத்யாதிகளை அடுக்கி, குழந்தையோடு கீழே தந்துவிட்டுப் போனால், அடுத்த எட்டு மணி நேரத்திற்கு அவனை வேறு யாரிடமும் விடாமல் கவனிப்பது அபிராமிதான்.

பச்சை மண்ணைக் கவனிக்கும் பொறுப்பை அபிராமி தயக்கமில்லாமல் ஏற்றதில் நீலாவுக்கு அத்தனை சம்மதமில்லை. ''ஊரார் வீட்டுப் பிள்ளையை நம்மால் சரிவர கவனிக்க முடியுமா? நாளைக்கு தும்மல் ஜலதோஷம் என்று ஏதாவது வராமல் இருக்க வேண்டுமே! 'உன்னை நம்பி விட்டுச் சென்றேன்; மோசம் பண்ணி விட்டாயே' என்று சாரதா குறை சொல்லாமல் இருப்பாளா?'' என்று நீலா கவலைப்பட்ட போது, ''சாரதாக்கா ரொம்ப நல்லவங்கம்மா, வாயைத் திறந்து ஒரு வார்த்தை தப்பா பேசமாட்டாங்க.'' என்று சொல்லி அபிராமி சிரித்து சமாளித்தாலும், தெளிவாகப் பேசி அம்மாவுக்கு தைரியம் கொடுத்தது அவள் தம்பி,

பதினெட்டு வயசு கார்த்திக் என்கிற கார்த்திகேயன்தான்.

''ஏம்மா வீணா பயப்படறீங்க? அக்கா என்ன வெவரம் தெரியாதவளா? நீங்களும்கூட இருக்கறப்போ என்ன ஆயிடும்? சின்னக் குழந்தைகள கல்யாணமாகாத பொம்பளைங்களும், ஆம்பளைங்களும் பாத்துக்கறது மேல்நாடுகள்ல ஒரு கவுரவமான தொழிலாவே நடக்குது, தெரியுமா? இதுக்கு 'பேபி ஸிட்டிங்'னு பேரு... சின்னக் குழந்தைங்கள வீட்டுல தனியா விட்டுட்டு பெத்தவங்க வெளியில போகவேண்டிய அவசியம் வர்றப்போ, தெரிஞ்சவங்க வீட்டுப் பசங்க, கொஞ்சம் வளர்ந்து பதினைஞ்சு வயதுபோல ஆனவங்க வந்து கூட இருந்து பாத்துகிட்டாங்கன்னா, மணிக்கு இத்தன ரூபான்னு சம்பளம் கொடுப்பாங்க. பெரிய பெரிய பணக்காரங்க வீட்டுப் பொண்ணுங்க, பிள்ளைங்ககூடப் பள்ளிக்கூடம், காலேஜ் போற நேரம் தவிர மத்த சமயங்கள்ல பேபி ஸிட்டிங் பண்ணி பணம் சம்பாதிக்கறது சகஜம், தெரியுமா? அக்காவுக்கு ரொம்ப நல்ல மனசு. அதான் காசு வாங்காமப் பாத்துக்கறேன்னு சொல்றா... அந்த உபகார குணத்தப் பாராட்டாம, பயப்படறீங்களே? இது சரியா?''

இதற்குப் பிறகு நீலா வாயைத் திறந்து ஏதும் சொல்லவில்லை.

தான் தடுத்தாலும மகள் கேட்க மாட்டாள். 'அம்மா... ப்ளீஸ்... சரினு சொல்லுங்க... சும்மா வெட்டியா பொழுது போக்கறதுக்குப் பதிலா உபயோகமா ஒரு காரியத்த செஞ்சா நிறைவா இருக்கும் இல்ல? ப்ளீஸ்மா' என்று கழுத்தைக் கட்டிக்கொண்டு கெஞ்சி காரியத்தை சாதித்துக் கொண்டு விடுவாள் என்பது இத்தனை வருஷங்களாக எத்தனையோ முறைகள் நீலா அனுபவித்ததுதானே?

பற்றாத குறைக்கு அப்பா, கூடப் பிறந்தவர்களின் சிபாரிசு வேறு! அப்புறம்?

நாளைக்கு யாராவது ஏதாவது அனாவசியமாய் வம்படிக்க இடம் கொடுத்து விடக்கூடாது என்கிற அக்கறையில் எச்சரிக்க முற்பட்டாலும், மகள் இப்படி ஊருக்கு உபகாரியாய் இருப்பதில் நீலாவுக்கு நிறைவு இல்லாமல் இல்லை.

பாபு பாலைக் குடித்து முடித்ததும், ரொம்ப அனுபவப்பட்டவள் மாதிரி அபிராமி அவனைத் தோளில் சாற்றிக் கொண்டு, தட்டி, சின்னதாய் ஏப்பம் விட்ட பிறகு, தரையில் பாயை விரித்துக் கிடத்தினாள்.

ஃபீடிங் பாட்டில், பால் கரைத்த லோட்டா எல்லாவற்றையும் சுத்தமாய்க் கழுவி, கூடையில் வைத்துவிட்டு, ஒரு பக்கமாய் வைத்திருந்த புடவையை எடுத்து, விட்ட இடத்திலிருந்து ஓரத்தை மடித்துத் தைக்க முற்பட, நீலா அவிழ்ந்திருந்த கூந்தலை முடிந்து சரிசெய்து கொண்டு எழுந்து நின்றாள்.

''தூக்கம் வரலியாம்மா?''

''இல்ல... காபிக்கு டிகாஷன் போட்டுட்டு, அரிசி, உளுந்து ஊற வச்சிருக்கறத ருப்பினாலும் ஒரு வேலை ஆகும்.''

''ராத்திரியே சரியா தூங்கலைனு சொன்னீங்களே? பேசாம தைலத்தைத் தடவிகிட்டு இன்னும் கொஞ்ச நாழி படுங்கம்மா... அஞ்சு நிமிஷத்துல இந்தப் புடவை ஓரத்தை தைச்சிட்டு, நானே டிகாஷன் போட்டு, மாவ ஆட்டி வெச்சிடறேன்.''

நீலா வாஞ்சையுடன் சிரித்தாள்.

''நல்ல பொண்ணுடிம்மா நீ... உனக்கு மட்டும் அலுப்பு, சலிப்புன்றதே கெடையாதா? ஊர்க்காரங்க வேலைய மாஞ்சு மாஞ்சு செய்யறது பத்தாதுனு வீட்டு வேலைகளையும் கவனிக்கணுமா? ஒண்ணும் வேணாம்... நா செய்யறபடி செஞ்சிட்டுப் போறேன்.''

இ-மெயில் கார்

ஜப்பானில் டொயோட்டா கார் நிறுவனம், சுற்றுலா பயணிகளுக்கென்றே பிரத்யேகமாக 'ஹை-டெக்' ரக கார்களை உருவாக்கி உள்ளது. டோக்கியோ விமான நிலைய வளாகத்தில் காத்து கிடக்கும் இதனை அங்குள்ளோர் 'டச்-டெல் டொயோட்டா' என்றே அழைக்கிறார்கள்.

ஜப்பானின் சுவடையே பார்த்திராத சுற்றுலாப் பயணிகள் கூட இந்த காரின் மூலம் அங்குள்ள முக்கிய நகரங்கள் மற்றும் சுற்றுலா கேந்திரங்களை எளிதில் சுற்றிப் பார்த்து திரும்பி விட இயலும். டிரைவர் அற்ற 'செல்ப்-டிரைவிங்' வாகனம் இது.

மணிக்கு சுமார் 150 கிலோ மீட்டர்களை விழுங்கும் இந்த டச்-டெல் காரில் ஸ்பீடாமீட்டருக்கு அடுத்தபடியாக தொடு திரை உணர் கணினி பொருத்தப்பட்டுள்ளது. இதில் சுற்றுலா பயணம் செல்ல விரும்பும் பகுதி மற்றும் நகரத்தை 'என்டர்' செய்து விட்டால் போதும். கார் செல்ல வேண்டிய திசை, கடக்க வேண்டிய தூரம் ஆகியவற்றை 'டச்-டெல் மானிடர்' தெளிவாக காண்பித்து விடுகிறது.

சுற்றுலா சவாரியின் போது பயணிகளுக்கு உடல் சுகவீனமா? காரின் இயக்கத்தினூடே டச்-டெல் மானிட்டரில் கடந்து செல்கிற நகரம் மற்றும் கிலோ மீட்டர் தொலைவுகள் ஆகியவற்றை 'என்டர்' பண்ணினால் போதும். அடுத்த நிமிடமே அருகிலுள்ள ஆஸ்பத்திரியின் தொலைவு மற்றும் அங்குள்ள மருத்துவ வசதிகள் ஆகியவற்றை நாம் முழுமையாக தெரிந்து கொள்ளலாம்.

டச்-டெல் டொயோட்டாவில் கம்ப்யூட்டர் இ-மெயில் வசதியும் இருக்கிறது. ஜப்பானில் சக்கரமடித்து வரும் இந்த கார், மீனம்பாக்கத்திலும் மண்டியிட போகும் நாள் வெகு தொலைவில் இல்லை.

- நீலகண்ட சோழன்.

சிரிப்பு மாறாமல் நீலா உள்ளே எழுந்து போக, அபிராமி அவசரமாய் புடவையின் ஓரத்தைத் தைத்து முடித்தாள்.

பக்கத்து வீட்டு சாவித்திரிக்கு அன்று திருமண நாள். புருஷன் வாங்கிக் கொடுத்த புடவையை உடுத்திக்கொள்ள ஆசை இருந்தாலும் ஓரம் கட்டவோ, ஃபால்ஸ் வைத்து தைக்கவோ, அவகாசமே கிடைக்கவில்லை. ஒன்பது மணிக்குள் வீட்டு வேலைகளை கவனித்துவிட்டு அலுவலகத்திற்குப் போனால் மாலை ஆறாகி விடுகிறது. வீடு திரும்ப... வந்ததும் இரவு சமையல், குழந்தைகளுக்கு பள்ளிக்கூட ஹோம் ஒர்க் என்று வரிசையாய் வேலைகள் காத்திருக்கையில் புதுப் புடவைக்காவது, ஓரம் கட்டுவதாவது? சரி, இன்று முடியாவிட்டால் பரவாயில்லை, ஞாயிற்றுக்கிழமை தயார் செய்து உடுத்திவிடலாம் என்று சாவித்திரி தீர்மானம் பண்ணியதை மாற்றி ''அது எப்படி இன்னிக்குப் புதுசு கட்டாம இருப்பீங்க? அதுவும் அங்கிள் ஆசையா வாங்கிக் கொடுத்திருக்கறப்போ! என்னண்ட கொடுங்க... நா தைச்சு வக்கறேன்... மத்தியானம் சும்மாதானே இருக்கேன்'' என்று அபிராமி கூறி, வலுக்கட்டாயமாக வாங்கிக் கொண்டதில் இன்றைக்கு கொஞ்சம் வேலை அதிகம். இல்லாவிட்டால் அம்மாவைக் காபி டிகாஷன் போடக் கூட சமையலறைக்குள் அவள் விடுவதில்லை. ''உங்களுக்குப் பிரஷர் அதிகமா இருக்கு... பேசாம உக்காருங்க. நா பாத்துக்கறேன்.'' என்று அன்பாக, ஆனால் கறாராய்ச் சொல்லி கூடத்துக்கு அனுப்பி விடுவாள்.

புடவையை உதறி மடித்து வைத்தவள், பாலைக் குடித்து விட்டு மீண்டும் உறங்கிவிட்ட குழந்தைமேல் ஒரு துணியைப் போர்த்திவிட்டு ஓசைப்படாமல் எழுந்து உள்ளே போனாள்.

பாலைக் காய்ச்சிக் கொண்டிருந்த நீலா நிமிர்ந்து பார்த்தாள்.

''உன் செல்லப் பிள்ளைய விட்டுட்டு எங்க பின்னாடியே வந்துட்டே?''

அபிராமி அம்மாவைப் பின்பக்கமாய் நெருங்கி தோளோடு அணைத்துக் கொண்டாள்.

''சொன்னாலும சொல்லாட்டியும் அவன் செல்லப் பிள்ளை மட்டுமில்ல, சமர்த்தும்கூட. பாலக் குடிச்சவன் தனக்குத்தானே வெளையாடிட்டு மறுபடி தூங்கிட்டான். அவனால ஒரு தொந்தரவு இல்ல... நீங்கதான் பாக்கதீங்களே?''

பேசினவள் முன்னால் வந்து அம்மாவின் கையிலிருந்த கரண்டியை வாங்கினாள்.

''நீங்க போய் கூடத்துல குழந்தைகிட்டே உட்காருங்க... நா நொடில நம்ம ரெண்டு பேருக்கும் காபி கலந்து எடுத்திட்டு வந்திடறேன்.''

நீலா கூடத்திற்குச் செல்லாமல் அங்கேயே சுவர் ஓரமாய் சாய்ந்து உட்கார்ந்து கொண்டாள்.

''செத்த மின்னால நா தூங்கிட்டு இருந்தப்போ, வாசல்ல பேச்சுக்குரல் கேட்டுச்சே! யார் வந்திருந்தாங்க?''

அபிராமி கண்களைச் சிமிட்டிக் கொண்டு

சிரித்தாள்.

"கேக்கலையேன்னு பாத்தேன். உங்களுக்குத்தான் 'பாம்புக் காதாச்சே.. தூங்கறதும் பூனைத் தூக்கம்"

"என்னை கேலி காட்டறது இருக்கட்டும். வந்தது யாரு?"

அபிராமி அடுப்பை அணைத்தாள். காபி லோட்டாக்களை எடுத்துக்கொண்டு அம்மாவின் முன் அமர்ந்து ஒன்றைத் தாயிடம் நீட்டினாள். மற்றதை வாயில் வைத்து மெல்ல உறிஞ்சினாள்.

"உங்களப் பாக்க கோபால் அங்கிள் வந்திருந்தாரு... அப்பறமா, நாலு மணிக்கு மேல வாங்கனு சொல்லி அனுப்பினேன்."

நீலா புருவங்களை நெறித்தாள்.

"மூன்றாவது வீட்டு கோபாலா? அதிசயமா இல்ல இருக்கு? சரியான சண்டைக் கோழியாச்சே அந்த மனுஷன். என்னை என்னத்துக்கு பாக்கணுமாம்?"

அபிராமி அம்மாவை நெருங்கி வந்து அவள் கைகளை பற்றிக் கொண்டாள். சின்னக் குரலில் பேசினாள்.

"அவங்க சம்சாரம் பாகிரதிம்மாவுக்கு உடம்பு சொகமில்லைன்றது உங்களுக்குத் தெரியுமில்ல?"

"ஆமா ஒயாம ரத்தப்போக்கு இருந்துச்சு..."

"இருந்துச்சு இல்ல? டெஸ்ட் பண்ணிப் பாத்தப்போ கர்ப்பப் பைல கட்டி இருக்கறது தெரிய வந்திருக்காம். உடனடியா ஆபரேஷன் பண்ணிடணும்னு வைத்தியர் சொல்லிட்டாராம்."

"ஐயோ முருகா... பாகிரதிக்கு ஏற்கனவே பூஞ்சை உடம்பு. இப்ப இது வேறயா?" வருத்தப்பட்ட நீலா, நினைத்துக்கொண்டு கேட்டாள். "பொண்டாட்டிக்கு ஆபரேஷன்றத உன்னண்ட என்னத்துக்காக ரொம்ப காரியமா வந்து சொன்னாரு?"

"வந்தும்மா...."

"வந்து?"

"வர்ற புதன்கிழமை ஆபரேஷனுக்குத் தேதி குறிச்சிட்டாங்களாம். அவங்க மக கல்யாணிக்கு சேதி சொல்லி, அவ டெல்லிலேந்து கிளம்பி வர வெள்ளிக்கிழமை ஆயிடுமாம்... அதனால..."

"அதனாலே?"

"மொத இரண்டு நாள் மட்டும் ராத்திரி ஆஸ்பத்திரில நா கூட படுத்துக்க முடியுமானு..."

தீபாவளியை காமசூத்திரத்தில் கூராத்திரி என்றும், பாகவத புராணமான பவிஷ்யோத்திர புராணத்தில் தீபாவளிகா என்றும், காலவிவேகம் ராஜமார்த்தாண்டம் நூல்களில் சுக்ராத்திரி என்றும் குறிப்பிடப் பெற்றுள்ளன. சில வடமொழிநூல்களில் வாசக்திரீய கவுமுதி, தீருத்யத்வம் என்றும், நாகநந்தம் நூலில் தீபப்ரதிபனுஸ்தவம் என்றும், நீலமேகபுராணம் என்ற நூலில் தீபோத்சவம் எனவும் பெயரிட்டுக் கூறப்பட்டுள்ளன.

-ஆர்.ஜெயலட்சுமி, திருநெல்வேலி.

அவளை முடிக்கவிடாமல் நீலா கோபத்துடன் குறுக்கிட்டாள்.

"அதெல்லாம் முடியாது. ஊருக்கு நர்ஸ் வேல பண்றதுக்கா இங்க நா மகளைப் பெத்துப் போட்டு வச்சிருக்கேன்? இந்த திருச்சில யார் வீட்ல எதுன்னாலும் ஒத்தாசை பண்ண என் பொண்ணுதான் கிடைச்சாளா?"

அபிராமி எட்டி அம்மாவின் கழுத்தைக் கட்டிக் கொண்டாள். வேண்டுமென்றே கேலியாய்ப் பேசினாள்.

"ஆனாலும் ரொம்பத்தான் பேராசைப் படறீங்க! நாம இருக்கற தில்லை நகர்ல இருக்கறவங்களுக்கு உபகாரமா இருக்கேன்னு சொன்னாலும் பரவாயில்ல... போனாப் போவுதுனு ஒத்துக்கலாம். 'திருச்சி'னு சொல்றது நியாயமா? சரி... விடுங்க... என்னைப் பாருங்க... ரெண்டு நாள் ராத்திரி பாகிரதிம்மாக்கு துணையா ஆஸ்பத்திரில படுத்துக்கறதால நா தேஞ்சி போயிடுவேனா? என்னம்மா நீங்க? இருக்கறவரைக்கும் நாலு பேருக்கு நல்லது பண்றதுதான் மனுஷ வாழ்க்கைக்கு அர்த்தம் கொடுக்கும்னு நா சின்னப் பிள்ளையா இருந்தப்ப சொல்லிக் கொடுத்தது நீங்கதானே? நமக்கு நாளைக்கு இதே கஷ்டம் வந்தா மனுஷ ஒத்தாசை இல்லாம தாக்குப் பிடிக்க முடியுமா? சொல்லுங்கம்மா."

மகளின் வாதத்திற்கு ஈடு கொடுக்க முடியாமல் நீலா அவள் கைகளை விலக்கி விட்டாள். எழுந்து காபி டம்ளரைக் கழுவினாள்.

"மவுனம் சம்மதத்தின் அறிகுறி. அப்ப, சரினு அங்கிள்கிட்ட சொல்லிடட்டுமா? பாவம்மா... ரொம்ப ஆடிப்போயிருக்காரு."

நீலா தோளைக் குலுக்கி உதட்டைப் பிதுக்கினாள்.

"நா வேணாம்னு சொன்னா நீ கேக்கப் போறியா? உங்கப்பா வரட்டும். விஷயத்தைச் சொல்லு. அப்பறம் அவர் பாடு, உன் பாடு!"

அபிராமி எழுந்து அம்மாவை நெருங்கி கொஞ்சும் விதமாய் தோளில் தலையை சாய்த்துக் கொண்டாள்.

"இப்ப எதுக்கு மறுபடி தாஜா பண்ணறே? அதான் சரினு சொல்லிட்டேனே."

"அதில்லம்மா... வந்து..."

நீலா போலியாய்க் கோபத்துடன் கண்களை உருட்டினாள்.

"நீ வந்துன்னு இழுத்தாலே எனக்கு பகீர்ணுது... சட்டு புட்டுனு சொல்லு."

"டிகிரி முடிச்சு, ஒரு வருஷம் ஆவப் போவது. சும்மா இருக்க வேணாம்னு 'டைப்பிங்'கும் முடிச்சாச்சு. மேற்கொண்டு தண்டமா வீட்டுல இருக்கறது கஷ்டமா இருக்கும்மா."

"தண்டமாவா? நீயா? எங்க? இந்த திருச்சொரங்கள் தப்பு, தப்பு தில்லைநகர் காலனிக்காரங்களக் கேட்டா..."

அபிராமி அம்மாவின் வாயில் கையை வைத்துப் பொத்தினாள்.

"இருங்க... நா என்ன சொல்ல வரேன்னா..."

"நீ ஒண்ணும் சொல்ல வேணாம். எல்லாம் எனக்கே தெரியும். வேலைக்கு போறேன்னு சொல்லப் போறே? அதானே?"

"அதேதாம்மா. என்ன இருந்தாலும் எங்கம்மா அம்மாதான். என்ன புத்தி, என்ன சூட்சமம். கோடிகாட்டறதுக்குள்ளயே 'கப்'புன்னு புரிஞ்சிக்கறீங்களே"

அணைத்துக் கொண்டவளை சிரித்துக் கொண்டே நீலா தள்ளினாள்.

தீபாவளிக்கு செய்யும் மிக்சரில் கருவேப்பிலையும், பட்டாணியையும் பொரித்துப் போட்டால் சூப்பராக இருக்கும். பட்டாணியை ஊறப் போட்டு உப்புப்போட்டு பாதி வெந்தவுடன் எடுத்து வடிகட்டி விட வேண்டும். பிறகு இதைப் பொரித்தால் வெடிக்காது. மிக்ஸரில் சரகரவென சுவையோடு இருக்கும்.

-ஆர்.மீனாட்சி, திருநெல்வேலி

"நா புரிஞ்சுகிட்டா மட்டும் போதாதே அபிராமி. உங்கப்பா ஒத்துக்க மாட்டாரே. மகளை வேலைக்கு அனுப்பட்டுமான்னு கேட்டாலே என்ன முதல்ல வெளில தள்ளி கதவச் சாத்திடுவாரு.. தெரியுமில்லா?"

"அம்மா... ப்ளீஸ்..."

"நீ எத்தனை தரம் கெஞ்சினாலும் உனக்கு எந்த விதத்திலும் உதவி பண்ண என்னால முடியாது... உங்கப்பா தன் முடிவுல அத்தனை உறுதியா இருக்காரு.. அதோட காலாகாலத்துல ஒருத்தன்கிட்ட உன்னை ஒப்படைச்சிடணும்ன்ற உங்கப்பாவோட தீர்மானத்தை நானும் ஒத்துக்கறேன்."

"அம்மா..."

நீலா மகளின் முன்நெற்றியில் விளையாடிய முடிக்கற்றைகளை ஒதுக்கி விட்டாள்.

"வீணா தர்க்கம் பண்ணாத அபிராமி... பாபுப் பய எழுந்திட்ட சத்தம் கேக்குது... போய் பாரு."

சில நொடிகளுக்கு சோர்ந்த மாதிரி தயங்கின அபிராமி, சட்டென்று தன்னை சுதாரித்துக் கொண்டு புன்னகைத்தாள்.

"அப்பாக்குப் பிடிக்காத விஷயத்தப் பத்திப் பேச வேணாம்கறீங்க. சரி... பேசல... நீங்க போய் குழந்தையப் பாத்துக்கங்க... நா மாவுருப் பிட்டு வந்துடறேன்" என்றவள், மறுத்த அம்மாவை வலுக்கட்டாயமாகத் தள்ளியவாறே, கூடத்துக்குக் கூட்டி வந்து "கூட வே வந்தீங்கன்னா நா பொல்லாதவளாயிடுவேன்" என்று சிரிப்போடு எச்சரித்துவிட்டு திரும்ப,

"நல்ல பொண்ணுடிம்மா நீ" என்ற முணுமுணுப்புடன் நீலா பாயில் அமர்ந்து சிணுங்கமுற்பட்ட பாபுவைக் கையில் எடுத்துக் கொண்டாள்.

கணவர் விருப்பப்படும் ரீதியில் குணவானாக ஒரு பையனைத் தேர்ந்தெடுத்து.. இந்தப் பெண்ணை ஒப்படைத்துவிட்டால் பெரிய கனம் குறையும் என்று தோன்றியது. கூடவே அது எப்போது நடக்கும் என்கிற கவலையும் எழுந்தது.

அபிராமி பட்டப்படிப்பை முடித்துவிட்ட கடந்த ஒரு வருஷமாகவே தினமும் புருஷனும் மனைவியும் குழந்தைகள் உறங்கின பிறகு வாசற் திண்ணையில் அமர்ந்து சின்னக் குரலில் பேசிக்கொள்வது இந்த விஷயத்தைப் பற்றி தான்.

அபிராமி கண்ணுக்கு லட்சணமாய், பட்டம் பெற்று, குணக்குன்றாக இருப்பது உண்மைதான் என்றாலும் அந்தஸ்து, பொருளாதாரம்

என்று பார்க்கையில் அவர்கள் சாதாரணப்பட்டவர்கள்தானே?

பொன்னுக்கும், பொருளுக்கும் முக்கியத்துவம் கொடுக்காமல் அபிராமியின் குணத்துக்கும், நல்ல மனதுக்கும் முதலிடம் தந்து சம்பந்தம் வாய்த்தால் எத்தனை நிறைவாக இருக்கும்!

பாபுவை மடியில் போட்டுத் தட்டியவாறே ஆத்மார்த்தமாய் நீலா வேண்டிய அந்த நொடியில், அஸ்வினி தேவதைகள் அருகிலேயே நின்று 'உன் விருப்பப்படியே நடக்கட்டும்' என்று ஆசீர்வதித்ததுபோல, சற்றும் எதிர்பாராத வகையில் அன்று மாலையே, அதே தெருவில் வசிக்கும் நமச்சிவாயம் படியேறி வந்து தன் அண்ணன் மகனுக்கு அபிராமியை சம்பந்தம் பேசியது நடந்தது.

2

''ஒரே தெருவுல இருக்கோம்னு பேரு... ஆனா, ஆடிக்கொருதரம், அமாவாசைக்கொருதரம் சந்திக்கறது கூடக் கஷ்டமாயிருக்கு. என்ன நா சொல்றது! சரிதானே?''

என்னமோ துணுக்கு சொல்லிவிட்ட மாதிரி அவுட்டுச் சிரிப்பை நமச்சிவாயம் வெளியிட, 'இருட்டிக்கொண்டு மழை கொட்டும் இந்த வேளையில் இவர் வந்திருக்கும் நோக்கம் என்ன? கூட வந்திருப்பவர் யார்?' என்ற சந்தேகங்களுடன் ஒரு சில நொடிகள் வியப்புடன் நின்ற முருகானந்தம், சுதாரித்துக்கொண்டு புன்னகைத்தார்.

''வாங்க... வாங்க... ஆடிக்கொருதரம், அமாவாசைக்கொருதரம்னு சொல்றதுகூட தப்பு... மாமாங்கத்துக்கு ஒரு முறைனு சொன்னா சரியா இருக்குமா? நீங்க மெடிகல் ரெப்ரசன்டேடிவா கால்ல சக்கரத்தக் கட்டிட்டு சுத்தறீங்க. மாசத்துல இருபது நாள் 'டூர்' போயிடறீங்க. அப்பறம் எங்கேயிருந்து அடிக்கடி பாக்கறது? வாங்க... உக்காருங்க... வீட்ல எல்லாரும் நல்லா இருக்காங்களா? என்ன சாப்பிடறீங்க? காபி கொண்டாரச் சொல்லட்டுமா?''

நமச்சிவாயத்தின் பதிலுக்காகக் காத்திராமல் உள்பக்கம் திரும்பி 'சிவகாமி' என்று அழைத்த முருகானந்தம் 'என்னப்பா?' என்ற கேள்வியுடன் வந்து நின்ற சின்ன மகளிடம் ''விருந்தாளிங்க வந்திருக்காங்க, அம்மாவக் காபி கொண்டாரச் சொல்லு'' என்றார்.

சிலை வடிக்கும் சித்திர பெண்

விநாயகர் சிலையை விளாடிகளில் உருவகித்து லிம்கா சாதனையே படைத்து விட்டார், மும்பையை சேர்ந்த ரமா. சிற்பங்களின் உடைந்த சிதலங்கள், கோபுரத்தின் கீறல் பொம்மை கிளிஞ்சல்கள் ஆகியவற்றை கொண்டு இவர் உருவாக்கும் சிலைகள் காண்போரை சுபளீகரப் படுத்துகின்றன.

ரமா, கண்களை மூடிக் கொண்டு கவிதை சிற்பங்கள் படைப்பதிலும் கில்லாடி. இவரின் ராசி எண் 9. புருவம் தீட்டும் விரல்களால் விநாயகருக்கு உருவம் தீட்டும் ரமா, பல்வேறு திணுசுகளில் சிலை வடிப்பது இங்கு 'ஹை-லைட்' அம்சம்.

மினி விநாயகர் சிலையொன்றை வடித்தெடுக்க இவருக்கு 3 நிமிடங்களே போதும். கனவில் உதிக்கும் கடவுள்களை அப்படியே பிரசன்னப்படுத்தும் ரமா, 99 நாட்களில் 9,999 சிலைகளை வடித்தெடுத்த கின்னஸ் சாதனையாளரும் கூட. ரமாவின் மாயாஜால சிலைகளுக்கு பிரதமர் வாஜ்பாய் முதற்கொண்டு பாலிவுட் பிரபலங்கள் வரை அனைத்து மட்டத்திலும் அமோக வரவேற்பு உள்ளது.

மும்பை பாந்திரா சாலையில் விரைவு விநாயகர் சிலை வடிவமைப்புக்காக தனி வகுப்பே நடத்தி வருகிறார். ரமாவின் புகழ் இன்று பி.பி.சி. வரை அலறுகிறது. குஜராத் முதல்வர் நரேந்திரமோடியிடம் இவர் சமீபத்தில் விநாயகர் சிலையொன்றை பரிசளித்து பாராட்டு பெற்று திரும்பி இருக்கிறார். துணைப்பிரதமர் அத்வானியிடம் சபாஷ் வாங்கிய சாதனையாளர்.

கனவை மெய்ப்பட வைக்கும் காவிய நாயகியான ரமா, பள்ளி குழந்தைகளின் பட்டறை பெட்டகமான 'கேம்ளின்' மற்றும் 'எம்- சீல்' ஆகிய கம்பெனிகளின் பிரதான பிரமோட்டரும் கூட.

மனிதரை படைக்கும் ஆண்டவனையே ஆரோகணம் பண்ணும் இவர் தனது கலையை இன்னும் ஆழப்படுத்த விரும்புகிறாராம். ரமாவிடம் குட்டுப்பட்ட 150 மாணவிகள் இன்று நாடு முழுக்க கடை விரித்து இருப்பது இங்கு குறிப்பிடத்தக்க அம்சம்.

- தி.வே. சொக்கலிங்கம்.

''மணி ஏழாவுது... வேளை கெட்ட வேளைல காபி எதுக்குங்க? வீண் தொந்தரவு?''

''ஒரு சிரமமும் இல்லை. மழைல நனைஞ்சுகிட்டு வந்திருக்கீங்க. சூடா ஒரு வாய் குடிங்க. நேத்து ஆரம்பிச்ச மழை ஒரு நிமிஷம் நிக்காம கொட்டுது. யாரோ வானத்துல ஓட்டை போட்டுட்ட மாதிரி...''

நமச்சிவாயம் தொடையைத் தட்டிக் கொண்டு சிரித்தார்.

''ஐப்பசி மாசம் அடை மழை பெய்யும்னு சொல்லுவாங்க... அடையா இல்லாட்டியும் தோசையாவது பெய்யட்டுமே. நாட்டுல தண்ணிப் பஞ்சம் இல்லாம இருக்கும்.''

பேசினவர் மறுபடி அவுட்டுச் சிரிப்பொன்றை வெளியிட, முருகானந்தம் சேர்ந்து சிரித்தார். பிறகு உடன் வந்திருப்பவரை ஏறிட்டு ''இவர் யாருனு சொல்லலியே?'' என்றார் மெதுவாக.

''சொல்றேன்... சொல்லத்தானே மழையையும் பொருட்படுத்தாம வந்திருக்கோம். உங்க சம்சாரம் எங்க? அவங்களையும் வரச் சொல்லுங்க. நல்ல விஷயம் பேசறப்போ பெத்த தாயார் அவங்க இல்லாட்டி எப்படி?''

அவர் கூறுவது புரியாமல் முருகானந்தம் விழித்தார்.

யோசித்து, என்ன பதில் சொல்வது என்று தீர்மானிப்பதற்குள் நீலாவே காபி டம்ளர்களுடன் வர, ''என்னம்மா, நல்ல இருக்கீங்களா?'' என்று கேட்டவாறு நமச்சிவாயம் காபி லோட்டாவை எடுத்துக் கொண்டார்.

''இவுரு எனக்கு அண்ணன் முறையாகணும்... பேர் கந்தசாமி. ரெயில்வேல உத்யோகம் பாத்திட்டு போன வருஷம் ரிடையர் ஆகி மெட்ராசிலேயே குடும்பத்தோட இருக்காரு. ஸ்ரீரங்கப் பெருமாள் தரிசனம் பண்ண ஆசைப்பட்டுகிட்டு போன வாரம் இங்க வந்தாரு. வந்த நாளா வயலூர், திருவானைக்கா, மலைக்கோட்டைனு ஒரு புண்ணியஸ்தலம் விடாம அவரோட சேர்ந்து நானும் போயிட்டு இருக்கேன். பின்னே? போற எடத்துக்கு புண்ணியம் சேர்க்க வேணாமா?''

அண்ணனிடம் துவங்கி, புண்ணியத்தில் வந்து நின்ற நமச்சிவாயம் பெரியதாய் வாய்விட்டுச் சிரிக்க, தனக்கு ஜதையாய் எதுவும் விளங்காமல் திருதிருத்த மனைவியை ஒருதரம் பார்த்த முருகானந்தம் தன் பங்குக்கு ஏதும் பேசாமல் பொதுவாய் புன்னகைத்தார்.

''முன்னையெல்லாம் நினைக்கும் அலட்சியமா மலைக்கோட்டைல ஏறி பிள்ளையார தரிசனம் பண்ணுவேன். இப்ப பத்து படி ஏறதுக்குள்ள மூச்சு வாங்குது... ஆட்டு சதைய பிடிச்சு இழுக்குது... 'பிள்ளையாரப்பா... தப்பா எடுத்துக்காதே... இனி கீழே இருந்தபடியே உனக்குத் தோப்புக்கரணம் போட்டுடறேன்'னு அப்பீல் பண்ணிட்டு வந்தேன்.''

மீண்டும் நமச்சிவாயம் உரக்க சிரிக்க, இப்போது முருகானந்தத்திற்கு லேசாய் எரிச்சல் மூண்டது.

வந்த விஷயத்தைக் கவனிக்காமல் வெட்டிப் பேச்சு பேசுபவரை எப்படி திசை திருப்புவது என்று தயங்கினவருக்கு உதவி பண்ணும் ரீதியில், மாடிப் போர்ஷன் ரங்கநாதனும், அவன் மனைவி சாரதாவும் வாசலில் ஆட்டோவில் வந்து இறங்கி பிள்ளையை வாங்கிக் கொள்ள உள்ளே வந்தார்கள்.

''வாங்க ரங்கநாதன்... அப்பா எப்படி இருக்கார்?''

''பரவாயில்லீங்க... கடவுள் கிருபைல தேறிட்டு வர்றாரு.''

பேச்சுக்குரல் கேட்டு குழந்தையுடன் வெளி அறைக்கு வந்த அபிராமி ''பாபுவோட அம்மா வந்தாச்சு பாத்தியா?'' என்று சின்னக் குரலில் கூறி சாரதாவிடம் குழந்தையை நீட்டினாள்.

மகனை வாங்கிக்கொண்ட சாரதா, அத்தனை நேரமாய் பிள்ளையை பிரிந்திருந்த தாபம் தீர அவனை அழுந்த முத்தமிட்டாள்.

"நாளைலேந்து என் அத்தை பகல் நேரத்துல ஆஸ்பத்திரில தங்கி அப்பாவப் பாத்துக்கறேன்னு சொல்லிட்டாங்க. அதனால சாரதா குழந்தைய விட்டுட்டு போக வேணாம். இந்த நாலு நாளும் நீங்க உத்தாசை பண்ணலேன்னா, நாங்க திண்டாடி இருப்போம். உங்களுக்கு, முக்கியமா தங்கச்சிக்குத்தான் ரொம்ப தொந்தரவு... ரொம்ப தாங்க்ஸ்."

முருகானந்தம் எழுந்து கிட்டத்தில் சென்று அவன் தோளைத் தட்டிக் கொடுத்தார்.

"மனுஷனுக்கு மனுஷன் கஷ்டத்துல உதவி பண்ணாட்டி எப்படி! சின்ன விஷயத்தப் பெரிசு பண்ணாம போயிட்டுவாங்க. உங்கப்பா நல்லவிதமா தேறி வீட்டுக்கு வரணும். அதான் எங்களுக்கு வேணும்."

வந்தவர்கள் குழந்தை, அவன் சாமான்கள் அடங்கின கூடையுடன் மாடிக்குப் போக, "ஸாரி" என்றவாறு திரும்பி வந்த முருகானந்தம் நாற்காலியில் அமர்ந்துகொண்டார்.

"மாடிப் போர்ஷன்ல இருக்கறவங்க. ரங்கநாதன்னு பேரு. வக்கீல்... அவரோட அப்பாவுக்கு..."

பொறுமையின்றி நமச்சிவாயம் குறுக்கிட்டார்.

"நெஞ்சுவலி... ஆஸ்பத்திரில சேத்திருக்காங்க... ராத்திரி ரங்கநாதனும், பகல்ல அவர் சம்சாரமும் போய் தங்கி மாத்தி மாத்தி கவனிக்கிறாங்க... கைக்குழந்தை பாபுவ உங்க வீட்டுல விட்டுட்டு போறாங்க. நம்ப அபிராமி பொறுப்பா பிள்ளையப் பாத்துக்கறதால அவங்க நிம்மதியா பெரியவருக்குத் துணையா இருக்க முடியுது. என்ன விவரமெல்லாம் சரிதானே?"

முருகானந்தத்தின் திகைப்பு அவர் முகத்தில் வெளிச்சம் போட 'எப்படி அசர அடிச்சிட்டேன் பாத்தீங்களா?' என்கிற பாவனையுடன் நமச்சிவாயம் சிரித்தார்.

"ஆச்சர்யமா இருக்கா? நாம எல்லாரும் ஒரே தெருவுல வசிக்கிறோம்ங்கறத மறந்துட்டு நீங்க திகைச்சிப் போனா எப்படி? சரியாச் சொல்லணும்னா, அபிராமி இப்படி குழந்தையப் பாத்துக்கறதப் பத்தி பேச்சு வந்தப்ப, 'அது யார் அபிராமி'னு எங்கண்ணன் கேட்கக் கொண்டுதான் இப்ப உங்க வீட்டுக்கே நாங்க வந்திருக்கோம்."

முருகானந்தம் ஒரு தரம் இருமி, நாற்காலியின் விளிம்புக்கு நகர்ந்தார்.

"என்ன புரியலையா? புரியாதுதான். விளக்கமா சொல்றேன், கேட்டுக்கங்க. அம்மா, நீங்களும் உட்கார்ந்து கேளுங்க. இதோ இருக்காரே எங்கண்ணன், இவருக்கு ஒரே பையன், ரெண்டு பொண்ணுங்க. மூத்தவளுக்கு கல்யாணம் ஆயிடுச்சு. பையன் நடு. பேர் குமரேசன். எம்.ஏ. படிச்சிட்டு பாரத் சிமிண்ட் கம்பெனில அசிஸ்டெண்டா இருக்கான். பார்க்க ராஜா மாதிரி சிகப்பா, உசரமா இருப்பான். கடைசி பொண்ணு காலேஜ்ல படிக்கறா. முடிச்சதும் கல்யாணம் பண்ணிட வேண்டியதுதான். ஆனா, அதுக்கு முன்னால நல்ல எடமா வந்தா, பிள்ளைக்கு முடிச்சிடலாம்னு அண்ணன் அபிப்ராயப்படறாரு. அது விஷயமாதான் உங்களைப் பாத்து பேசிடலாம்னு வந்தோம்."

ஒரு வழியாய் அவர்கள் எதற்காக வந்திருக்கிறார்கள் என்பதை ஊகிக்க முடிய, சட்டென்று நீலாவின் மனசுக்குள் தாழம்பூ ஒன்று மலர்ந்து சன்னமாய் மணம் வீசியது.

ஆனாலும் வெளியே எதையும் காட்டிக் கொள்ளாமல் ஓரடி நெருங்கி வந்து கணவர் அமர்ந்திருந்த நாற்காலியின் மேல்புற மரசட்டத்தை அழுத்தி பற்றினாள்.

முதல் முறையாக அண்ணன் என்று அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட கந்தசாமி வாயைத் திறந்தார்.

"திருச்சிக்கு வந்த நாளா உங்க மக அபிராமியப் பத்தி நிறையவே கேள்விப்படறேன். அக்கம்பக்கத்துல இருக்கற மத்த குடுத்தனக்காரங்களுக்கு சமயத்துல உதவி பண்ணறதுலேந்து, சாமி பக்தி, அடக்கம், பெத்தவங்ககிட்ட வச்சிருக்கற மரியாதை வரை அத்தனை குணங்களைப் பத்தியும் எல்லாரும் உசத்தியா பேசி கேட்டதிலேந்து எனக்கு ஒரு ஆசை... ஊர் மெச்சற குணவதியா இருக்கற பொண்ணை நம்ப வீட்டு மருமகளாக்கிக்கணும்னு."

பெற்றவர் ஏதேனும் பதில் கூற விரும்பலாம் என்கிற நோக்கத்தில் அவர் நிறுத்த, முருகானந்தம் நன்றி என்கிற அர்த்தத்தில் இரு கரங்களைக் கூப்பினார்.

"ரொம்ப சந்தோஷம்" என்று முணுமுணுத்தார்.

"நேரம், காலம் வந்தா அதது தானா நடக்கும்னு பெரியவங்க சொல்லுவாங்க. அது நம்ம விஷயத்துல கண்கூடா நடந்திட்டு வருது. நாலு நாள் முன்னால அண்ணன் என்கிட்ட 'யாரு தம்பி அந்த அபிராமி'னு கேட்டாரா? நானும் விவரத்தச் சொன்னேனா? மறுநாள் காலைல திருவானைக்கா போயி அகிலாண்டேஸ்வரிய தரிசனம் பண்ணிட்டு வந்திடலாம்னு கிளம்பி தெருவுல நடக்கிறோம், எதிர்ல வர்றது யாருனு நினைக்கறீங்க? நம்ம அபிராமிதான்! 'என்னம்மா? நல்லா இருக்கியா?'னு கேட்டதும், 'தெருமுனை பிள்ளையார் கோவிலுக்கு போயிட்டு வரேன்'னு சிரிச்சகிட்டே பதில் சொன்னாளா? அந்த நொடியிலேயே அண்ணனுக்கு அவ முகமும், வார்த்தையும், அடக்கமும் சட்டுனு பிடிச்சுப்போச்சாம். 'போய் ஜாதகம் கேட்பமா தம்பி'னு என்னண்ட பேசிட்டு இருக்கறப்போ என் சம்சாரம் 'இந்தாங்க'னு கண் முன்னால அபிராமியோட ஜாதகத்தை நீட்டுறா! உங்க சம்சாரம் போன மாசம் 'நல்ல எடமா இருந்தா கொடுங்கக்கா'ன்னு தந்தாங்களாம். எப்படி நம்ப முடியுதா? முந்தாநாள் தெப்பக்குளம் ஜோசியரண்ட கொண்டு காட்டினோம். 'அம்சமான ஜாதகம். மகம் நட்சத்திரம் ஜகத்துல கிடைக்காது. பொருத்தம் பிரமாதமா இருக்கு'னு சொல்லிட்டாரு. அப்புறம் என்ன? ஆச்சுனு பேசி முடிச்சிடலாம்னு அண்ணன் அபிப்ராயப்பட்டாரு. நேத்து செவ்வாய்க்கிழமை... பொன் கிடைச்சாலும் புதன் கிடைக்காதுனு இன்னிக்கு வந்தோம். அதான் சொன்னேனே நேரம் கூடி வந்திடுச்சுனு."

நினைத்த நினைப்பில்லாமல் நல்லதொரு சம்பந்தம் தானாக படியேறி வாசல்கதவைத் தட்டுவதை நம்ப முடியாமல் சந்தோஷம் நெஞ்சுக்குழியில் குதிக்க, முருகானந்தம் எதிரில் அமர்ந்திருந்தவர்களை நெகிழ்ச்சியுடன் ஏறிட்டார்.

"என்ன நா பாட்டுக்குப் பேசிட்டே போறேன், பொண்ணைப் பெத்தவங்க ஒண்ணுமே சொல்ல மாட்டேங்கறீங்களே? என்னம்மா... நீங்களாவது உங்க எண்ணத்தச் சொல்றது?"

நீலா கணவரை குனிந்து பார்த்தாள். எதிர்பாராமல் வந்திருக்கும் நல்ல சேதி அவரையும் உணர்ச்சிவசப்பட வைத்திருப்பதை புரிந்து கொள்ள முடிந்தது. லேசாக அவர் முதுகில் கையை வைத்து 'பேசுங்கள்' என்று உந்தினாள்.

முருகானந்தம் ஒருதரம் செருமிக்கொண்டார்.

"சொல்றதுக்கு என்ன இருக்கு? தெய்வ சங்கல்பம் இருந்து உங்க விருப்பப்படி நடந்தா எங்களைவிட மகிழ்ச்சி அடையறவங்க யாரும் இருக்க முடியாது. ஆனா... வந்து... நமச்சிவாயம் சார், சம்பந்தத்தை உறுதி பண்ணறதுக்கு முன்னால என்னைப்பத்தின சில விவரங்களை உங்களுக்கு தெரிவிக்கறது என் கடமை. நா ரொம்ப சாதாரண ஆள். சொத்து சுகம்னு எதுவும் கிடையாது. பஸ் கம்பெனில மானேஜரா இருக்கேன். எல்லாமா சேர்ந்து கிட்டத்தட்ட மூவாயிரம் சம்பளமா வருது. வாடகை வீடுதான். வாடகையை கூட கம்பெனிதான் கொடுக்குது. மூணு பசங்க. அபிராமி மூத்தவ. அடுத்தது கார்த்திகேயன். பி.ஏ. படிக்கிறான்... கடைசியா சிவகாமி. கடவுள் கிருபைல நல்ல மொதலாளிகிட்ட வேலை பார்க்கறதால இது இல்லை, அது இல்லைனு ஆவஸ்தைப்படாம ஓரளவு அந்தஸ்தா வாழ முடியுது. என்னைப் பத்தியோ, என் குடும்பத்த பத்தியோ பெருமையா சொல்லிக்க வேறு ஒண்ணும் கிடையாது."

தயக்கத்துடன் அவர் பேச, கந்தசாமி கண்ணாடியை ஒருதரம் கழற்றி துடைத்து அணிந்து கொண்டு இதமாக புன்னகைத்தார்.

"அருமையான குணம் கொண்ட மகளைப்பெத்து வச்சிருக்கீங்களே, இதவிட வேற என்ன பெருமை வேணும்? நாங்களும் அந்தஸ்துல கொடிகட்டிப் பறக்கறவங்க இல்ல. தம்பி சம்பாதிக்க ஆரம்பிச்சப்பறம்தான் கொஞ்சம் வசதியா இருக்கோம்னு சொல்லலாம். பணமா மனுஷனுக்கு முக்கியம்? இல்லீங்க... குணம். அது இல்லேன்னா வாழ்க்கை நரகமாயிடும். எங்க

தீபாவளிக்கு ஜிலேபி செய்யும் போது கேசரிப்பவுடர் சேர்க்காமல், பீட்ரூட் சாறு சிறிது எடுத்து சேர்த்துக் கொண்டால் சிவப்பு ஜிலேபி தான். சுவையும் சூப்பராக இருக்கும். குழந்தைகள் மிகவும் விரும்பி தின்பார்கள்.

ரவா லாடு செய்யும்போது, ரவையோடு மூன்று தேக்கரண்டி பால்பவுடரையும் சேர்த்தால் ரவா லாடு சுவை இரண்டு மடங்கு இருக்கும்.

-உமா சிதம்பரம், தேரூர்.

நமது முன்னோர்கள் தீபாவளி கொண்டாடிய வரலாற்றை கோயில் கல்வெட்டுக்களில் பொறித்து வைத்திருக்கிறார்கள். கும்பகோணம் சாரங்கபாணி ஆலயத்தில் காணும் ஓர் கல்வெட்டில் தீபாவளியன்று பெருமாளுக்கு சிறப்பு வழிபாடுகள் நடைபெற்றதைக் குறிக்கிறது.

காளஹஸ்தி ஆலயத்திலுள்ள கல்வெட்டு தீபாவளித் திருநாளில் இறைவனுக்கு சிறப்பு ஆராதனைகள் நடைபெறுவதற்கு மானியங்கள் வழங்கப்பட்டதைத் தெரிவிக்கிறது என்று வரலாறு சொல்கிறது.

-ராதா பரிமளம்.

ளுக்கு இருக்கறது ஒரே பிள்ளை. வர்றவ அனுசரிச்சுப் போற பொண்ணா இருந்தா தான் கண்ண மூடற வரைக்கும் ஒரே வீட்ல ஒரே குடும்பமா இருக்க முடியும். இல்லாட்டி தனிக்குடித்தனம்தான். எங்க ஒரே மகனைப் பிரிஞ்சி என் மனைவி யால, ஏன், என்னாலகூடத்தான் இருக்க முடியாது. 'சொத்து சுகம் இல்லாட்டிக் கூடப் பரவாயில்லீங்க. மகன்ன நம்ம கிட்டயிருந்து பிரிக்காத நல்ல பொண்ணா, குணம் கொண்டவளா பாருங்க'னு வாய்க்கு வாய் என் சம்சாரம் சொல்லுவா. உங்க மகளைப் பத்திக் கேள்விப்பட்ட வரைக்கும் நிச்சயமா, குடும்பத்தப் பிரிச்சிடுவாளோன்ற பயம் உண்டாகக் காரணமே இல்லேன்னு தோணிச்சு. அதான் நேராவே வந்து பேசிடுவம்னு தம்பியக் கூட்டிட்டு வந்தேன். உங்க சம்மதத்த தெரிவிச்சீங்கன்னா நாளைக்கே ஊருக்கு போய் மத்தவங்களோட முறையா பொண் பார்க்க வரேன். என்னா சொல்றது?''

நமச்சிவாயம் குறிப்பிட்டதுபோல வேளை வந்து விட்டதுதான். தை மாசத்தில் ஜாதகத்தை எடுத்துக் கொண்டு தெரிந்த தரகர் வீடுகளில் ஏறியிறங்கி, எப்படியாவது சித்திரையில் மகள் திருமணத்தை முடித்துவிட வேண்டும் என்று மலக்கணக்கு போட்டதற்கு அவசியமே இல்லாமல்,

சொன்ன வார்த்தை தப்பாமல் அடுத்த வாரத்திலேயே ஒரு நல்ல நாளில் பிள்ளை, மூத்த பெண், மனைவி சகிதம் கந்தசாமி வர, பெண் பார்க்கும் படலம் நடந்தது.

தொடர்ந்து பெண்ணுக்கும் பிள்ளைக்கும் பிடித்து, மற்ற விஷயங்களும் அமைந்துபோனதில் வெற்றிலை பாக்கு மாற்றிக் கொண்டதும் அல்லாமல், தை மாசம் பத்தாம் தேதி முகூர்த்தமும் குறிக்கப்பட்டதென்றால் நேரம், காலம், யோகம் எல்லாம் கூடிவந்து விட்டது என்று தானே அர்த்தம்.

3

அபிராமி புரண்டு படுத்தாள்.

உறக்கம் வரவில்லை.

தலைகால் புரியாத குதூகல உணர்வில் மனகம், இருதயமும் கிறங்கிக் கிடப்பதைப் புரிந்துகொள்ள முடிந்தது.

உடம்பு பூராவும் ஜிலுஜிலுவென்று தென்றல் தழுவுகின்ற சுகம். கண்களை மூடி, தாலிகட்டப் போகிறவனின் உருவத்தை இமைகளுக்கடியில் நிறுத்தி வைத்து ரசிப்பது கிளுகிளுப்பை அதிகமாக்கியது.

விரட்டி விட்டாலும் காலைச் சுற்றும் நாய்க்குட்டி போல் மீண்டும் மீண்டும் நினைவு மாலையில் பெண்பார்க்க வந்தவரைச் சுற்றியே ஓடியது.

நமச்சிவாயம் மாமா சொன்னது போல அவர் நல்ல உயரம்தான். ஆனாலும் நிறம் கொஞ்சம் மட்டு. ஆண் பிள்ளைக்கு நிறம் எதற்கு? ஆண்மை நிறைந்த தோற்றம் இருந்தால் போதாதா?

கூடத்தில் உட்கார்ந்திருந்தவனை உள்ளறையிலிருந்து பார்த்தபோது பக்கவாட்டில் முகம் தெரிந்தது. நீர்க்கமான மூக்கு... தூக்கி வாரப்பட்டிருந்த அடர்ந்த தலைமுடி... அப்புறம், முகக்கட்டையாய் மேல்உதட்டில் தடிமனாய் மீசை...

அப்பாவுக்கு மீசை வைத்துக் கொள்வது பிடிக்காது. தான் வைத்துக் கொள்ளாததோடு தம்பி கார்த்திக் வளர்க்கவேண்டும் என்ற போதும் 'ச்ச்' என்று ஒற்றை வார்த்தையில் தடை விதித்தவர்.

இப்போது மாப்பிள்ளை கட்டைவிரல் அகலத்திற்கு மீசை வைத்திருப்பதற்கு அப்பா என்ன சொல்லப் போகிறார்?

அபிராமிக்கு வாய்விட்டு சிரிக்கவேண்டும்போல இருந்தது.

தம்பியோ, தங்கையோ விழித்துக் கொண்டிருந்து, அவள் சிரிப்பது காதில் விழுந்துவிட்டால் மறுநாள் கேலிக்குப் பஞ்சம் இருக்காது என்பதால் தலைகாணியில் முகத்தைப் பதித்து, எழுந்த சிரிப்பை அடக்கினாள்.

மெல்ல விழிகளை மட்டும் திருப்பி இரவு விளக்கின் நீல வெளிச்சத்தில் மற்றவர்கள் என்ன செய்கிறார்கள் என்று நோட்டம் விட்டாள்.

மல்லாந்து கார்த்திக்கும், சுவரைப் பார்க்க ஒருக்களித்து சிவகாமியும் படுத்து அயர்ந்து தூங்கிக் கொண்டிருப்பது புரிந்தது.

அவளுக்குதான் புது அனுபவம், கிளுகிளுப்பு, மயக்கம் எல்லாம். அவர்கள் நிம்மதியாய் உறங்குவதில் வியப்பு என்ன?

எண்ணங்கள் அசட்டுத்தனமாய் எழுவதை உணர்ந்தபோது மறுபடி சிரிக்கத் தோன்றியது.

தைமாசம் கல்யாணத்திற்குத் தேதி குறித்து விட்டார்கள்.

இன்னும் இரண்டு மாசங்கள்கூட இல்லை. அதுவும் கண்மூடித் திறக்கும் நேரத்தில் ஓடிவிடும். அப்புறம் அவள் மிஸ் அபிராமி இல்லை, மிஸஸ் குமரேசன்.

இரண்டு தரம் ஓசைப்படாமல் சொல்லிப் பார்த்த போது வேடிக்கையாய் இருந்தது.

அபிராமி பிறந்தது, வளர்ந்தது, படித்தது எல்லாமே திருச்சியில்தான். தில்லைநகர்தான் அவளுடைய சின்ன உலகம். நாலைந்து முறைகள் உறவினர் வீட்டுத் திருமண வைபவங்களுக்காக சென்னைக்கு சென்றிருக்கிறாள். மற்றபடி சென்னை அவளுக்கு அத்தனை பரிச்சயம் இல்லை.

பழகின ஊர், மக்கள், முக்கியமாய் பெற்றோர், கூடப்பிறந்தவர்களை விட்டுப் பிரிந்து சென்னைக்குச் செல்லவேண்டும் என்கிற எண்ணம் தலைதூக்கியதும் அதுநாழிகை கூத்தாடிய மகிழ்ச்சி சட்டென்று குறைந்தது.

அப்பா, அம்மா, தம்பி, தங்கையை விட்டு இத்தனை வருஷங்களில் சேர்ந்த மாதிரி இரண்டு நாட்கள் கூட பிரிந்ததில்லையே! இப்போது மாசக்கணக்கில் பார்க்காமல் இருக்கவேண்டும் என்றால், கஷ்டமாக இருக்குமோ.

கஷ்டமா, நஷ்டமா என்ற பேச்சுக்கே இடமில்லை. முடிந்துதான் ஆகவேண்டும். வேறு வழியில்லை.

அம்மாவுக்கு ரத்த அழுத்தம் உண்டு என்பதும் அதன் காரணமாய் அடிக்கடி தலைவலி, தலைசுத்தல்களால் அவஸ்தைப்படுவதும் ஞாபகத்திற்கு வர, சட்டென்று அபிராமியினுள் குற்ற உணர்வு பரபரத்தது.

வீட்டு வேலைகளில் அவள் உதவுவது நின்று விட்டால், தனியாய் அம்மாவால் சமாளிக்க முடியுமா? வேலைப் பளு தாங்காமல் கோளாறு அதிகமாகிவிட்டால்?

சிவகாமி சின்னப் பெண், அடுப்பில் ஏற்றி இறக்குவதெல்லாம் இன்னும் பழகவில்லை. தம்பி ஆண் பிள்ளை. கடை கண்ணிக்கு வேணுமானால் போய் உதவுவான். மற்றபடி பெருக்க, துவைக்க, இதர வேலைகளில் யார் கை கொடுப்பார்கள்?

குற்றஉணர்வு அதிகமானதும், ஏனோ கண்கள் கலங்க முற்பட்டன.

எதையும் நினைத்துப் பார்க்காமல், ஆளைப் பிடித்திருக்கிறது என்று மனசு பச்சைக் கொடி காட்டியதும், 'நான் தாலி கட்டிக் கொண்டு மணவாழ்க்கை அனுபவித்தால்போதும்' என்கிற சுயநலம் மட்டுமே பிரதானமாகி விட, இத்தனை வருஷங்களாய் கண்ணுக்குள் வைத்து வளர்த்த பெற்றோரை விட்டு விட்டு, முன்பின் தெரியாத ஒருவருடன் வாழ்க்கை நடத்தப் போக, நொடிப்பொழுதில் முடிவெடுத்து விட்டோமோ என்கிற தவிப்பும் சேர்ந்துக் கொண்டது.

நிம்மதியாய்ப் படுக்க முடியாமல் அவஸ்தை அதிகமாக அபிராமி இப்படியும், அப்படியும் புரண்டு படுத்தாள்.

அம்மாவைத் தனியாய் அல்லாட வைக்கப்போகிறோம் என்கிற விவரம் எழுப்பிய சங்கடம் போதாது என்பதுபோல கல்யாணத்திற்காகப் பெற்றோர் எதிர்நோக்கப்போகும் செலவு, படப்போகும் சிரமங்களும் சொடுக்கு போட்டுக் கூப்பிட்ட மாதிரி நினைவில் முட்டின.

வரதட்சணை என்று பெரிசாகப் பிள்ளை வீட்டார் எதுவும் கேட்கவில்லை என்றாலும் வாழைப்பழத்தில் ஊசி ஏற்றுகிற தினுசில் அவளுக்கு மாமியாராகப் போகிறவர் கூறிய வார்த்தைகள் திடுமென ஞாபகத்திற்கு வர, அடிவயிற்றில் பயம் காளானாக முளைத்தது.

''வரதட்சணையா? அம்மாடீ! அந்தப் பேச்சையே எடுக்காதீங்க. ஏழெட்டு வருஷம் முன்னால காஞ்சிபுரம் போயிருந்தப்ப, சங்கராச்சாரியார்சுவாமிகள் கிட்ட பிள்ளைக்கு வரதட்சணை வாங்கமாட்டம்னு புருஷனும், மனைவியுமா சேர்ந்து சத்தியம் பண்ணிக் கொடுத்திருக்கோம். உங்க மக, உங்க மாப்பிள்ளை. உங்களுக்கு என்ன செய்யணும்னு தோணுதோ செய்யுங்க. என்னங்க... சம்பந்தி வரதட்சணை பத்தி கேக்கறாரே.. நீங்க எடுத்துச் சொல்லக்கூடாதா?'' என்று கணீரென்று குமரேசனின் தாய் சுந்தராம்பா குரலெடுத்து பேசியதும், கூடத்தில் அமர்ந்திருந்த அண்டை அசல் வீட்டுக்காரர்கள் தாம் கேட்டது பொய்யா, மெய்யா என்று திகைத்துதான் போனார்கள்.

''என் சம்சாரம் சொல்றது உண்மை. வரதட்சணையா ஒரு பைசா எங்களுக்கு வேணாம். அருமை, பெருமையா மகளை வளர்த்து எங்ககிட்ட ஒப்படைக்கறீங்களே, அது ஒண்ணு போறாதா? ஆனா, அதுக்காக உங்க மகளுக்கு நீங்க செய்ய விரும்பறத நாங்க தடுக்கறதும் நியாயமில்லை. எல்லாம் உங்க இஷ்டம். என்ன நா சொல்றது?''

சுந்தராம்பாளும், கந்தசாமியும் அழுத்தம் திருத்தமாக தங்கள் கருத்தை வெளியிட்ட பிறகு, அக்கம்பக்கத்துப் பெரியவர்கள் முன்நின்று ஆசீர்வதிக்க வெற்றிலை பாக்கு மாற்றி, திருமணத்தை உறுதிப்படுத்தினார்கள்.

பின்னர், வெளிமனிதர்கள் விடைபெற்றுப் போன பிறகு, சம்பந்திகள் தனித்துப் பேச அவகாசம் இருந்த போது அவர்கள் குறிப்பிடாவிடினும் தாங்கள் செய்யப் போவதைத் தெரிவிப்பது கடமை என்று தீர்மானித்த முருகானந்தம் மெதுவாகப் பேச்சைத் துவங்கினார்.

''கடவுள் புண்ணியத்துல இப்போதைக்கு எங்களுக்குப் பிரச்சினை ஒண்ணும் பெரிசா இல்லை. சம்பளம், போனஸ் எல்லாம் கை நிறையவே கம்பெனில கொடுக்கறாங்க. அதனால நல்லவிதமா சீர்செனத்தி செஞ்சி, கல்யா

நீர் நிரப்பு விழா

தீபாவளிக் குளியலுக்காக நீர் நிரப்பு விழா என்று சதுர்த்தசி அன்று குளியல் அறையையும் குடங்களையும் அடுப்புகளையும் சுத்தம் செய்து குடங்களில் சந்தனம், மஞ்சள், குங்குமம் மலர்களால் அலங்கரிப்பார்கள். இவற்றில் சூரியன் மறைவதற்கு முன் தூய நீரை நிரப்பி அதில் அரசு, புரசு, அத்தி, மாவிலங்கை, ஆல் என்ற ஐந்து மரங்களின் பட்டைகளை ஊற வைப்பார்கள். பிறகு அந்த நீரை விடியற்காலை கொதிக்க வைத்து எண்ணெய் தேய்த்து நீராடுவார்கள்.

கோவர்த்தன பூஜை

தீபாவளி அன்று வைணவர்கள் 'கோவர்த்தன்' பூஜையை கொண்டாட அன்னதானம் செய்வர். ஆதிசங்கரர் ஞான பீடங்களை ஒரு தீபாவளித் திருநாளில் நிறுவினார். ராஜபுத்திர வீரர்கள் இந்நாளை ராமர் வழிபாடு நாளாகக் கொண்டாடுகின்றனர்.

—பொன்மலை சம்பத், திருச்சி.

ணம் பண்ணனும்னுதான் நினைச்சிட்டிருக்கோம்.''

முருகானந்தத்தைத் தொடர விடாமல் சுந்தராம்பாள் நடுவில் புகுந்தார்.

''இதெல்லாம் நீங்க சொல்லணுமா சம்பந்தி? மூத்த மக. வீட்டுக்கு முத கல்யாணம். செய்யறதுக்குக் கேக்கணுமா? எங்க மாமா பின்ளைக்கு ஆறு மாசம் முன்னால கல்யாணம் ஆச்சு. எங்களை மாதிரிதான் வரதட்சணை அது. இதுனு அடாவடி பண்ணவேயில்லை. ஆனா ஏரம் பொண்ணைப் பெத்தவங்க இருபது பவுன் நகை போட்டு, பத்தாயிரம் ரூபாய்க்கு வெள்ளிப் பாத்திரங்கள் வாங்கி, வேணாம் வேணாம்னு மாமா தடுக்கத் தடுக்க, மாப்பிள்ளைட் ரெஸ்க்கும், போக வர செலவுக்கும் வச்சுக்கங்கனு கையில ஐயாயிரம் கொடுத்திட்டாரு... இத்தனைக்கும் உங்க அளவு சம்பளம்கூட அவருக்குக் கிடையாது. அவரே அத்தனை செஞ்சப்போ, நீங்க செய்யாம விட்டுடுவீங்களா? உங்க மக, உங்க இஷ்டம்.''

சம்பந்தியம்மாள் கோடிகாட்டுவதைப் புரிந்து கொள்ள முடிய, முருகானந்தம் அவசரமாய் அவர் கூற்றை ஆமோதித்தார்.

''பின்னே? பெருந்தன்மையா நீங்க வரதட்சணை கேக்காதப்போ நாங்க இதுகூட செய்யாட்டி எப்படி? நானும் இருபது பவுன் போடறேன். வெள்ளி எவர்சில்வர் என்னென்ன வாங்கணும்னு லிஸ்ட் குடுத்தீங்கன்னா வசதியா இருக்கும். உங்க வீட்ல என்ன இருக்கு, இல்லேனு எங்களுக்குத் தெரியாது பாருங்க.''

சுந்தராம்பாள் சிரித்தாள்.

''நாங்களா லிஸ்ட் கொடுக்கறதா இல்ல. ஆனா நீங்க கட்டாயப்படுத்திக் கேக்கறீங்க... சரி தர்றேன். உங்க ஆசையக் கெடுப்பானேன். நாங்க ஏற்கனவே சொன்ன மாதிரி உங்க மக, உங்க இஷ்டம். செய்யறதச் செய்யுங்க. நாங்க தடுக்கமாட்டோம். 'என் மக, மாப்பிள்ளை பின்னால உட்கார்ந்துகிட்டு வசதியா இங்க, அங்க போகணும்ன்றது எங்க விருப்பம். அதனால ஸ்கூட்டர் வாங்கித் தரணும்'னு பிரியப்பட்டீங்கன்னா, தாராளமா செய்யுங்க. 'ஆட்டுக்கல்லோட எங்க பொண் மல்லாடறது கஷ்டமா இருக்கும். ஒரு கிரைண்டர் தந்திடறேன்'னு சொன்னா... ஜமாயுங்க. உங்க மக, உங்க விருப்பம்... என்னங்க நா சொல்றது?''

நகத்தைக் கடித்தபடி மாலையில் சம்பந்தி வீட்டுக்காரர்கள் பேசிய பேச்சுக்களை மறுபடியும் அசை போட்டபோது அப்போது புரியாத சில உண்மைகள் இப்போது புரிகிற மாதிரி இருந்தது.

வரதட்சணை வேண்டாம் என்று ஒருபு... கம் மறுக்கிற பாவனையில் ஒதுக்கிவிட்டு, ம... பக்கம் 'உங்க பெண், உங்க இஷ்டம்' ஸ்கூட்ட... அரைவை எந்திரம் வாங்கித்தர ஆசை என்றா... தடுக்க நாங்கள் யார்?' என்று அன்பு ததும்ப கூ... யது. 'நானே நினைச்சிட்டிருந்தேன், நீங்க சொ... விட்டீங்க. மாப்பிள்ளைக்கு ஸ்கூட்டரும், வீ... டுக்குத் தேவையான பாத்திரங்களோட கிரை... டரும் வாங்கித் தர்றதா நாங்க ஏற்கனவே முடி... செஞ்சு வச்சிருக்கோம்' என்று வலிய அப்பா... வைச் சொல்லத் தூண்டியதோ?

அபிராமி உதட்டைச் சுழித்தாள்.

'ஸ்கூட்டர், இருபது பவுன், பாத்திரங்கள்... மற்ற செலவுகள் எல்லாமாகச் சேர்ந்து எங்கு போய் நிற்கும்? அந்தச் செலவை அப்பாவால் தாங்க முடியுமா? விடிந்ததும் அப்பாவிடம் இந்த விஷயத்தைத் தெளிவுபடுத்திக் கொள்... லாமா?' என்று தீவிரமாக அபிராமி யோசனை செய்த நிமிஷத்தில் முன்னறையில் விளக்கு எரிந்தது.

திறந்திருந்த கதவு வழியாக அப்பா எழுந்து பானையிலிருந்து தண்ணீர் எடுத்துக் குடிப்பதைக் காண முடிய, காலை வரை காத்திருப்பானேன், இப்போதே கேட்டு விட்டால் என்ன என்கிற தீர்மானத்துடன் அபிராமி எழுந்தாள்.

விளக்கு ஏற்றப்பட்டதில் உறக்கம் கலைந்து போன நீலா, அறைக்குள் வந்த மகளைப் பார்த்துப் புன்னகைத்தாள்.

''தூக்கம் வரலியா?''

இல்லை என்று தலையசைத்த அபிராமி அம்மாவை நெருங்கி உட்கார்ந்து கொண்டாள்.

நீலா கண்களைச் சிமிட்டினாள்.

''வராதுதான். மாப்பிள்ளை முகம் கண் முன்னால சினிமாப் படம் மாதிரி தெரியறப்போ தூக்கம் வருமா என்ன?''

முருகானந்தம் மனைவியின் சீண்டலை ரசித்து சிரித்தார்.

அபிராமி மெல்ல ''அம்மா'' என்று அழைத்தாள்.

''என்னம்மா?''

''வந்து இப்ப கல்யாணத்துக்கு என்னம்மா அவசரம்? இன்னும் ஒண்ணு, ரெண்டு வருஷம் போகக் கூடாதா?''

நீலா அவள் கன்னத்தில் தட்டி சிரித்தாள்.

''நல்ல வேளையா உனக்கு இந்த சந்தேகம் இப்ப வந்துச்சே. கழுத்துல தாலி கட்டின பிறகு வராம.''

அபிராமி அடி உதட்டை கடித்துக்கொண்டாள். கண்கள் கலங்குவதைப் பெற்றோர் பார்க்காமல் இருக்க வேண்டி, தலையை குனிந்து கொண்டாள்.

முருகானந்தம் மனைவியை அதட்டினார்.

''சும்மா இரு நீலா. எப்ப சீண்டறதுனு இல்லியா?''

பேசியவர் மகள் பக்கம் திரும்பினார்.

''என்ன அபிராமி''

''ஒண்ணுமில்லப்பா.''

''சொல்லும்மா... எங்கிட்ட என்ன தயக்கம்?''

''இந்தக் கல்யாணம் வேணாம்னு தோணுதுப்பா.''

''ஏம்மா?''

''.....''

''மாப்பிள்ளையை பிடிக்கலியா?''

அபிராமி [illegible] கொண்டாள்.

''உங்களை எல்லாம் விட்டுட்டுப் போகணுமேனு நினைச்சா கஷ்டமா இருக்கு.''

முருகானந்தம் மென்மையாய் சிரித்தார்.

''எங்களுக்கு மட்டும் வருத்தம் இல்லியா? ஆனாலும் நல்ல சம்பந்தம் கிடைச்சு, உன் வாழ்க்கை சந்தோஷமா அமையறது முக்கியம் இல்லியா அபிராமி?''

''நல்ல இடம்னு நீங்க மனசார நினைக்கிறீங்களாப்பா?''

முருகானந்தம் உற்சாகமாய் ஆமோதித்தார்.

''மனப்பூர்வமா நம்பறேன். உனக்கு ஏன் திடீர்னுட்டு இந்த சந்தேகம்?''

அபிராமி உதட்டை நாவால் ஈரப்படுத்திக் கொண்டவள் தயக்கத்துடன் பேசினாள்.

''[illegible] பாக்கறப்போ செலவு ஏக்கச்சக்கமா ஆயிடுமேன்னு பயமா இருக்கு. உங்க மக, உங்க ஆசைனு சொல்லி ஏகத்துக்கு தந்திரமா உங்களை ஒத்துக்க வச்சிட்டாங்களோன்னு...''

அவளை முடிக்கவிடாமல் முருகானந்தம் கையை நீட்டி தடுத்தார்.

''சம்பந்தியம்மா ஜாஸ்தி பேசினது எனக்குப் புரியாம இல்ல அபிராமி. ஆனா அவங்க தூண்டி விட்டுக்கொண்டு நா அகலக் கால் வைக்கல. எங்க மகளுக்கு செய்ய விரும்பினதைத்தான் செய்யப் போறோம். நீ என் வார்த்தைய நம்பணும்.''

''இல்லப்பா... வந்து...''

''இரும்மா... நா சொல்றதப் பூரா கேட்டுக்க. எனக்கு வயசு இப்ப நாப்பத்தெட்டுதான் ஆவுது. இன்னும் நிறைய வருஷம் சர்வீஸ் இருக்கு. சேமிச்சு வச்சிருக்கறதோட, கொஞ்சம் கடன் வாங்கினாக்கூட போதும், கல்யாணத்த அமர்க்களமா நடத்திடலாம். உன் தங்கச்சிக்கு கல்யாண வயசு வர்றதுக்குள்ள, தம்பி தலையெடுத்திடுவான். அப்புறம் என்னம்மா? வேண்டாத நினைச்சு வீணா கவலைப்படாம சந்தோஷமா இரு அபிராமி.''

இது நாழிகை மகளிடம் பேசியவர் மனைவி பக்கம் திரும்பி கேட்டார்.

ரெடிமேட் கோவில்

மேலைநாட்டில் திருமணம் செய்து கொள்பவர்கள் மாதாகோவிலில் போய் தான் பண்ண வேண்டும். அதற்கான காத்திருத்தல், பண செலவு ஆகியவை அதிகம். ஆனால் இப்போது ஆஸ்திரேலியாவில் திருமணம், ஞானஸ்தானம் போன்றவற்றை தேவையான இடத்திலேயே வீட்டிலேயோ, பூங்காவிலோ, மைதானத்திலேயோ எங்கு வேண்டுமானாலும் செய்து கொள்ளலாம். இதற்கு தேவை அவர்களுக்கு வாடகைக்கு

ஒரு பாதிரியாரும், காற்றடித்து ஊதினால் மாதா கோவில் போல் உருவாகும் மாதாகோவிலும் போதும்.

- பாரீஸ் பார்த்தசாரதி.

''என்ன நீலா, நா சொன்னது சரிதானே?''

நீலா எட்டி மகளின் கையைப் பற்றிக் கொண்டாள்.

''என்கிட்ட கிட்டத்தட்ட நாப்பது பவுன் இருக்கு. அதுல இருபது பவுனை உனக்குக் கொடுத்திடறதுன்னு ஏற்கனவே நாங்க முடிவு பண்ணிட்டோம். லோன் முப்பதாயிரம் போல கிடைக்கும்னு அப்பா சொல்றாரு. சேர்த்து வச்சிருக்கற பணம் பதினைஞ்சாயிரம் இருக்கு. அப்புறம் என்ன? பி.ஏ. படிப்பு படிச்சு, க்ளார்க் வேலையில இருக்கற பையனுக்குக்கூட கையில இருபது முப்பது குடுனு கேக்கறவங்க நடுவுல இப்படி ஒரு சம்பந்தம் அமைஞ்சது நினைச்சுப் பாக்க முடியாத அதிர்ஷ்டமா தோணுது... மாப்பிள்ளை குடும்பத்தக் கோவில் கட்டிவச்சுக் கும்பிடறதுகூட தப்பில்லைனு படுது... உண்மையா சொல்றேன்... இந்த இடம் கூடிவந்ததுக்கு நம்ப பெரியவங்க செஞ்ச தான தர்மங்கதான் காரணம்னு நாங்க நினைக்கறோம்...''

நிதானமாய் அம்மா வார்த்தை வார்த்தையாகப் பேசியதும் இருட்டாயிருந்த இடத்தில் விளக்கை ஏற்றி வைத்தது போல, அழுக்காய் இருந்த தரையைப் பெருக்கி பளிச்சென்று கோலம் போட்டது போல மனசு தெளிந்து போக அபிராமி அம்மாவின் மடியில் முகத்தைப் புதைத்து படுத்துக்கொண்டாள்.

''நாளைக்கு புருஷன் மடில படுத்துக்கப் போறதுக்கு இப்ப ஒத்திகை பாக்கறியா?''

''போங்கம்மா... எப்பப்பாரு கேலி பண்ணிகிட்டு...''

சிணுங்கிய அபிராமி நினைத்துக்கொண்டு தலையை உயர்த்தினாள்.

''நா இல்லாட்டி வீட்டு வேலைகளை ஒண்டியா எப்படிம்மா செய்வீங்க?''

நீலா சிரித்தாள்.

''புது சந்தேகமா?''

''மழுப்பாம பதில் சொல்லுங்க...''

''என்னிக்குமே எங்களோட நீ இருந்திட முடியுமா அபிராமி? நீ இல்லாமப் பழக்கி[...] வேண்டியதுதான்...''

அபிராமி எழுந்து அப்பாவை நெருங்[...] அமர்ந்தாள்.

''நா சொல்றத தயவு பண்ணி கேளு[...]ப்பா... வீட்டோட தங்கி வேலைகளச் செய்[...] மாதிரி ஒரு ஆளை ஏற்பாடு பண்ணிடுங்க...''

''சரி''

''பாலு சார் வீட்டுல ஒரு அம்மா இ[...] காலைல வந்து சமைச்சு வச்சிட்டுப் போறா[...]களாம். அந்த மாதிரி நம்ம வீட்டுக்கும ஒரு[...]தரை அமர்த்தினா என்ன?''

''உத்தரவு... அப்புறம்?''

அப்பா விளையாடுவது புரிய, அபிராம[...] எழுந்து நின்றாள்.

''அம்மாவோட சேர்ந்துகிட்டு நீங்களு[...] ரொம்பத்தான் என்னை 'டீஸ்' பண்றீங்க[...] எனக்குத் தூக்கம் வருது... நா போறேன்...''

மறுபடியும் அபிராமி வந்து படுத்தபோது அப்பாவும், அம்மாவும் சேர்ந்து சிரிக்கும் ஒ[...] காதில் விழுந்தது.

அரைமணிக்கு முன் இருந்த உறுத்தல்[...] அவஸ்தை எல்லாம் பெற்றோருடன் பேசியதி[...] மாயமாய் மறைந்திருக்க, அடுத்த சில நிமிஷ[...]களில் குமரேசனின் கம்பீர உருவம் மூடி[...] இமைக்குள்ளும், முறுவல் ஒன்று உதட்டிலு[...] மெதுவாக மலர்வதை ரசித்தவாறு உறங்க மு[...]பட்டாள்.

4

இரவு சாப்பாட்டுக்கடை முடிந்ததும் பாத்திரங்களை ஒழித்து, முற்றத்தில் போட்டு மேடை, தரையில் துளி வாஷிங் சோடாவைத் தெளித்து பிசுக்குப் போக அலம்பிவிட்ட பின், ஈரக்கையை முந்தானையில் துடைத்தவாறு அபிராமி கூடத்துக்குள் வந்தபோது டெலிவிஷனில் ஆங்கிலச் செய்தி ஆரம்பமாகியிருந்தது.

அப்படியே நிலைப்படியில் சாய்ந்தவாறு நின்று தலைப்புச் செய்திகளைக் கேட்டவள், சத்தம்போடாமல் நடந்து உள்ளறை அலமாரியில் பாதி பின்னி வைத்திருந்த கம்பளிச்சட்டை, நூல், ஊசிகளை எடுத்துக் கொண்டு கூடத்திற்கு வந்து கல்லூரிப் புத்தகத்தை கையில் வைத்திருந்தாலும், கவனமெல்லாம் தொலைக்காட்சிமேல் பதிய அமர்ந்திருந்த மங்கையர்க்கரசிக்கு அரு[...]

[...]ல் உட்கார்ந்தாள்.

அவள் கையிலிருந்த கம்பளிச்சட்டையை [...]வாங்கி ஏதோ கேட்க அரசி முனைய, அபிராமி அவசரமாய் உதட்டில் விரலை வைத்து, கண்களால் மாமனாரை நோக்கி ஜாடை செய்தாள்.

அவள் மாமனார் கந்தசாமி சில விஷயங்களில் ரொம்பக் கெடுபிடி. காலையில் ஆறுக்குள் எல்லாரும் எழுந்துவிட வேண்டும், சாமிக்குக் கற்பூரம் காட்டும் போது குடும்பத்து அங்கத்தினர் அனைவரும் ஒருசேர பூஜையறைக்கு வந்து கும்பிட வேண்டும் போன்ற பழக்கங்களோடு, செய்தி கேட்கும் தருணத்தில் யாரும் பேசக்கூடாது என்பதும் அவர் அடிக்கடி சொல்லிக் காட்டும் ஒரு விஷயம்.

சென்னையில் இருக்கும் நாட்களில் [...].40-க்கு தமிழ், பின்னர் 9.30-க்கு ஆங்கிலச் செய்தியும் நிசப்தமாய் கேட்காவிட்டால் அவருக்கு மண்டை வெடித்துவிடும்.

தமிழ்ச் செய்தி கேட்டுவிட்டு வருவதற்குள் இலை போட்டு, பதார்த்தங்களை எடுத்து வைத்துவிட வேண்டும். பொறுமையாய் ஊர்க்கதை பேசிக்கொண்டே சாப்பிட்டு எழுந்திருந்து வெற்றிலைபாக்குத் தட்டைக் கையில் எடுப்பதற்கும், ஆங்கிலச் செய்தி தொடங்குவதற்கான பின்னணி இசை ஆரம்பிப்பதற்கும் சரியாக இருக்கும். அதிசயமாய் யாரும் ஏதும் அரட்டையடிக்காமல் வேறு வேலையில் கவனம் இருக்க சீக்கிரமாய் சாப்பிட்டு எழுந்துவிட்டால் சாப்பாட்டு வேலை முடிந்து, ஆங்கிலச் செய்தியைக் கூடத்தில் அமர்ந்து கேட்பது அபிராமிக்கும் சாத்தியமாகும், இன்றைய தினத்தைப்போல...

ஆண்டெனா சரியாக இல்லையோ, அல்லது ஒளிபரப்பில் கோளாறோ, பிம்பம் எகிறி குதித்ததோடு, கொர்ர்... என்று இரைச்சலும் கேட்க, 'சட்' என்று கந்தசாமி அலுத்துக்கொண்டார்.

''இந்த திராபைப் பெட்டியை தலைமுழுகிட்டு புதுசா ஒண்ணு வாங்குவம்னா, அதுக்கு வேளை வரமாட்டேங்குதே!''

வீட்டில் இருக்கும் பழைய கறுப்பு வெள்ளை டி.வி. பெட்டி விற்றுவிட்டு, நல்லதாய் கலர்ப் பெட்டி ஒன்று வாங்கவேண்டும் என்கிற ஆசை அந்த வீட்டில் உள்ள அனைவருக்குமே, முக்கியமாய் மாமனாருக்கு கழுத்து வரை இருப்பது அபிராமிக்கு தெரியும். பின்னே? கணவன் வீட்டிற்கு வாழ வந்து இரண்டு வாரங்கள் ஆகிவிட்ட நிலையில் இப்படி சின்னச்சின்ன விஷயங்களைக்கூடப் புரிந்து கொள்ள முடியாவிட்டால் எப்படி?

ஆனால், புரிந்துகொள்ள முடிந்தாலும் அது குறித்து ஏதும் உடனடியாய்ச் செய்ய முடியாததையும் அவள் உணராமல் இல்லை.

வந்த நாளாய் இவள் காதுபடவே சில முறைகளாவது கலர் டி.வி. பற்றின பேச்சு வீட்டில் எழுந்தது உண்டுதான்.

''எல்லாரும் ஆசையா பாக்கறோம். பாங்குல இருக்கற பணத்தை எடுத்து வாங்கிட்டா என்ன?'' என்று ஒருதரம் குமரேசன் தீவிரமாய்க் கேட்டு, 'சரி, வாங்கி விடலாம்' என்கிற தீர்மானத்திற்கு கிட்டத்தட்ட எல்லாருமே வந்த பிறகு ''கல்யாணத்திற்குப் பெண் காத்திருக்கும்போது பன்னிரண்டாயிரம் கொடுத்து கலர் டி.வி. வாங்கறது அவசியம்தானா? அந்தப் பணத்திற்கு நகை, நட்டு-னு செஞ்சி வெச்சாலும் நாளைக்கு திண்டாடாம இருக்கலாமே!'' என்று ஊரிலிருந்து வந்திருந்த அத்தைக் கிழவி எதிர்ப்பு தெரிவிக்க, அந்தக் கூற்றில் இருந்த உண்மையை தவிர்க்க இயலாமல் அத்தனை பேரும் அரைமனசோடு கலர் டி.வி.க்குத் தற்காலிகமாக விடை கொடுத்த நிகழ்ச்சியைக் கூட அபிராமி பார்த்துவிட்டாள்!

தலர் டி.வி. பார்க்கப் பிரமாதமாய் இருக்கும் உண்மை. அதுவும் விடுமுறை நாட்களில் 'டெக்' ஒன்றை வாடகைக்கு எடுத்து வந்தால் உட்கார்ந்தபடியே மூன்று படங்களைப் பார்ப்பது குஷியாகத்தான் இருக்கும். ஆனால் அத்தை சொல்வதையும் நினைத்துப் பார்க்க வேண்டியது அவசியம்தானே! அரசி இப்போது

மத்தாப்பு என்ற பெயர் 'மகதாப்' என்ற உருது சொல்லில் இருந்து வந்தது ஆகும். 'மகதாப்' என்ற உருது சொல்லுக்கு 'ஒளி' என்று அர்த்தம். மத்தாப்பு கொளுத்தும் போது, வண்ண வண்ண ஒளி வருகிறதல்லவா. எனவே இப்பெயர் இதற்கு மிகவும் பொருத்தமானதாகும்.

- ரமா ராமநாதன், நாகர்கோவில்.

'சோட்டி' தீபாவளி!

வட நாட்டில் குறிப்பாக குஜராத் மாநிலத்தில் லட்சுமி தேவியை வழிபடும் திருநாள் தீபாவளி. முதல் நாளன்று 'சோட்டி தீபாவளி' என்று கொண்டாடுவார்கள். கோகுலாஷ்டமி நேரத்தில் நாம் கிருஷ்ணன் பாதங்களை வரைவது போல அவர்கள் தீபாவளி நாளில் வீட்டுக்குள் நுழைந்து வருவது போல லட்சுமியின் பாதங்களை போடுவார்கள். ஒளியுள்ள இடத்தில் தான் லட்சுமி வசிப்பாள். லட்சுமி வசிக்கும் இடம் தீபம். லட்சுமியின் சொருபங்களில் ஒன்றாக 'தீபலட்சுமி' என்று சொல்வார்கள். எனவே, அன்று வீடுகளையும், கோவில்களையும் விளக்குகளால் அலங்கரிப்பார்கள்.

- சி. கவுதமி.

பி.எஸ்சி. கடைசி ஆண்டு படிக்கிறாள். முடித்த கையோடு வரன் தேட ஆரம்பித்து, ஓரிரு வருடங்களில் கல்யாணம் செய்ய வேண்டும் என்றால் கையில் நகை, பாத்திரம், கொஞ்சம் பணம் எல்லாம் சேர்த்துக்கொள்வது புத்திசாலித்தனம் தானே?

கலர் டி.வி. இல்லாவிட்டால் என்ன? செய்திகளை கேட்க், இதர நிகழ்ச்சிகளைப் பார்க்க இந்த டி.வி.யாவது இருக்கிறதே என்று இப்போதைக்கு தேற்றிக்கொள்ள வேண்டியது தான். வேறு வழி இல்லை.

அபிராமி எதிர்பார்த்ததைவிட, ஏன், சொல்லப் போனால் திருச்சியில் அவள் பிறந்த வீட்டார் வாழ்வதைவிட, இங்கே கந்தசாமியின் குடும்பம் அந்தஸ்துடன் இருக்கிறார்கள் என்பதை மறுப்பதற்கில்லை.

முக்கியமாய் சொந்த வீடு. எத்தனை பேருக்கு இப்படி தோட்டமும், புழக்கடையும் கொண்ட லட்சணமான வீடு அமையும்?

இந்த விஷயத்தில், கந்தசாமி படு கெட்டிக்காரர். ரெயில்வே உத்யோகத்தில் இருந்தபோதே மலிவாய் வந்தது என்று நங்கநல்லூர் ஸ்டேஷனை ஒட்டி முக்கால் கிரவுண்டு வாங்கிப்போட்டதும் அல்லாமல், குழந்தைகள் சின்னவர்களாக இருக்கும்போது வீட்டைக் கட்டினால்தான் உண்டு, வளர்ந்து விட்டால் அவர்கள் கல்யாணம், படிப்பு, அது இது என்று சேர்த்த பணம் பூராவும் கரைந்துவிடும் என்பதை புரிந்து, ஆபீசில் கடனை வாங்கி கையோடு, அடக்கமாய் வீட்டையும் கட்டினாரோ, இப்போது எந்தக் கவலையும் இன்றி தனி வீட்டில் அமர்க்களமாய் குடுத்தனம் பண்ண முடிகிறதோ!

தனி வீடு- தனி கிணறு. எத்தனை பேர்களுக்கு கிட்டும் இப்படி ஒரு வசதியான குடியிருப்பு, அதுவும் சென்னைப் பட்டிணத்தில்?

உண்மையைச் சொல்ல வேண்டும் என்றால் திருச்சியில் காவேரி நீரையும், காற்றையும் அனுபவித்து வாழ்ந்து விட்டோமே, சென்னை நெரிசலில் மூச்சு முட்டிப்போய் விடுமோ என்கிற பயம் திருமணத்திற்கு முன் அபிராமிக்கு இல்லாமல் இல்லை.

ஆனால், ரெயில் ஏறி சென்னை வந்து இறங்கின உடனேயே அந்த பயம் வீண் என்பது துல்லியமாய் புரிந்து போனது.

இரட்டைப் படுக்கை அறைகள் கொண்ட காற்றோட்டமான வீடு. இதில் குமரேசன், அபிராமியின் உபயோகத்துக்காகத் தனியாய் ஒரு அறை ஒதுக்கப்பட்டிருந்தது.

படுக்கையறையை ஒட்டி மொஸைக் தரையிட்ட குளியலறை.

சதுர மேஜை, நான்கு நாற்காலிகள் கொண்ட சாப்பாட்டு அறை. விஸ்தாரணமான சமையல்கட்டு. பம்பைப் போட்டால் எந்நேரமும் ஆங்காங்கே குழாயில் கொட்டும் நீர்!

அபிராமியைக் கவர்ந்தது வசதியான வீ...

புதுமை 'கட்-அவுட்'

ஜப்பானின் போக்குவரத்து நெரிசல் மிகு... 'ஹை-டெக்' சாலைகளில் இப்போது ஆங்காங்... 'வயலும் வாழ்வும்' எருமை மாடுகள். என்ன, ஆச்... யமாக இருக்கிறதா? நீங்கள் நினைப்பது போ... இவை, அசல் எருமைகள் அல்ல. நகல் எருமைக...

ஜப்பானின் கட்-அவட், ஹோர்டி... தொழிலை முடக்கி போட்டிருக்கும் இந்த எரு... விளம்பரத்தின் புகழ் தற்போது அகிலம் முழுக்க ந...

...ால் வேகத்தில் பரவி வருகிறது.

சாதாரண கட்-அவட் போல இதனை நிலை நிறுத்த [illegible] அடி இடம் தேவை இல்லை; 3 அடியே போதும். எருமை ஓவியத்தில் [illegible] பயன்படுத்தப்படுவது இதன் 'ஹை-லைட்' அம்சம்.

[illegible] ...கட்-அவட் கூட [illegible] ...நாட்டு அரசு இப்போது எருமை விளம்பரத்துக்கு கூடுதல் முக்கியத்துவம் அளித்து வருகிறது. கண்ணையும், கருத்தையும் கவர்ந்திருக்கும் இத்தகைய ஓவியத்தை விளம்பரத்துக்கு மட்டுமின்றி வரவேற்பறை 'ஷோ-கேஸ்' பொம்மை போலவும் பயன்படுத்திக் கொள்ளலாம். பாமரன் முதல் படிப்பாளி வரை அனைவரையும் திரும்ப பார்க்க வைத்திருக்கும் 'எருமை ஓவியம்' இந்தியாவுக்குள் அடியெடுக்கும் நாள் வெகு தொலைவில் இல்லை.

- டி.வி.சி. கோபாலகிருஷ்ணன்.

...ட்டுமல்ல, ரகரகமான பூக்களோடு, ஆனை ...யக்கிய அந்த சின்ன தோட்டமும் தான்.

கந்தசாமியின் மூத்தமகள் ராஜகுமாரிக்கு ...தோட்டத்தில் எக்கச்சக்க பிரியமாம்! இண்டு ...இடுக்கு விடாமல் செடியும், கொடியும், மரங்களும் வைத்து கண்ணுக்கு கண்ணாய்ப் பராமரித்தது அவள்தானாம்!

காலையில் பூஜைக்குக் கூடை நிறைய ...புஷ்பம், மாலையில் தலையில் வைத்துக் ...கொள்ள ஜாதி, கனகாம்பரம் இத்யாதிகளோடு, ...வருஷம் பூராவும் வீட்டுத் தேவைக்கு தேங்கா...யும், சீஸனில் மா, கொய்யா பழங்களும் கிடைப்...பது கூட ராஜகுமாரியின் ராசியான கையின் உப...யம்தானாம்!

பிள்ளையும், மருமகளும் வாசலில் வந்து ...நின்று ஆரத்தி சுற்றி வரவேற்ற கையோடு முதல் ...கேள்வியாக கந்தசாமி கேட்டதே தோட்டம் சம்...பந்தப்பட்டது தான்.

''என்னம்மா. மருமகளே... உனக்குத் ...தோட்டக்கலைல விருப்பம் உண்டா? இல் ...லேன்னாலும் வளத்துக்கறது நல்லது. ஏன்னா, ...நம்ப ராஜகுமாரி குழந்தைக் கணக்கா ஒவ்வொரு ...செடி, கொடிகளையும் வளர்த்திட்டு, கல்யாண...மாகி இன்னொருத்தன் வீட்டுக்குப் போனது ...லேந்து, தோட்டப் பொறுப்பு என் தலைல ஏறி ...உட்கார்ந்துகிட்டது! குமரேசனுக்கு ஆபீஸ் ...வேல, சுந்தராம்பாக்கு வீட்டு வேல சரியா ...இருக்கு. சின்னவ அரசிக்கு வணங்கி எந்தக் காரி...யம் செய்யவும் முடியாது. இப்ப நீ வந்துட்டே... 'நா பாத்துக்கறேன் மாமா'னு சொன்னா, 'அப்பாட'னு நிம்மதியா உன்னண்ட ஒப்படைச்சிட்டு, நா உண்டு, சனிசேர் உண்டுனு நிதானமா பேப்பர், புஸ்தகம் படிப்பேன். என்ன நா சொல்றது?''

மாமனார் இப்படிக் கேட்டதில் அபிராமிக்கு சந்தோஷமே!

செடிகளுக்குத் தண்ணீர் ஊற்றுவதும், பூக்களை பறித்துக் கட்டுவதும், பச்சபச்சென்று தலை ஆட்டும் க்ரோட்ன்ஸ்களுடன் மனசுக்குள் பேசுவதும் ஒரு இன்பம் அல்லவா?

''அண்ணி...''

கையைத் தட்டி அரசி அழைக்க, அபிராமி திரும்பினாள்.

''என்ன?''

''நியூஸ் முடிஞ்சி அப்பாவும், அண்ணனும் படுக்கக் கூட போயாச்சு... என்ன யோசனை பண்ணிட்டு இருக்கீங்க?''

அபிராமி பதில் கூறாமல் புன்னகைத்தாள்.

அவள் பின்னிக் கொண்டிருந்த கம்பளிச் சட்டையை எடுத்து அரசி பிரித்துப் பார்த்தாள்.

''ரொம்ப அழகா இருக்கு அண்ணி. மனைமனுனு போடறீங்களே? இன்னும் எத்தனை நாள்ல முடிப்பீங்க?''

ராஜகுமாரியின் இரண்டு வயசுப் பிள்ளை சரவணனுக்காகப் பின்னுவதை அபிராமி ஒருதரம் நீவிவிட்டாள்.

''ம்ம்? நாலு நாள்ல முடிஞ்சிடும்னு நினைக்கறேன். ஏன் கேக்கறே?''

''இத முடிச்சிட்டு எனக்கொண்ணு பின்னித்தருவீங்களா? சல்வார் கமீஸ் மேல ஸ்டைலா போடற மாதிரி?''

அவர்கள் பேசுவதைக் கேட்டுக் கொண்டிருந்த சுந்தராம்பா, உதட்டை சுழித்தார்.

''மெட்ராஸ்ல இருக்கிறவளுக்கு ஸ்வெட்டர் எதுக்குடீ? ஊர்பட்ட பணத்தை செலவழிக்கத்தண்டமா?''

அரசி ஏக்கத்துடன் பார்க்க, 'நீ பேசாமல் இரு நான் பின்னித் தருகிறேன்' என்கிற அர்த்தத்தில் கண்களை சிமிட்டி அபிராமி அவள் தோளைத் தட்டினாள்.

உள்ளறையிலிருந்து குமரேசன் எட்டிப் பார்த்தான்.

''முக்கியமான ஆபீஸ் பேப்பர் ஒண்ணைக் காணோம்... பாத்தியா அபி?''

''இல்லையே?''

''எங்க போயிடும்...? வந்து தேடிப்பாரேன்...''

உண்மையில் பேப்பர் எதுவும் காணாமல்

போகவில்லை. அவளை உள்ளே வரவழைப்பதற்குத்தான் குமரேசன் நாடகமாடுகிறான் என்பதைப் புரிந்து கொள்ள முடிய ''அய்... இதானே வேணாங்கறது? 'எனக்குத் தூக்கம் வருது'னு வெளிப்படையா சொன்னா உடனே அண்ணி எழுந்து வரப்போறாங்க... அத விட்டுட்டு இது என்ன அதக் காணோம், இதக் காணோம்னு விரட்டல்?'' என்று அரசி சீண்ட, ''சும்மா இரு'' என்று மகளைச் செல்லமாக அதட்டிய சுந்தராம்பா, ''நீ போம்மா, என்னமோ வேணும்னு கேக்கறான் பாரு'' என்றார் மருமகளிடம்.

எழுந்து நின்றவளிடம் ''அண்ணனுக்கு என்ன வேணுமாம் தெரியுமா அண்ணி?'' என்று மறுபடி அரசி ஆரம்பிக்க, ''இப்ப நீ வாய மூடப் போறியா இல்லியா?'' என்று சுந்தராம்பா கோபிக்க, அசடு வழியும் முகத்தை சரக்கென்று குமரேசன் இழுத்துக்கொள்ள, வெட்கத்தோடு அபிராமி உள்ளே போனாள்.

குடிப்பதற்கு சொம்பில் நீர், டம்ளர் சகிதம் அறைக்குள் வந்து, கதவைத் தாழிட்டு, படுக்கையில் கணவன் அருகில் அமர்ந்த பிறகும் அந்த வெட்கம் மாறாதிருக்க, குமரேசன் அவளை இழுத்து அணைத்துக்கொண்டான்.

அவள் கூந்தலில் முகத்தைப் பதித்தான்.

''ப்பா... என்னமா மணக்குது! அப்ப பிடிச்ச நானும் பாக்கறேன், வாசனைதான் வருதே தவிர, ஆள் கிட்டவே வராம தள்ளி இருந்தா என்ன அர்த்தம்? ம்? நல்லா தவிக்கட்டும்ன்ற நினைப்பா? ஆமா, வாசனை ஆளைத் தூக்குதே, சென்ட் எதாச்சும் போட்டு கிட்டியா என்ன?''

அபிராமி 'இல்லை' என்று மறுத்தாள்.

''அப்புறம்?''

''நம்ம வீட்டுல பூத்த பூக்களை எடுத்து கதம்பமா கட்டினேன்... அதான்...''

குமரேசன் கண்ணகல வியந்தான்.

''நம்ம தோட்டத்துப் பூ வாசனையா? தினமும் வச்சிக்கறே... ஆனாலும் இப்படி மணத்ததில்லையே!''

''நேத்து ராஜராஜேஸ்வரி அம்மன் கோவில்ல 'கதிர்பச்சை' பூவைப் பிரசாதமா கொடுத்தாங்க. அதோடு நம்ம வீட்டுல பூத்த மருதாணி, ஜாதியைக் கலந்து கட்டினேன். எல்லாமா சேர்ந்து மணக்குது''

''எங்கிட்ட வா...'' அவளைத் திருப்பி மறுபடி பூவை முகர்ந்த குமரேசன் ''ஆமா'' என்றான் மகிழ்ச்சியுடன்.

சில நிமிஷங்கள் எதுவும் பேசாமல் நகர்ந்த பிறகு ''என்னங்க'' என்றாள், அபிராமி

குழந்தைகளின் பாக்கெட்டி... வெடிகளை வைக்க அனுமதிக்காதீ... கள். முக்கியமாக வெடி வெடிக்கு... போது நைலான், சில்க், பாலியஸ்ட... உடைகளைத் தவிர்த்து 'காட்டன்... உடைகளை உடுத்திக் கொண்டா... நெருப்பு நம் பக்கத்தில் அண்டாது... மேலும் நீளமான துப்பட்டா, ஸ்காட்ஸ்... தொள தொள உடைகளை அணியாம... இருப்பது நமக்கு கூடுதல் பாதுகாப்பு அளிக்கும்.

-ஷோபா கோட்டீஸ்வரன், சென்னை

மெதுவாக.

''ம்?''

''உங்ககிட்ட சில விஷயங்களப்பத்தி பே... ணும்''

''பேசேன்''

தலைகாணிமேல் சாய்ந்துகொண்ட கு... ரேசன், அவள் கரத்தைப் பற்றி மார்பின்மே... வைத்துக் கொண்டான்.

''நமக்கு கல்யாணமான உடனே எதிரை... கிட்ட 'ஒரு வருஷத்துக்காச்சும் குழந்தை பெ... துக்காம இருக்க்ணும்'னு சொன்னீங்க ே... நினைப்பு இருக்கா?''

''இல்லாம? அந்தப் பேச்சு பேசி முழு... இன்னும் ரெண்டு வாரம் கூட ஆகலியே! அது... கென்ன இப்போ?''

''அந்த முடிவ லேசா மாத்தணும்... நினைக்கறேன்''

குமரேசன் புருவங்கள் உயர அவ... ஏறிட்டான்.

''போச்சுடா! உடனே குழந்தை பெத்துக்... ணும்னு ஆசைப்படறியா!''

''இல்ல... ரெண்டு, மூணு வருஷமாவு... வேணாம்னு சொல்ல வந்தேன்...''

குமரேசன் அவளை நெருங்கி தலையி... முட்டினான்.

''அட்ரா, சக்கை! ரொம்பநாள் 'ஜாலி'ய... இருக்க ராணியார் திட்டம் போடறாங்களோ...''

''போங்க... ஒரு காரணத்துக்காக... சொல்ல வந்தா...''

''காரணமா? என்னது?''

''அரசி சின்னக் குழந்தை இல்லீங்க... விவரம் தெரிஞ்ச வயசுப் பொண்ணு...''

''ஒத்துக்கறேன்... அதுக்கென்ன இப்ப?''

''வயசுப் பொண்ணை வீட்டுல வச்... கிட்டு நாம குஷியா இருக்கறதோ, பிள்ளை... பெத்துக்கறதோ சரியான காரியமா எனக்கு...

...டலை''

குமரேசன் தலையைப் பின்னுக்குத் தள்ளி ...ரக்க சிரித்தான்.

''அவ காலேஜ்ல படிச்சிட்டு இருக்கா ...அபி... அடுத்த வருஷம் டிகிரி வாங்கினதும் கல் ...யாணம் பண்ணிடறதா இருக்கோமே! அது சரி... ...அவ கல்யாணத்துக்கும், நாம குழந்தை பெத்துக் ...கறதுக்கும் என்ன சம்பந்தம்? எனக்கு புரிய ...லையே!''

''இருக்குங்க... இன்னிக்குக் கூட வந்த ...உறவுக்காரங்க கிட்ட அரசி கல்யாணத்தைப் ...பத்தி அத்தை பேசிட்டு இருந்தாங்க... அவ ...ளுக்கு நகை, நட்டு பண்ண வேண்டிய அவசி ...பத்த சொல்லிட்டு இருந்தாங்க...''

''நியாயமான கவலைதானே?''

''அரசி கல்யாணத்துக்குப் பணம் சேர்க்க ...ணும்னிட்டு கலர் டி.வி.கூட வாங்காம இருக்கி ...றதா சொன்னப்ப, அத்தை ரொம்ப ஏக்கமா பேச ...மாதிரி தோணிச்சு...''

''அதுக்கு என்ன செய்யறது? சட்டில ...இருந்தா தானே அகப்பைல வரும்? அப்பா ...உடனே எசிடையர் ஆயிட்டாரு. பென்ஷன் தொகை ...சொல்லும்படி இல்ல... என் சம்பளத்தக் ...கொண்டு குடும்பம் நடத்தி, தங்கை கல்யாணத் ...துக்கும் சேர்க்கணும்னா சிரமப்படாம நடக் ...குமா?''

''அதுக்குத்தான் ரெண்டு, மூணு வருஷமா ...வது குழந்தை பத்தி நினைக்காம இருக்கலாம்னு ...சொல்றேன். இப்போதைக்கு அக்கா பிள்ளை சர ...வணன் இருக்கான், எல்லாருக்கும் சேர்த்து குழந் ...தையா. அப்புறம் என்ன குறைங்க?''

பேசிக் கொண்டு போனவளை ''இரு ...இரு'' என்று மறித்து நிறுத்தினான் குமரேசன். ''நீ பேசறது ஒரு மண்ணாங்கட்டியும் புரியல... என்னதான் சொல்ல வர்றே? கொஞ்சம் தெளிவா தான் சொல்றது!''

முக்திவேட்டல்

பழந்தமிழ் மக்கள் இயற்கையையே இறைவனாகக் கண்டனர். இவர்கள் சூரியன், சந்திரன், அக்னி மூன்றையும் வழிபட்டு வந்தனர். இதனால் தீபவழிபாட்டினை முக்திவேட்டல் என்று அழைத்தனர்.

-லதா சம்பத், திருச்சி.

அபிராமி மென்மையாய் சிரித்தாள்.

''ரெண்டு மூணு வருஷமாவது வேலை பண்ணப்புறம் குழந்தை பெத்துக்கலாமேனு சொல்ல வரேன், புரியலையா?''

குமரேசன் திகைத்தான்.

''நீ? வேலை? போச்சுடா!''

அபிராமி விரலால் அவன் மார்பில் கோலம் போட்டாள்.

''என்ன தப்பு? கொஞ்ச நாளைக்கு நானும் சம்பாதிச்சா நல்லதுதானே? என் சம்பளத்த அப்படியே சேர்த்து அரசிக்கு எதாச்சும் நகை பண்ணலாம், ஏன், கலர் டி.வி. கூட வாங்கலாம். என்னங்க, யோசனை பண்ணிப் பாருங்க... ப்ளீஸ்...''

குமரேசன் எழுந்து உட்கார்ந்தான்.

''இது நடக்கற காரியமா எனக்குத் தோணல அபி! திடும்னிட்டு என்ன ஆசை இது!''

''எனக்குக் கூட அப்படியொரு எண்ணம் இல்லீங்க... ஆனா, இன்னிக்கு பார்வதி மேடம் வந்து பேசிட்டு போனப் பிறகுதான் இப்படி செஞ்சா என்னன்னு தோணிச்சு?''

''எந்த பார்வதி மேடம்?''

''மூணாவது வீட்டுல இருக்காங்களே...''

''யாரு? ஹெட்மிஸ்ட்ரஸ் அம்மாவா?''

''அவ்வங்களேதான். கல்யாணம் விசாரிக்க வந்தவங்க ரொம்ப நேரம் பேசிட்டு இருந்தாங்க... அப்பதான் சொன்னாங்க. அவங்க தலைமை ஆசிரியரா இருக்கற ஸ்கூல்ல, ஒரு டைப்பிஸ்ட் வேலை காலியா இருக்காம். தனியார் நிர்வாகம்ன்றதால, இவங்க சொல்ற நபரை வேலைக்கு வைக்கறதுல கஷ்டம் எதுவும் இல்லையாம். 'நீ பி.ஏ. படிச்சிருக்கே. டைப்பிங் நல்லா செய்வேனு கேள்விப்பட்டேன். சும்மா இருக்கற நேரத்துல ஸ்கூலுக்கு வந்திட்டு போனா, பொழுது உபயோகமா போகும். நாலு காசும் சம்பாதிக்கலாம். என்ன சொல்றே?'னு வெளிப்படையாவே கேட்டாங்க. அத்தை கிட்டயும் அவங்க இது சம்பந்தமா பேசினாங்க. 'பத்துலேந்து அஞ்சு வரைக்கும்தான் வேலை. ஆயிரத்து ஐநூறு ரூபா சம்பளம் கொடுப்போம். சிரமமே இல்லாத சொகுசு வேலை... யாருக்கோ அதிர்ஷ்டம் அடிக்காம, நம்ம வீட்டுக்கு வரட்டுமேனு சொல்றேன்... தயங்காம ஒத்துக்குங்க'னு வற்புறுத்தினாங்க...''

''அதுக்கு அம்மா என்ன பதில் சொன்னாங்க?''

''அவ புருஷன் ஒத்துக்கணுமே'னு பொதுவா சொன்னாங்க. ஆனா மேடம் புறப்பட்டு போனப்புறம் 'பக்கத்துத் தெருவுலதான்

ஸ்கூல் இருக்கு. சம்பளம் ஆயிரத்து ஐநூறு. உப ரிப் பணம் வந்தா எத்தனையோ காரியங்களகவ் னிக்கலாம். ஆனா அதுக்கு இந்த வீட்டு ஆம் பிளை சம்மதிக்கணுமே'னு என்னண்ட சொன் னாங்க... அவங்க பேச்சு தந்த தைரியத்துலதான் நா உங்ககிட்ட பேசறேன்... நீங்க சரினு சொல் லிட்டா, மாமாவை சம்மதிக்க வச்சிடலாம்னே எனக்குத் தோணுது... என்னங்க... ப்ளீஸ்ங்க... வீட்டுக் காரியத்தைப் பாத்துகிட்டு, வெளில வேலை செய்யறது எனக்கு சிரமமாவே இருக் காது... ஒருமாசம் செஞ்சு பாக்கறேன். கஷ்டமா இருந்துச்சின்னா, இல்லை பெரியவங்களுக்குப் பிடிக்கலைனா விட்டுடறேன்... என்னங்க... ப்ளீஸ்? ஆயிரத்து ஐநூறு ரூபானா சும்மாவா? யோசனை பண்ணுங்க... ப்ளீஸ்...''

அந்த 'ப்ளீஸ்' குமரேசனையும், மாசம் சுளையாய் ஆயிரத்து ஐநூறு ரூபாய் என்பது சுந் தராம்பா, கந்தசாமியையும் சரிக்கட்டி சம்மதிக்க வைத்ததில், பிறந்த வீட்டில் கிட்டாத வாய்ப்பு புருஷன் வீட்டில் கிடைத்த சந்தோஷத்துடன் மறுவாரத்திலிருந்தே, அபிராமி பள்ளிக்குச் செல்ல ஆரம்பித்தாள்.

5

மணி எட்டு.

நாழியாகி விட்டது.

இன்னும் செய்து முடிக்க வேண்டிய காரி யங்கள் அனுமார் வாலாக நீண்டு காத்திருந்தன.

காலையில் ஐந்துக்கு மேல் ஒரு நிமிஷம் கூடுதலாய் படுப்பதில்லை. பத்திரிகை படிக்கி றேன், பக்கத்துவீட்டு அம்மாவுடன் அரட்டை அடிக்கிறேன், ரேடியோவில் எப்.எம். கேட்கி றேன் என்றெல்லாம் சில நொடிகளைக்கூட வீணாக்குவதில்லை.

ஆனாலும், சங்கிலித் தொடராய் வேலை கள் இழுபட்டுக் கொண்டே போவதில், கடை சியில் அவள் டிபன் சாப்பிடுவதற்கும், நின்று நிதானமாய் புடவை உடுத்துவதற்கும் நேரமில் லாமல் போய் பள்ளியில் மணி அடிக்க ஐந்து நிமிஷங்களே இருக்கையில், அவசரம் அவசர மாய் செருப்பைக் காலில் நுழைத்துக் கொண்டு, 'வரேன் அத்தே' என்று குரல் கொடுத்துக் கொண்டே ஓடுவது தான் தினமும் நடக்கிறது.

''என்னத்துக்காக இப்படி இறக்கை கட்டி கிட்டு பறக்கறே? நிதானமா உக்காந்து டிபன் சாப்டுட்டு என்னோட ஒண்ணாவே கிளம்பே[illegible] வெயில் நேரத்துல வேர்த்து வழிஞ்சி கெட்[illegible] ஓடாம, ஸ்கூட்டர்ல கொண்டு இறக்கறேனே[illegible]'' என்று குமரேசன் பரிவோடு சொல்லும் போ[illegible] பதில் கூறாமல் அபிராமி சிரிப்பாள்.

''ஆமா... எது கேட்டாலும் சிரிச்சே மழு[illegible] பிடு. இந்தா அபி... நில்லு.. பக்கத்துல உக்கா[illegible] இன்னிக்கு என்னோட சேர்ந்து டிபன் சா[illegible] பிடு...'' என்று அவன் வற்புறுத்தினாலு[illegible] ''ப்ளீஸ் புரிஞ்சிக்கங்க... ராத்திரி ஒண்[illegible] சாப்பிடலாம்...'' என்று கிசுகிசுப்பாய் கெஞ்[illegible] புன்னகை மாறாமல் நகர்ந்து விடுவாள்.

'இன்றைக்காவது சீக்கிரமாய் காரிய[illegible] களை முடித்துவிட்டு, அவரோடு சேர்ந்து சி[illegible] றுண்டி சாப்பிட வேண்டும்' என்று எண்ணி[illegible] அபிராமி ரசத்திற்கு தாளித்து, அடுப்பில் ச[illegible] டியை ஏற்றி பொரியலுக்காக நறுக்கி அலம்[illegible] வைத்திருந்த காய்த்துண்டங்களைப் போட்டு[illegible] கொண்டிருக்கையில், சுந்தராம்பா சமையல் க[illegible] டுள் நுழைந்தார்.

''என்ன அத்தே! ரெண்டாவது டோ[illegible] காபிக்கு நேரமாயிடுச்சா? ஒரு நிமிஷம்... இதே[illegible] கலந்து தந்துடறேன்...''

சுந்தராம்பா சுவரில் சாய்ந்தவாறு தரையி[illegible] உட்கார்ந்தார்.

''நா காபி குடிக்கறது இருக்கட்டும்... ச[illegible] விக்கு தேங்காய் துருவித் தரட்டுமா? அந்த து[illegible] வல் பலகையையும், தேங்காயையும் எடுத்து[illegible]

[illegible] காடு... உட்கார்ந்தபடியே தெனாசகம் உத் [illegible]சை பண்றேன்''

இதற்குள் அலுமினியச் சட்டியை இறக்கி, [illegible]ல் கடலைத்து, காபி கலந்து விட்ட அபிராமி [illegible]ம்ளரை அவரிடம் நீட்டினாள்.

''தேங்காயும் துருவ வேணாம், உத்தாசை[illegible]யும் செய்ய வேணாம்... பேசாம காபிய குடிச் [illegible]ட்டு, போய் குளிக்கற வழியப்பாருங்க... ராத் [illegible]திரியெல்லாம் மணிக்கட்டுல வலினு முனகி [illegible]ட்டே இருந்திங்களே.. இப்பஎப்படி இருக்கு? [illegible] வேணா தைலம் தேய்ச்சு உருவி விடட் [illegible]டுமா?''

சுந்தராம்பா காபியை ஆற்றிக் குடித்தார்.

''நேத்தே சொல்லணும்னு நினைச்சேன், மறந்து போச்சு. பிண்டத் தைலம் தீர்ந்துடுச்சு... வாங்கணும் அபிராமி''

''அட ராமா! இன்னி பொழுதுக்குக் கூடவா இல்லை?'' கேள்வி கேட்ட அபிராமி வலை பீரோவிலிருந்த ஆயுர்வேத எண்ணெய் புட்டியை எடுத்து சாய்த்துப்பார்த்தாள்.

''கொஞ்சம் இருக்கு அத்தே... சாயங்கா லம் வாங்கிடலாம்.''

அடியில் இருந்த எண்ணெயை உள்ளங் கையில் ஊற்றி, சுந்தராம்பாளின் இரண்டு மணிக்கட்டுகளிலும் தடவி பதமாய் உருவிவிட் டாள். பின்னர் ''பத்து நிமிஷம் ஊறிட்டு, கை பொறுக்கற சூட்டுல வெந்நீர் ஊத்திக் குளிங்க. நா வேணா வந்து வெந்நீர் விளாவி வைக்கவா?'' என்று கேட்க, ''வேணாம்.. நானே பாத்துக்கறேன்'' என்று சொல்லிக்கொண்டே சுந்த ராம்பா எழுந்து நின்றார்.

இரண்டடி வைத்தவர் நின்றார். நினைவுக்கு வந்தவ ராய் வினவினார்.

''தீபாவளிக்கு ரொம்ப நாள் இல்லை... அரிசிக்கு இது தலை தீபாவளி... கடைங்கள்ல கூட்டம் நெரிய ஆரம்பிக்கற துக்கு முன்னால, நல்லதா துணி மணிகளை எடுத்திட்டு வந்தா தேவலை... நீ என்ன சொல்றே?''

''நல்ல யோசனை தான் அத்தே... செஞ்சிடுவோம்...''

சுந்தராம்பா மேடை மேல் பாத்திரத்தில் இருந்த அரி சியை எடுத்து முறத்தில் கொட்டி கல் பொறுக் கிக் கொண்டே பேச்சைத் தொடர்ந்தார்.

''தலை தீபாவளியாச்சே... அரசிக்கு என்னசீர் செய்யப் போறீங்க'னு நேத்து கூட என்னை எதிர் வீட்டு புவனாம்பா கேட் டாங்க...''

காய் துண்டம் ஒன்றை எடுத்து வெந்து விட்டதா என்று நசுக்கிப் பார்த்த அபிராமி நிரும் பாமலேயே பதில் சொன்னாள்.

''அரசிக்கு பட்டுச் சேலையும், மாப்பிள் ளைக்கு பவுன் மோதிரமும் போட்டா போதும்னு நினைக்கறீங்களா அத்தே? எனக் கென்னமோ செய்யறத நிறைவா செய்யணும்ன் றது தான் ஆசை. அரசி நம்ம வீட்டுக் கடைக் குட்டி! டக்கரா செய்திடணும்னு நா நினைக்கி றேன்...''

கர்ப்பவதிகளின் பிரசவ 'டான்ஸ்'

கர்ப்பிணிகள் சுற்றி வரும் மருத்துவ அரசமரமாக திகழ்கிறார், கர்நாடகாவைச் சேர்ந்த ஏ.வி. சத்யநாராயணன். பிரபல பரத நாட்டிய நிபுணரான இவர், கர்ப்பிணிகளின் சுக பிரசவத்துக்கான 'டான்ஸ் தெரபி' கலை யில் மகா கெட்டிக்காரர்.

பெங்களூரில் 'கர்ப்பஸ்திரீ நாட்டியா லயா' என்ற ஆசிரமத்தை நடத்தி வருகிறார். மேடுதட்டிய வயிறுடன் இங்கு ஏராளமான பெண்கள் வந்து குவிகின்றனர்.

'கர்ப்பஸ்திரீ நாட்டியாலயா'வில் நிறைமாத கர்ப்பிணிகளுக்கு டான்ஸ் தெரபி யுடன் யோகா, ஹைடிரோ தெரபி ஆகிய கலைகளும் கற்றுத் தரப்படுகிறது.

''கர்ப்பவதிகளுக்கு பேறுகால சமயங் களில் ஏற்படும் பிரசவ வலி மற்றும் உடல் உபாதைகளின் தாக்கத்தை டான்ஸ் தெரபி வெகுவாக குறைத்துவிடும்'' என்கிறார் சத்ய நாராயணன்.

வட இந்திய தம்பதிகளுக்கான 'லமாசே' கலையும் இவருக்கு அத்துப்படி. கணவன் - மனைவி இருவரும் ஒருங்கி ணைந்து கர்ப்பகாலங்களில் கற்க வேண்டிய அந்தரங்க கலையாகும் இது.

''நிறைமாத கர்ப்பிணிகளை பிரசவ காலத்தில் களிப்புடன் குழந்தை பெற வைப் பதே என் குறிக்கோள்'' என்று கூறும் இவரின் சபதம் வெறும் பிரசவ வைராக்கியம் அல்ல. பிரியங்கா - ராபர்ட் தம்பதிக்கு 'லமாசே' கலையை கற்றுத் தந்தவர் இவரே.

- ரகு சந்தியா.

வாயெல்லாம் பல்லாகத் தெரிய சுந்தராம்பா சிரித்தார்.

''எனக்குத் தெரியும் நீ நம்ம மரியாதையை விட்டுக் கொடுக்க மாட்டே, அந்தஸ்தா சீர்வரிசை செய்யணும்னு தான் சொல்லுவேனு! ஆனா அபிராமி உங்க மாமா அத்தனை செலவு செய்யறதுக்கு சம்மதிக்கணுமே! கல்யாணத்துக்கு வாங்கின கடனே ஏகத்துக்கு நிக்குது! இன்னும் சுமயக் கூட்டாதே... பணமா கையில ஆளுக்கு ஆயிரம் ரூபா கொடுத்திடலாம். பிடிச்சது வாங்கிக்கட்டும்னு சொல்லிகிட்டு இருக்காரே!''

''உங்க மகனைவிட்டு மாமாகிட்ட நா பேசிக்கச் சொல்றேன். நீங்க கவலைப்படாதீங்க... ஆயுசுல ஒரு தடவை தலைதீபாவளி வருது. நிறைவா செஞ்சா தானே நமக்கும் பெருமை! நம்ம செலவக் குறைச்சிகிட்டு, வீட்டுல பொறந்த பொண்களுக்கு செய்ய வேண்டியதப் பண்ணறது தான் நியாயம்... என்ன அத்தே, நா சொல்றது சரி தானே?''

சுந்தராம்பா எட்டி அவள் நெற்றிப் பொட்டை விரல்களால் வழித்து, திருஷ்டி கழித்தாள்.

''நியாயம் தப்பிப் பேசற பொண்ணா நீ? எது சொன்னாலும், செஞ்சாலும் என்னிக்குமே சரியாத்தானே இருந்திருக்கு? உங்க மாமாவ சரிக்கட்ட வேண்டியது உன் பொறுப்பு... ஆமா, நாளைக்கு சனிக்கிழமை... உனக்கு ஸ்கூல் அரைநாள் தானே? மூணு மணிக்கு மேல கடைக்குப் போயிட்டு வரலாமா?''

இரண்டு பங்கு அரிசி மாவிற்கு ஒரு பங்கு லேசாக வறுத்த மைதா மாவு, தேவையான அளவு மிளகாய் பொடி, உப்பு, எள், ஒன்றிரண்டாக உடைத்த நிலக்கடலை, நீர், சூடான எண்ணெய் விட்டு பிசைந்து எள்ளடை செய்து பாருங்கள். மெல்லிசாக தட்ட வருவதுடன் நல்ல மொறு மொறுப்புடன் இருக்கும்.

வெல்லச் சீடை செய்யும் போது சிறிது நறுக்கிய பேரீச்சம் பழத் துண்டுகளையும் கொதிக்கும் பாகில் போட்டு செய்தால் வெல்லச் சீடை மெத்தென்று ஆங்காங்கே வழக்கத்திற்கு மாறான சுவையுடன் இருக்கும்.

-ஷோபா கோட்டீஸ்வரன், சென்னை.

ஒரு வழியாய் தீபாவளிப் பிரச்சினை... சமாளித்து விட்ட மகிழ்ச்சியில் சுந்தராம்... அபிராமி பரபரவென்று செய்ய வேண்டி... யங்களைக் கவனித்தாள்.

மாமியாருக்குத் தொந்தரவு இருக்... டாது என்கிற யோசனையில் தினமு... னோடு சமையலையும் அபிராமி செய்து மு... விடுவாள்.

சோறை மட்டும் இரண்டு முறை... வடிப்பார்கள். காலையில் ஆக்குவதை... னுக்கும் தனக்கும் மதியம் சாப்பிடுவது... காரியரில் அபிராமி எடுத்து வைப்பாள்... படி சாம்பார், ரசம், பொரியல் எல்லாம்... வைத்து விடுவதில், பதினொரு மணி அ... சூடாக தங்களுக்குத் தேவையான சோ... வடித்துக் கொண்டு சுந்தராம்பா, புருஷனு... சாப்பிடுவாள்.

மாலையில் அபிராமி பள்ளியிலி... வரும் போது காபிக்கு டிகாஷன் போட்டுவி... முடிந்தால், மனசிருந்தால் சுந்தராம்பா ப... பக்கவடாம், உப்புமா என்று ஏதாவது ... செய்து வைத்திருப்பார். இல்லை என்றால், ... கட்டோ, பிரெட்டோ சாப்பிட்டுவிட்டு, ... ராமி கடைக்குப் போய் வரும் வேலை இ... தால் அதைச் செய்வாள். அல்லது தோட்ட... செடிகளுக்கு தண்ணீர் ஊற்றி, பூக்க... பறித்து கட்டுவாள். இல்லா விட்டால், து... ளைத் தைத்து வைப்பதை கவனிப்பாள். ... ஏழரை வரை இப்படி எதையாவது செ... விட்டு சமையலறைக்குள் நுழைந்தால், ... சமையலை முடித்து நேரத்திற்கு எல்லாரும்... றாக சாப்பிட உட்கார சரியாக இருக்கும்.

சட்னிக்கு தேங்காய் துருவி, இர... பச்சை மிளகாய், உப்பு, சிறிது பொட்டுக்கட... யும் சேர்த்து மிக்ஸியில் நறநறவெ... அரைத்து, தாளித்து, அதையும், இட்லி... கொண்ட பாத்திரத்தையும் டேபிள் ... கொண்டு வந்து வைத்தாள்.

சாம்பார் சாதம் கலந்து பெரிய காரிய... கணவனுக்கும், சின்ன டப்பாவில் தனக்... தொட்டுக் கொள்ள கொஞ்சம் பொரியலே... எடுத்து வைத்தாள்.

சமைத்த பதார்த்தங்களை அடுப்புமே... அடுக்கி மூடி, மேடையை சுத்தம் பண்ணின...

முற்றத்தில் கிடந்த பாத்திரங்க... கழுவி கவிழ்த்து விட்டு, சமையல் கட்... பெருக்கி, முகத்தைத் துடைத்தவாறு வெளி... வந்த போது கூடத்து கடிகாரம் மணி ஒன்பது... றது. பரவாயில்லை வழக்கத்தை விட சீக்கி...

...தான்!

படுக்கையறையில், குளித்து விட்டு சுற்றின துண்டோடு குமரேசன் கண்ணாடி முன் நின்று தலையை சீவிக்கொண்டிருந்தான்.

அவனை நெருங்கி நின்று அபிராமி வெற்று முதுகில் ஆள்காட்டி விரலால் கோலம் வரைந்தாள்.

குமரேசன் கூச்சத்துடன் நெளிந்தான்.

''ஏய்... ஏய்... என்ன, அதிசயம்... இன்னிக்கு குஷி 'மூட்'ல இருக்கே?''

''உங்களோடு ஒண்ணா உட்கார்ந்து டிபன் சாப்டுட்டு, ஸ்கூட்டர்ல ஸ்கூலுக்குப் போப்போறதா பிளான்? எப்படி? இப்ப ஐயாக்கு குஷியா இருக்கா!''

குமரசேன் அவள் கையைப் பற்றி அருகில் இழுத்தான்.

''ஸ்ஸ்... கதவு திறந்திருக்கு... விடுங்க.. அத்தை வந்திடப் போறாங்க...''

''வரட்டுமே... என் பொண்டாட்டி கையப் பிடிச்சு இழுக்கக்கூட எனக்கு உரிமை இல்லையா? ஆமா என்ன ராணியாருக்கு திடும்னிட்டு என்மேல இத்தனை ஆசை? ஒண்ணா டிபன் சாப்பிடப் போறோம், ஸ்கூட்டர்ல சேர்ந்து போப்போறோம்னு அசத்தறாங்க?''

அபிராமி சிரித்தாள்.

''ஆசை ஒண்ணுமில்ல. நீங்களும் நெதைக்கும் கேக்கறீங்களே... போனாப்போறதுன்ற இரக்கம் தான்...''

குமரேசன் அணைப்பை இறுக்கினான்.

''இரக்கத்த இன்னும் கொஞ்சம் அதிகமாக்கி மத்த வேண்டுகோளுங்களையும் நிறைவேத்தறது!''

''அது என்ன மத்த வேண்டுகோள்?''

''எத்தனை நாளா இங்கிலீஷ் சினிமா போயிட்டு, வெளில சாப்டுட்டு வரலாம்னு கேட்டுட்டு இருக்கேன்?''

அபிராமி அவன் முடிக்குள் விரலை விட்டுச் செல்லமாய் துழாவினாள்.

''அவ்ளோ தானே! போனா போச்சு... ஆனா, இப்ப வேணாம், தீபாவளி எல்லாம் முடியட்டும் அப்புறமா போகலாம்''

குமரேசன் எரிச்சலுடன் 'ப்ச்' என்று சூள் கொட்டினான்.

''ஒரு மாசம் கழிச்சு வரப்போற தீபாவளிக்கும், நாம இப்ப சினிமா போறத்துக்கும் என்ன சம்பந்தம்?''

''சினிமா, வெளில சாப்பாடுனு சொன்னா இருநூறு ரூபா இல்லாம முடியாது. தீபாவளிச் செலவு காத்திட்டு இருக்கறப்போ, இது எதுக்குங்க தண்டமா?''

''என் ஆசைக்குனு இருநூறு ரூபா செலவழிக்கறது உனக்கு தண்டமா இருக்கா? ஹும் ரெண்டு பேரும் சம்பாதிக்கிறோம்னு பேரு. பிரியப்பட்ட சின்னச் சின்ன ஆசையைக்கூட நிறைவேத்திக்க முடியாம நா அவஸ்தைப் படறது யாருக்கு புரியுது?''

அபிராமி அவனை சமாதானப்படுத்தும் விதமாக மார்பில் சாய்ந்து கொண்டாள்.

''எனக்கு புரியாம இல்லீங்க... 'அரசி' கல்யாணமாகிப் போகணும்னு பல விஷயங்கள்லேயும் கட்டுப்பாட்டோட இருந்தோம். பெரியவங்க ஆசீர்வாதத்துல அவளை நல்ல எடத்தில கட்டிக் கொடுத்தாச்சு. இப்ப தலை தீபாவளி வரப்போவுது.. இதையும் அத்தை மாமா சந்தோஷப்படற மாதிரி நடத்தி காட்டிட்டோம்னா அப்புறம் வேற என்ன செலவு நமக்கு! தினமும் சினிமா, ஹோட்டல்னு போனாலும் யார் என்ன சொல்ல போறாங்க! ஜமாய்க்க வேண்டியது தானே... ம்? குடும்பத்துல இருக்கறவங்களோட மகிழ்ச்சிக்காக ரெண்டு வருஷம், சில தேவைகளைக் குறைச்சிக்கிட்டதோ, இல்லை அடக்கிகிட்டதோ பெரிய விஷயமா எனக்குத் தோணவேயில்லை... இதெல்லாம் ஒரு தியாகமா? இல்ல... நம்ம கடமை... யோசனை பண்ணா நீங்களும் நா சொல்றது நியாயம்னு தான் ஒத்துப்பீங்க... எனக்குத் தெரியும்... என்னங்க?''

பெரிய மனுஷி போல நிதானத்தோடு வயசுக்கு மீறிய விவேகத்துடன் பேசியவளை அணைத்து, குனிந்து அவள் அதரங்களில் குமரேசன் முத்தமிட்டான்.

''உன்னை நினைச்சா எனக்கு ஆச்சர்யமா, அதே சமயம் ரொம்பப் பெருமையாகவும் இருக்கு, தெரியுமா?''

''என்ன செஞ்சிட்டேன் அப்படி நா பெரிசா, நீங்க ஒரே சமயத்துல ஆச்சர்யமும், பெருமையும் படறதுக்கு?''

தீபாவளிக்கு சோமாசி செய்யும் போது பூரணம் உதிர்ந்து விடாமல் இருக்க பூரணத்தில் சிறிது நெய் விட்டுப் பிசிறி அடைத்தால் உதிராது.

தீபாவளி இனிப்புகளுக்கு கலர் சேர்த்துச் செய்யும் போது அந்தக் கலரை ஒரு ஸ்பூன் வெந்நீரில் கரைத்துக் கலந்தால் கலர் எல்லா இடத்திலும் நன்றாக கலந்து கலர் தரும்.

-ஆர்.ஜெயலட்சுமி, திருநெல்வேலி.

''என்ன செய்யல? இந்த வீட்டுல இருக்கற ஒவ்வொருவரையும் சரியாப் புரிஞ்சிகிட்டதும் இல்லாம, யார் யாருக்கு என்னென்ன தேவைனும், அவங்களா வாயத்திறந்து கேக்க கூட எடம் வைக்காம தெரிஞ்சுகிட்டு, வலிய போய் எல்லார் விருப்பங்களயும் நிறைவேத்தி வைக்கறயே... இது என்ன சாமான்ய குணமா! அப்பாவும், அம்மாவும் வாயைத் திறந்தாலே உன் பெருமைதான்! ஏன், ராஜகுமாரி அக்கா

''அதெல்லாம் சும்மா... என்னை
நியா பேசினா உங்களுக்குப் பிடிக்கும்னு
றாங்க...''

''இல்ல அபி... எதுக்கெடுத்தாலும்
பண்ணிட்டு வாயில விரல வச்சு சப்பி
இருந்த சரவணனை, நீ போன மாசம்
வீஞு இங்க கொண்டு வச்சிட்டு இருந்தப்
அடியோட மாத்திட்டியாம். 'விரல்சூப்பு'ந
சுத்த விட்டுட்டான், புரண்டு அழறது எல்

சாதாரணமா ஒருத்தரைப் பத்தி உசத்தியா ஒரு வார்த்தை சொல்ல மாட்டாங்க. அவங்ககூட உன்னை ஒஹோ, ஒஹோனு இல்ல புகழறாங்க...''

கணவனின் பிடியிலிருந்து விடுபட்டு தலைமுடியை அவிழ்த்து வாரிக் கொண்டே அபிராமி கண்களைச் சிமிட்டினாள்.

நின்னுப் போச்சு. அபிராமி என்ன மாயம்
ணாளோ'னு ரொம்பப் பெருமையா அக்கா
பேர் நடுவுல போன வாரம்கூட சொன்னாங்

பின்னி முடிந்ததும், முகத்தைக் கழு
கொண்டு வந்தவள், முகத்தில் பவுடரைப்
பொட்டு ஒன்றை எடுத்து ஒட்டிக் கொண்
கதவை ஒருக்களித்து சாற்றிவிட்டு ஏற்கன

த்து வைத்திருந்த புடவையை எடுத்து
ரித்து உடுத்திக் கொண்டே பேசினாள்.

''சரவணன் இன்னும் குழந்தை
ங்க... நாலு வயசு ஒரு வயசா? அதட்டி
ருட்டாம, அவனுக்குப் பிடிச்ச
தைங்களா சொல்லி சாப்பிட வச்சேன்.
ரல் சூப்பாம இருந்தா 'மெக்கானோ
ட்' வாங்கித் தரேன்னு சொல்லி கவனத்
திருப்பினேன். ஒரே வாரத்துல வழிக்கு

வந்திட்டான். மத்தபடி நா ஒண்ணும் பிரமா
தமா எதுவும் செஞ்சிடல...''

''என்னதோ, பெரிசோ... மொத்தத்
துல உனக்கு ரொம்பப் பொறுமை இருக்கு,
மத்தவங்க கேக்காம உதவி பண்ணற குணம்
இருக்கு... அப்புறம்...''

கணவனின் பாராட்டு நிஜமாகவே

நாணத்தை உண்டாக்க, ''இன்னிக்கு இவ்ளோ போதும். பாக்கிய இன்னொரு நாள் வச்சிக்கலாம். இப்படிபன் சாப்பிட வர்றீங்களா? மாமாவுக்கு நாழியாச்சு'' என்று சொல்லி கதவைத் திறந்து கொண்டு வெளியில் வந்தாள்.

அந்த வீட்டில் உள்ளவர்கள் தினமும் இரண்டாம் காபி குடித்து விடுவதால், டிபன் சாப்பிடுவது ஒன்பதுக்கு மேல் தான். இதன் விளைவாக மதிய உணவும் இரண்டு அடிக்கும் போது தான்.

கணவனுடன் சாப்பாட்டு அறைக்குள் நுழையும் முன்னர் வாசல் வராந்தாவில் அமர்ந்து ரேடியோவில் காலைக் கச்சேரி கேட்டுக் கொண்டிருந்த மாமனாரை எட்டிப் பார்த்து ''டிபன் சாப்பிட நாழியாகலையா மாமா? வாங்க எல்லாம் ஒண்ணா சாப்பிடலாம்'' என்று அழைத்துவிட்டு உள்ளே சென்றாள்.

பின்னோடு வந்த கந்தசாமி கரத்தில் வெள்ளையாய் ஒரு அட்டை!

''என்ன மாமா?''

''மீட்டர் பார்த்து யூனிட் குறிச்சுக் கொடுத்திட்டு போயிருக்காங்க... நானூத்தி பத்து ரூபா ஆயிருக்கு... அது என்னவோ தெரியல, மாசா மாசம் யூனிட் ஏறி கிட்டே போவுது... அரசி இல்லாததால இஸ்திரி பண்ணற கரெண்டு குறையும்னு எதிர்பார்த்தேன்... எங்க?''

முனகியவாறு உள்ளே வந்தவர் எதிரில் வந்த மனைவியைப் பார்த்ததும் எரிச்சலுடன் குற்றப்பத்திரிகை வாசித்தார்.

''கொளுத்தற வெயிலானாலும் இந்தம்மாக்கு வெந்நீர் இல்லாட்டி முடியாது. அட, பத்து நிமிஷம் கீஸரை போட்டு, ஜில்லுப்பு

வெள்ளிக் குத்துவிளக்கு வாங்கும் போது அதன்மேல்பாகத்தை விட, அடிப்பாகம் அகலமானதாக இருக்கும்படி பார்த்து வாங்க வேண்டும். அப்போதுதான் எண்ணெய் சிந்தினாலும் தரையில் சிந்தாமல் அதனுடைய அடிப்பாகத்திலே விழும்.

வெள்ளி நகைகள் மற்றும் வெள்ளிக் கொலுசுகள் கறுத்துப் போனால் அது சுத்தமானது. கறுத்துப் போகாவிட்டால் ஜெர்மன் வெள்ளியாக இருக்கும். வெள்ளி நகைகளை நன்கு சோதித்துப்பார்த்தே வாங்க வேண்டும்.

-மு.ருக்மணி, தேனி.

போனப்புறம் நிறுத்திடுவம்ன்றது கிடையாது. ஒரு மணி நேரம், 'காபிக்கு தண்ணீ கொதிக்க மாதிரி கொதிக்கணும்... ஏன் கரண்ட் பி ஏறாது?''

அவர்களிடையே வாக்குவாதம் ஆரம்பி கும் முன் அபிராமி குறுக்கே புகுந்தாள்.

''அவங்க மேல தப்பு இல்ல மாமா... அவங்களே வாதத்தால அவஸ்தைப் ப றாங்க... பாவம்... நாந்தான் சூடா வெந்நீர் இக்கங்கனு சொல்லி நிறைய நேரம் கீஸ ஸ்விட்ச்சு போட்டு வைக்கறேன்...''

கோபம் மறைந்து கந்தசாமி சிரித்தார்.

''யாரையும் எதுவும் சொல்ல விடமாட டியே... எனக்கென்ன! சம்பாதிக்கறவங்க, கட் டுங்க...''

''அந்த அட்டைய என்னண்ட குடுங்க மாமா, மத்யானம் ஸ்கூல்லேந்தே போய் கட்டிடு டுவேன். பக்கம் தான்...''

நால்வரும் ஒன்றாய் அமர்ந்து பலகாரம் சாப்பிட்ட நாழிகையில் எதிர்ச் சாரியில் குடியி ருக்கும் ஈஸ்வரி தயங்கிக் கொண்டே உள்ளே வந்தார். கூடவே அவரது பதினான்கு வயத பிள்ளை மகேஷ்.

''வாங்க... பலகாரம் சாப்பிட றீங்களா?''

''வேணாம்... சாப்டுட்டுதான் வந் தோம்...''

''உக்காருங்க...''

ஈஸ்வரி அமர, பிள்ளை விறைப்பாய் நின் றது.

''என்ன விசேஷம்?''

''நேத்து ஸ்கூல்லேந்து வர்றப்ப, தங்கச் சிய பாத்தேன். வீட்டுக்கு வரச் சொல்லிச்சு... அதான் வந்தேன்...''

விவரம் புரியாமல் மற்றவர்கள் மவுனிக்க, அபிராமி விளக்கினாள்.

''இவங்க பையன் மகேஷ் எங்க ஸ்கூல்ல பத்தாவது படிக்கிறான். கணக்குல ரொம்ப 'வீக்'கா இருக்கான். 'இப்படியே விட்டா இந்த வருஷம் நிச்சயமா ஃபெயில் ஆக்கிடுவோம்'னு அவன் வகுப்பு டீச்சர் இவங்கள கூப்டு கண்டிச் சாங்க... 'மாசம் இருநூறு கொடுத்து ட்யூஷன் வைக்கக் கட்டுப் படியாகாதே'னு அழுதாங்க... 'சரி 'வீட்டுக்கு வாங்க பேசிக்கலாம்'னு சொன் னேன்...''

பேசிய அபிராமி ஈஸ்வரியைப் பார்த்துச் சொன்னாள்.

''வாரம் மூணு நாள் சாயங்காலம் ஆறு மணிக்கு எங்க வீட்டுக்குப் பையனை அனுப் புங்க... எனக்குத் தெரிஞ்ச விதத்துல நா கணக்கு

ல்லித் தரேன். கூட என் புருஷனும் உதவி ணுவார்...''

கண்கள் பனிக்க ''ரொம்ப நன்றிங்க... பன் இல்லாத பிள்ளையை எப்படிடா கரை க்துவம்னு கலங்கிகிட்டு இருந்தேன். தெய் போல வந்து வழி காட்டி இருக்கீங்க...'' று வாழ்த்தியவாறே ஈஸ்வரி பிள்ளையோடு ட பெற்றுக் கொண்டு போக, குமரேசன் றைத்தான்.

''இருக்கற வேலை பத்தாதா உனக்கு? வேறயா?''

அபிராமி குரலைத் தழைய விட்டுக் கெஞ் ாள்.

''பாவங்க... புருஷன் இல்லாதவங்க... மானம் அதிகம் இல்ல... ஒண்டிப் பொம்ப யா ரொம்ப கஷ்டப் படறவங்க... ஒரு மணி ம் கணக்கு சொல்லித் தர்றதுல என்னங்க டம்? சும்மா இருக்கற நேரத்துல உத்தாசை ணைப்போறேன்... அவ்ளோதானே?''

புருஷனிடம் பேசியவள் மாமனார், மாமி ரைப் பார்த்து ''அத்தை நீங்க சொல்லுங்க... மா நீங்களும் தான்'' என்று சிபாரிசுக்கு ழக்க ''அபிராமி சொல்றது எனக்கு சரியாதான் து... என்ன, இருநூறு குடுக்க முடியாட்டி , அல்லது அம்பது ரூபா கொடுக்கட்டும்... ற பணத்த விடுவானேன்... தவிர, ஊருக்கு வற இவ குணத்தப் பார்த்துதானேப்பா நம்ம டு மருமகளா வரணும்னு பிரியப்பட்டோம். செய்யாட்டாலும், நல்லது பண்ணறவங் த் தடுக்கக் கூடாது...'' என்று கந்தசாமியும் பங்குக்கு கூற,

மாமனார் காசுக்கு முக்கியத்துவம் ாடுப்பது லேசாக உறுத்தினாலும், கணவர் டார் தன்னை எத்தனை கச்சிதமாய் புரிந்து ாண்டிருக்கிறார்கள் என்கிற பரவசம் அந்த த்தலை அமுக்கிக் கொண்டு நெஞ்சு பூராவும் ண்ணப் பூக்களாக மலருவதை உணர்ந்து ாண்டே அபிராமி கை கழுவ எழுந்தாள்.

6

வயிறு முட்ட உண்ட களைப்புப் போக ிது உறங்கலாம் என்ற எண்ணத்துடன் யைக் கூடத்தில் விரித்து, மின்விசிறியை ஓட ட்ட சுந்தராம்பா வாசலில் 'ஸ்கூட்டர்' சத்த ம், தொடர்ந்து 'கேட்' திறக்கப்படும் ஓசையும்

சிவனுக்குரிய மலர்கள்

எந்தெந்த மலர்களைச் சிவபெருமானின் எந்தெந்த பாகங்களில் அணிவிப்பது விசேஷ பலன்களைத் தரும் என்று ஆகம நூல்களில் சொல்லப்பட்டுள்ளது.

வில்வம்- கண்டம் (கழுத்து), தாமரை- முகம், எருக்கம்பூ- திருமுடி, நந்தியாவர்த்தம்- மார்பு, பாதிரி- உந்தி, அலரி- அரைப்பகுதி (இடுப்பு), நீலம்- பாதம்.

-சி.மாலதி.

காதில் விழ, 'ஆட்டோவில் யாராவது விருந்தாளிகள் வருகிறார்களா!' என்கிற கேள்வியுடன் ஜன்னல் வழியாக எட்டிப் பார்த்தார்.

குமரேசன்!

வேளைகெட்ட வேளையில் வந்திருக்கும் பிள்ளையைப் பார்த்ததும் முதலில் மனக 'அட! இவன் எங்கே வந்தான்?' என்று வியந்தாலும் உடனே கலவரத்தோடு 'எதற்காக வந்திருக்கிறான்?' என்று பதைத்தது.

ஸ்கூட்டர் ஸ்டாண்டைப் போட்டுவிட்டு மகன் படி ஏறுவதற்குள் ''என்னங்க, தம்பி வந்திட்டான், என்ன விஷயம்னு கேளுங்க!'' என்று பதட்டத்துடன் முன் அறையில் எட்டிப் பார்த்து கணவனிடம் சொல்லிவிட்டு, வாசல்கதவின் தாழ்ப்பாளை நீக்கினார்.

''என்ன தம்பி? இவ்ளோ சுருக்க வந்திட்டே?'' என்று கேட்டவாறு அவனை கிட்டத்தில் பார்த்த போது, கலங்கியிருந்த அந்த முகம் அடிவயிற்றில் பயவெட்டுக்கிளிகளைத் தாவச் செய்தது.

''என்னப்பா? நா பாட்டுக்கு கேட்டுகிட்டே இருக்கேன்... உடம்பு, கிடம்பு சரியில்லையா?''

உள்ளே வந்து உட்கார்ந்த குமரேசனின் கழுத்து, நெற்றியில் கை வைத்துப் பார்த்தார்.

''குடிக்கக் கொஞ்சம் தண்ணி கொண்டாங்கம்மா''

நாலே எட்டில் சமையலறைக்குள் சென்று நீருடன் சுந்தராம்பா திரும்புவதற்குள் கூடத்துக்கு வந்துவிட்ட கந்தசாமி, கண்ணாடியைத் துடைத்துப் போட்டுக் கொண்டு, ''என்ன தம்பீ?'' என்றார் கவலையுடன்.

தலைகவிழ்ந்து உட்கார்ந்த குமரேசன் திடுமென மெதுவாக விசும்ப முற்பட்டதும், பெற்றவர்கள் பதறிப் போனார்கள்.

''தம்பி... ஐயோ... என்னய்யா? என்னத்

துக்காக இப்படி நிலை குலைந்த போனீ ருக்கே? யாருக்கு என்ன ஆச்சு? முருகா... என் குடல் கலக்குதே... குமாரி, அரசி எல்லாரும் நல்லாதானே இருக்காங்க? யாராச்சும் உன்னை வந்து பாத்தாங்களா? சொல்லுப்பா..."

விவரம் என்னவென்று தெரியும் முன்னரே வேண்டாத கற்பனை பீதியை அதிகமாக்க சுந்தராம்பா தானும் அழ ஆரம்பித்தார்.

"தேசுந்தரம்... செத்த சும்மா இருக்கமாட்டியா? தம்பியக் கொஞ்சம் பேச விடேன்... என்னப்பா? விஷயத்தைச் சொன்னாதானே எங்களுக்கும் புரியும்..."

குமரேசன் கர்ச்சிப்பில் மூக்கை சிந்தி, கண்களைத் துடைத்துக் கொண்டான்.

"திருச்சிலேந்து போன் வந்துது..."

"சரி..."

"மாமாவோட மொதலாளி ஜம்புநாதனே பேசினார்..."

"சரி, அதுக்காக நீ ஏன் அடிபட்டு போகணும்?"

"மா... மாமா காலைல ஆபீஸ் வேலையா வெளிலே போனப்போ லாரி மோதி, இறந்துட்டாராம்பா..."

கேட்ட சேதியை நம்பமுடியாதது போல கந்தசாமி சட்டென்று நாற்காலியில் உட்கார்ந்து கொள்ள, சுந்தராம்பா "ஐயோ... ஐயோ" என்று கத்திய வண்ணம் மார்பில் அறைந்து கொண்டார்.

"எனக்கு ஒண்ணும் புரியலையே தம்பி, நீ சொல்றது மெய்தானா! என்ன நடந்ததுனு விவரமா சொல்லு..."

"கேட்டதும் நானும் ஷாக் அடிச்சமாதிரி நடுங்கிப் போயிட்டேன். ஜம்புநாதனே நேரிடையா பேசக் கொண்டு நம்பறதத் தவிர வேற வழி? காலைல எப்பவும் போல ஆபீசுக்கு வந்தவர், கலெக்ஷனுக்காக ஆபீஸ் கார்ல வெளில போயிருக்காரு. ஜங்ஷன்கிட்ட வர்றப்போ முன்னால போயிட்டிருந்த லாரி சடன் பிரேக் போட்டானாம். இவங்க வண்டி அதுல போய் அப்படியே மோதினதுல லாரில அடுக்கியிருந்த இரும்புக் கம்பிங்க கண்ணாடிய உடைச்சிட்டு வண்டி உள்ளார பூந்து, முன்சீட்டுல உட்கார்ந்திருந்த என் மாமனார் மண்டைல குத்தி... அவரு... அவரு... அந்த எடத்துலேயே..."

கேள்விப்பட்ட பயங்கரத்தைத் தொடர்ந்து விவரிக்க முடியாமல் குமரேசன் தலையைக் கவிழ்த்துக்கொண்டு விசும்ப, "ஐயோ... என்ன கொடுமை! இப்படியும் நடக்குமா உலகத்துல..." என்று உரக்கப் புலம்பிய வண்ணம் சுந்தராம்பா தரையில் உட்கா[...] "முருகா... முருகா..." என்று அரற்றிய[...] கந்தசாமி கண்களை மூடிக்கொண்டார்.

என்ன பேசுவது, என்ன சொல்லி [...] தரை ஒருத்தர் சமாதானப்படுத்திக் கொள்[...] என்று புரியாத மவுனத்தில் சில நிமிடங்[...] நகர்ந்தன.

கந்தசாமி முதலில் சுதாரித்துக்கொண்[...] துண்டில் மூக்கை சிந்தி, கண்ணைத் துடை[...] கொண்டு நிமிர்ந்தார்.

"மேற்கொண்டு என்ன செய்யணும்[...] யோசிக்கறத விட்டுட்டு இப்படி ஆளாளு[...] இடிஞ்சி போய் உட்கார்ந்திட்டதால பிரயோ[...]ஜனம் எதும் இல்ல! முதல்ல ஸ்கூலுக்குப் போ[...] அபிராமிகிட்ட விஷயத்தைச் சொல்லணும்[...] அப்புறம் ஊருக்குப் பொறப்படற வழிலை[...] பாக்கணும்... என்ன நா சொல்றது!" என்றார்[...]

"அபிராமிகிட்ட எப்படிப்பா சொல்ற[...] அவ தாங்குவாளா?"

குமரேசன் பரிதவித்தான்.

"சொல்லாம இருக்க முடியுமா? [...]னை யோ வலியோ சொல்லித்தானே [...]ணும்..."

"நம்மளாலயே தாங்க முடியலையே[...] அவ உடைஞ்சி போயிடுவாப்பா... ம்ஹூம்[...] என்னால அவகிட்ட சொல்ல முடியாது[...] வேணும்னா நீங்க போய் சொல்லி, கூட்டிகிட்[...] வாங்க..."

இவர்கள் பேசுவது எதுவுமே காதில் வி[...]மல் தரையை கையால் அறைந்து "யம்மா[...]யம்மாடீ... இப்படியா தெய்வம் தலை[...] கல்லை போடும்" என்று அரற்றிய சுந்தராம்[...] ஏதோ சந்தேகம் வந்த மாதிரி அழுகையினூ[...] வினவினார்.

"ஏம்பா தம்பி, அடிபட்டு ஆஸ்பத்திரில சேர்த்திருக்கிறதத் தவறுதலா உசிரு போயிட்டதுனு சொல்லி இருப்பாங்களோ?"

குமரேசன் இல்லை என்று தலையசைத்தான்.

"மாமாவோட பெரிய மொதலாளியே என்னண்ட நேரடியா பேசினாரும்மா. லாரில இருந்த கம்பிங்க கார் கண்ணாடிய உடைச்சிட்டு நேரா மண்டைல மோதினதுல, முகம் உருத்தெரியாமப் போயிடுச்சாம். தலையத் தனியா வெட்டி எடுத்த மாதிரி அறுந்து தொங்கிட்டது. போலீஸ் வந்து அடிபட்டவங்கள வண்டிலேந்து எடுக்கறத்துக்கு முன்னாலயே உசிரு பிரிஞ்சிட்டது. சேதி கெடச்ச பத்தாம் நிமிஷம் நா ஓடினேன். ஒண்ணும் பிரயோசனமில்ல...'னு சொல்லி மொதலாளி 'ஓ'னு அழுதார். வண்டிய ஓட்டின டிரைவரும், பின்னால உக்கார்ந்திருந்தவர்க்கும் தப்பிச்சிட்டாங்களாம். மாமாவோட கழுத்து, மண்டை, முகத்துல இரும்பு கம்பி நேரா மோதினதுல அவர் அங்கேயே செத்திட்டாராம்!"

கந்தசாமி எழுந்து நின்று கடிகாரத்தைப் பார்த்தார்.

"மணி மூணாகப் போகுது. நீ சட்டுபுட்டுனு போய் விஷயத்தச் சொல்லி அபிராமியக் கூட்டிட்டு வா... பஸ்ஸோ, ரெயிலோ மொதல்ல எது கெடைச்சாலும் கிளம்பிடுவோம். அபிராமி மூத்த மக. நீ வீட்டுக்கு மொத மருமகன். நீங்க போய்தான் எல்லாத்தையும் கவனிக்கணும்... கிளம்பு தம்பி..."

குமரேசன் தயங்கினான்.

"அபிராமிய நிமிர்ந்து பார்த்து விவரத்தச் சொல்ல எனக்கு தைரியமில்லப்பா..."

"ம்ம்ம்? அப்ப ஒண்ணு செய்... 'விபத்துல சிக்கி ரொம்ப ஆபத்தான நிலைமைல உங்கப்பாவ ஆஸ்பத்திரியில சேர்த்திருக்காங்களாம்... உடனே வரச்சொல்லி போன் வந்தது'னு மட்டும் சொல்லு..."

சுந்தராம்பாவும் இந்த யோசனையை ஏற்றார்.

"உங்கப்பா சொல்றதுதான் சரி தம்பி. உசிரு போயிட்டதா இப்பச் சொல்ல வேணாம். போய் எறங்கறத்துக்குள்ள பக்குவமா தெரிவிச்சிடலாம்... நீ போய் முதல்ல அவள வீட்டுக்குக் கூட்டிட்டு வா... நான் அதுக்குள்ள துணிமணி எடுத்து வைக்கறேன்..."

குமரேசன் எழுந்து கதவைப் பார்க்க நடக்க, உள்அறைக்குச் சென்றுவிட்ட மனைவியைக் கந்தசாமி அழைத்தார்.

"போற எடத்துல செலவழிக்க பணம் வேணுமே... சுந்தரம், நீ வீட்டுல எதனாச்சும் வச்சிருக்கியா?"

சுந்தராம்பா உதட்டை பிதுக்கினார்.

"என்ன, இருநூறு முன்னூறு இருந்தா அதிகம்... அதவச்சிகிட்டு..."

அவர் சொல்லிக் கொண்டிருக்கையிலேயே குமரேசன் குறுக்கிட்டான்.

"என்கிட்ட ஆயிரம் ரூபா இருக்கு... வேலை நேரத்துல போன் வந்ததுல, ஆபீஸ் பூராவும் விஷயம் தெரிஞ்சு போச்சு... மானேஜர் கூப்பிட்டு ஆயிரம் ரூபா அட்வான்ஸ் வாங்கிகிட்டுப் புறப்படச் சொன்னாரு..."

கந்தசாமி பெருமூச்சொன்றை வெளிவிட்டார்.

"இப்போதைக்கு ஒரு கவலை விட்டுச்சு... பாங்க் மூடியிருப்பாங்களே, யார்கிட்ட போய் பணம் கேக்கறதுனு ஒரு நிமிஷம் தவிச்சுப் போயிட்டேன். சரி, நீ கிளம்பு. அபிராமியக் கண்டதும் சமாளிச்சு, கூட்டிட்டு வா..."

குமரேசன் கிளம்பிப் போனான்.

ஒன்றுக்கு காலாய் விஷயத்தின் பயங்கரத்தைக் குறைத்து வெளியிட்டும்கூட அபிராமி தலையோடு கால் ஆடித்தான் போனாள்.

அழுது கொண்டே வீட்டுக்கு வந்தவளை "ஒண்ணும் ஆகாது... சாமி மேல பாரத்தப் போட்டுட்டுக் கிளம்பு" என்று கந்தசாமி

பொட்டு வைத்த...

நம் நாட்டு பொட்டு கலாசாரம் தா[...] ஆனால் இத்தாலி நாட்டில் அதை வேறு மாதி[...] ஆக்கிவிட்டார்கள். வண்ண வண்ணம[...] கிடைக்கும் ஸ்டிக்கர் பொட்டுகளை கொண்[...] இதுபோல் உடம்பில் தேவையான இடங்களி[...] நட்சத்திரம், பட்டாம்பூச்சி, மீன் என விதவி[...]மாக அலங்கரித்து கொள்கின்றனர். ஈ[...] துணிக் கொண்டு துடைத்தால் எளிதி[...] விழுந்து விடும் இவைகளை, மீண்டு[...] தேவைப்படும் போது ஒட்டிக் கொள்ளலாம்.

- வச்சலா பார்த்தசாரதி, பாரி[...]

தேற்ற, போட்டது போட்டபடி கிளம்பினார்கள்.

பஸ் ஏறி, திருச்சியை அடைந்து, ஆட்டோ ஒன்றைப் பிடித்து அவர்கள் தில்லைநகருக்குப் போய் இறங்கும் போது விடிகாலை மணி நான்கு.

''நடந்தது நடந்து போச்சு... நிலைமை எப்படி இருந்தாலும் அதைத் தாங்கற சக்தியைக் கொடுனு மலைக்கோட்டை பிள்ளையார்கிட்ட' வேண்டிக்க'' என்று பஸ்சை விட்டு இறங்கினதுமே மாமனார் எச்சரித்ததற்கு ஏற்ப, அந்த நேரத்திலும் வீட்டு வாசலில் நின்ற கூட்டத்தைப் பார்த்ததும் அபிராமிக்கு எவரும் எதுவும் விளக்கத் தேவையில்லாமல் எல்லாமே புரிந்துபோயிற்று.

போலீஸ் கேஸ் என்பதால் 'போஸ்ட் மார்ட்டம்' செய்து தந்ததோடு, உருத்தெரியாமல் போய்விட்ட முகத்தைத் துணி போட்டுக் கட்டி வைத்திருந்ததில், மனித சாயலே இல்லாமல் ஒரு மூட்டை மாதிரி காட்சியளித்த தந்தையின் பிணத்தைக் கட்டிக் கொண்டு அபிராமி கதறியதும், சேதியைக் கேட்ட நிமிஷம் மயங்கி விழுந்த நீலா கண் திறக்காமல் படுத்துக் கிடந்ததும், வருவோரும் போவோருமாய் வீடு அமர்க்களப்பட்டதும், ஒரு வழியாய் காலை ஒன்பது மணி அளவில் முதல்நாள்வரை முருகானந்தமாக இருந்து இப்போது பிணமாகிவிட்டவரை எடுத்ததும் ரொம்ப ரொம்ப வேதனையான விஷயங்கள்... இப்போதைக்கு இதற்கு மேல் வர்ணனையோ, விவரங்களோ வேண்டாம்... தெரிந்து கொண்ட வரைக்கும் போதுமே.

மறுநாள் பால் ஊற்றின பிறகு, கொஞ்சம் அவகாசம் கிடைத்தபோது பிள்ளையை அருகில் வைத்துக்கொண்டு கந்தசாமி மருமகளைத் தனித்து அழைத்துப் பேசினார்.

''ராத்திரி வண்டிக்கு நாங்க மெட்ராசுக்குப் புறப்படறோம். மறுபடி பதினாறாம் நாள் காரியத்துக்கு முடிஞ்சா நானும் வரேன், இல்லாட்டி குமரேசன் மட்டும் வருவான். அரசி கல்யாணத்துக்காகப் பதினைஞ்சு நாள் போல தம்பி எடுத்திட்டதுல, இப்ப திரும்ப விடுப்பு முடியாது. தவிர, இங்க உக்காந்துகிட்டு னும்தான் என்ன செய்யப் போறான்? போய் வர்றதுதான் சரி. நீ இருந்து வந்துபோறவங்க கவனிச்சிக்க. காரியத்துக்கு அவன் வர்றப்ப நீயும் மெட்ராசுக்குத் திரும்பிடலாம். நம்ப டுலே நீ இல்லாட்டி யாருக்கும் எதுவும் சா டாதுதான். ஆனாலும், நிலைமை இப்படி இ கறப்போ உன்னைக் கூட்டிட்டு போறது நிய மில்ல... வீறாப்பா வந்திட்டாளே ஒழிய உங் தைக்கு உடம்பு நல்லாவே இல்ல... நேத் லேந்து மூட்டுவலி ஜாஸ்தியாயிடுச்சு அவளை பாத்திரமா கூட்டிட்டுப் போயிட மேனு கவலையா இருக்கு... பதினாறாம் நா காரியத்துக்கு எங்கள இழுத்தடிக்கற வேவ வேணாம்னே நா நினைக்கிறேன். என்ன? னாச்சும் வேணும்னா கடுதாசு போடு. இல் தம்பி ஆபீஸ் நம்பருக்கு டெலிபோன் பண்ணு சரியா?''

நீளமாய் பேசியவர், அத்துடன் தங்க கடமை முடிந்தது என்கிற மாதிரி அன்றிரவே பிள்ளை, மனைவியுடன் கிளம்ப, கணவர் த குத் துணையாக திருச்சியில் இருந்தால் மனக குத் தெம்பாக இருக்கும் என்று நினைத்ததை சொல்லக்கூடத் தெரியாமல் அபிராமி பிரன பிடித்துதான் போனாள்.

7

பதினாறாம் நாள் காரியத்திற்கு வந்த க வனுடன் தான் சென்னைக்குத் திரும்பாததில் முக்கியமாய் அரசியின் தலைதீபாவளிக்குக்கூட வராமல் போனதில் கணவர் வீட்டார் தன்மீ வருத்தம் கொண்டிருப்பார்கள் என்பது அபிரா எதிர்பார்த்ததுதான். ஆனாலும் இத்தனை கோ மாக இருப்பார்கள் என்று கனவில்கூடக் க பனை பண்ணிப் பார்க்கவில்லைதான்.

ரெயிலடிக்கு அழைக்க வந்திருந்த குமரே சன் முகத்தில் சுமார் ஒண்ணரை மாச பிரிவுக்கு பிறகு மனைவியை சந்திக்கும் சந்தோஷம் து யும் தெரியவில்லை.

வண்டியை விட்டு இறங்கினவளை பார்த்து 'ஹலோ' என்கிற மாதிரி தலை அசைத்தவன், ''ஒரு பொட்டிதானே? நானே தூ கிக்கறேன்'' என்று கூறிவிட்டுப் பெட்டியுட ரசரவென்று முன்னால் நடந்த போது 'ஓ! ஆசாமிக்குக் கோபமா!' என்கிற வியப்பு அபிராமியினுள் சன்னமாய் எழுந்தது.

மாம்பலத்திலிருந்து ஆட்டோவில் நங்கநல்லூருக்குச் சென்ற நேரத்தில் 'எப்படி இருக்கிறாய்? ஊரில் எல்லாரும் நல்லவிதமாய் தேறிக்கொண்டு இருக்கிறார்களா? நீ ஏன், கறுத்து, இளைத்து விட்டாய்?' என்று ஏதாவது கேட்பான் என்று எதிர்பார்த்து ஏமாந்து போனாள்.

கொஞ்ச நேரம் பொறுத்து பார்த்துவிட்டு அபிராமி புருஷனின் தொடைமேல் கையை வைத்து சின்னதாக நிமிண்டினாள்.

''ஏன் ஒண்ணுமே பேசமாட்டேங்கறீங்க? வீட்டுல அத்தை, மாமா நல்லா இருக்காங்களா?''

''ம்''

''அரசியும், அவ புருஷனும் பெங்களூர்லேந்து தலை தீபாவளிக்கு வந்தாங்களா, இல்ல வரவேயில்லையா? விவரமா கடிதாக போடுவீங்கனு நினைச்சேன்... ஏன், லெட்டரே போடலை... உங்க உடம்புக்கு ஒண்ணும் இல்லையே...?''

குமரேசன் அவளை ஒருதரம் அழுந்தப் பார்த்து விட்டு பார்வையைத் தெருமேல் வீசினான்.

''என்னங்க், எதுக்குமே பதில் சொல்லாம இருக்கீங்க... என் மேல கோபமா?''

குமரேசன் அலுப்புடன் முணுமுணுத்தான்.

''எல்லாத்தையும் இங்கயே தான் கேக்கணுமா? வீட்டுக்குப் போய் பேசிக்கக்கூடாதா?''

சைதாப்பேட்டை பாலத்தைத் தாண்டும் வரை வாயை மூடிக்கொண்டு வந்த அபிராமி, கிண்டியை நெருங்குகையில் அவனருகில் குனிந்தாள்.

''அத்தையும், மாமாவும் கூட என்மேலக் கோபமா இருக்காங்களா?''

''பின்னே? நீ செஞ்ச காரியத்துக்கு சந்தோஷப் படுவாங்களா?''

''அப்படி நா என்ன தப்பு செஞ்சிட்டேன்?''

''இன்னும் என்ன செய்யணும்? நடக்கக் கூடாதது நடந்திட்டது, ஒத்துக்கறேன். நீ போய் கூட இருந்து காரியங்களை கவனிக்க வேண்டியது முறை. இதையும் ஒத்துக்கறேன். அதுக்காக எங்களையெல்லாம் அடியோட மறந்திட்டு, இங்க செய்ய வேண்டிய கடமைகளை காத்தோட பறக்கவிட்டுட்டு ஒரேயடியா பிறந்த வீட்டுலேயே ஐக்கியமாயிடறது எந்த விதத்துல நியாயமாகும்?''

குரலை உயர்த்தி குமரேசன் பேசியதை ஆட்டோ டிரைவர் பின்பக்கம் பார்க்கும் கண்ணாடி வழியாகப் பார்த்து உன்னிப்பாய் கேட்டதை புரிந்து கொள்ள முடிய, அபிராமி அடி உதட்டைக் கடித்துக் கொண்டு மவுனித்தாள்.

'சீராடுவதற்காகவா பிறந்த வீட்டுக்குப் போய் விட்டு வருகிறேன்? நிலைமை தெரிந்தும் என்ன விதண்டாவாதம் இது!' என்று கேட்கவேண்டும் போல இருந்த எண்ணத்தை கஷ்டப்பட்டு அடக்கிக் கொண்டாள்.

நினைத்த நினைப்பில்லாமல் அப்பா திடுமென விபத்தில் மாண்டது ஒருபக்கம் என்றால், அந்த அதிர்ச்சியைத் தாளாமல் அம்மாவுக்கு ரத்த அழுத்தம் ஏறிப்போனதும், தம்பியும் தங்கையும் இனி என்ன செய்வோம் என்கிற பயத்தில் கலங்கிப்போனதும் இன்னொரு பக்கம்.

பதினாறாம் நாள் காரியம் ஆகிறவரைக் கும் பல்லைக் கடித்துக் கொண்டு எப்படியோ சமாளித்தாலும் தலைசுற்றல் அதிகமாகி அம்மா

பட்டுப்புடவை பாதுகாப்பு

பட்டுப்புடவைகள் மீது பூச்சிகள் தாக்காமலிருக்க அவற்றை மல் துணி (லேசான துணி)யால் சுற்றி வைக்கலாம். பி.வி.சி. பைப்புகளில் இறுக்காமல் லேசாக இரண்டு அல்லது மூன்று பட்டுப்புடவைகளைச் சுற்றி அவற்றை அலமாரிகளில் நிற்கும் நிலையில் வைக்கலாம். இதனால் அதன் மடிப்புகளில் அழுத்தம் ஏற்படாமல் இருக்கும். நீண்ட காலத்திற்கு உழைக்கும்.

-மு. ருக்மணி, தேனி.

முள்ளங்கி, பசுங்கீரை வகைகள் இவற்றை உட்கொண்டு பாலைக் குடிக்கக் கூடாது.

பாலுடன் உப்பை உட்கொள்ளக் கூடாது.

வாழைப்பழத்தை மோர், தயிர், பனம் பழம் இவற்றுடன் சாப்பிடக்கூடாது.

வெள்ளையுடன் காய்கறிகளை சாப்பிடக்கூடாது.

முள்ளங்கியைத் தேனுடன் கூட்டி சாப்பிடக்கூடாது. முள்ளங்கி, வெல்லம் இவை சேர்த்து உட்கொள்ளத்தகாதவையாகும். முள்ளங்கியுடன் உளுத்தம்பருப்பு சமையலை சாப்பிடக்கூடாது.

மணத்தக்காளியை திப்பிலி, மிளகு, தேன், வெல்லம் இவற்றுடன் உட்கொள்ளக் கூடாது.

தாமரைக்கிழங்குடன் முளைத்த தானியத்தை சாப்பிடக்கூடாது.

மீனுடன் வெல்லம், சர்க்கரை முதலிய கரும்பு சம்பந்தமான பொருட்களை உட்கொள்ளக்கூடாது.

தயிருடன் மான், கோழி இவற்றின் மாமிசத்தைக் கூட்டி உண்ணக்கூடாது.

-இரா.பானு, வரக்கால்பட்டு.

மயங்கி விழுந்த பிறகு தனியார் மருத்து
னையில் உடனடியாய் சேர்க்க வேண்டி
தது. ஐந்து நாட்கள் ஆஸ்பத்திரியில் த
ஒரு திணுசாய் உடம்பைத் தேற்றி அம்
வைக் கூட்டி வருவதற்குள், இங்கே வீட்
நிலைமை மோசமாகி விட்டது.

"நா காலேஜுக்குப் போப்போ
தில்ல... இனிமே எதுக்காகப் படிக்க
எங்கயாவது வேலை கிடச்சா ஒத்துகி
சம்பாதிச்சுக் குடும்பத்தைக் காப்பாத்
வழியப்பாக்கறதுதான் சரி. காலேஜ்
வேணாம், ஒரு எழவும் வேணாம்"- எ
தீர்மானத்துக்கு கார்த்திக் தானாக வந்து
டது போதாத மாதிரி, ராத்திரி உறங்
கொண்டிருக்கும்போது திடுமென எழு
உட்கார்ந்து "ஐயோ...நா அனாதையா
டேனே... அப்பா இல்லாம நா உசிரோ
இருக்கமாட்டேன்" என்று சிவகாமி கத
ஆர்ப்பாட்டம் பண்ணுவதும் சேர்
கொண்டபோது யாரை எவரிடம் பார்த்து
கொள்ளச் சொல்லிவிட்டு அபிராமி பு
பட்டு வருவாள்?

"காலேஜ் முடிய இன்னும் ஆறு மா
கூட இல்ல. ஒழுங்கா படிச்சு பாஸ் ப

னினா, வேலை கிடைக்கறது சுலபமாகும்.
ந்த விட்டுட்டு, இப்படி 'படிப்பு வேணாம்,
ஒண்ணும் வேணாம்'னு பிடிவாதம் பிடிக்க
றதால அம்மாவுக்கோ, இந்தக் குடும்பத்
துக்கோ எந்தப் பலனும் இல்லடா. புரிஞ்
க்க... தயவு பண்ணி நிதானத்த வரவழிச்சுக்
டா தம்பீ! ஆம்பிளை நீ தைரியமா இருந்தா
தானே அம்மாவும், தங்கச்சியும் தேறு
வாங்க? புத்திசாலித்தனமா நடந்துக்க கார்த்
திக்... இருக்கற வேதனைய உன்
டத்தையால அதிகமாக்காத...
ஸீஸ்டா..." என்று ஒருவாரம்
போலத் தனிமை கிடைத்தபோ
திதெல்லாம் தம்பிக்கு புத்தி
சொல்லி வழிக்குக் கொண்டு
ந்ததில், கடந்த நாலு நாட்

களாய் யார் செய்த புண்ணியமோ தெளிந்து மீண்டும் கல்லூரிக்குப் போய் வருகிறாள்.

தங்கை சிவகாமியையும் பக்கத்திலேயே உக்கார வைத்துக்கொண்டு போகவர நல்ல வார்த்தைகள் சொல்லித் தேற்றினாள்.

''எதுக்குமா பயப்படறே? அப்பா போனா என்ன? நாங்கள்லாம் இல்ல? தவறு பண்ணி உன்னைச் சுத்திப் பாரு சிவகாமி. கையப் பிடிச்சுக்க ஒருத்தருமே இல்லாதவங்க, அடுத்த வேளை சோத்துக்கு என்ன செய்வோம்னு தவிக்கறவங்க கூட, சிரிச்சுகிட்டு தன்னம்பிக்கையோட வாழ்க்கைல எதிர்நீச்சல் போட்டு வாழறது புரியும். உனக்கு அம்மா இருக்காங்க... அண்ணனும், நானும் இருக்கோம். அப்புறம் நீ எப்படி அனாதையாக முடியும்? உசத்தியான அப்பாக்கு மகளாப் பிறந்ததுக்கும், அவரோடு பதினாறு வருஷம் வாழ்ந்ததற்கும் நீ எத்தனை புண்ணியம் பண்ணியிருக்கணும் தெரியுமா? இழப்பால இடிஞ்சு போகாம, நிமிர்ந்து நின்னு வாழ்ந்து காட்டுறதுதான் நம்ப அப்பாக்கு நீ பொண்ணா பிறந்ததுக்கு அர்த்தம் தரும். புரியுதா? வாழ்க்கைல உன்னைவிடக் கஷ்டப்படறவங்களப் பார்த்து மனசைத் தேத்திக்கறதுதாம்மா விவேகம். அதவிட்டுட்டு 'ஐயோ எனக்குக் கஷ்டம் வந்திடுச்சே'னு புலம்பறது கேவலமானது, ரொம்ப சுயநலமானதும் கூட.''

அடிக்கிற விதத்தில் அடித்தால் அம்மிக்கல்லும் நகரும் என்பார்கள். புரிகிற மாதிரி சொன்னதிற்கு பலன் இல்லாமல் போகவில்லை. மெதுமெதுவாக புலம்பி அழுவதை சிவகாமி கைவிட்டாள். சமையல் அறையில் அக்காவுக்கு உதவ முன்வந்தாள். பள்ளிக்கு

> **பத்து விநாயகர்கள்**
>
> வேலூரின் அருகில் உள்ள தேனாம்பாக்கத்தில் லிங்க உருவில் லிங்கத்தைச் சுற்றி பத்து வித விநாயகர்கள் காட்சியளிக்கின்றனர்.
>
> **புலிகால் பிள்ளையார்**
>
> கன்னியாகுமரி வடுவீசுவரர் ஆலயத்தில் புலிகால், பெண் உருவில் கணேசரை வீணை வாசித்துக் கொண்டிருக்கும் கோலத்தில் தரிசிக்கலாம்.
>
> **சர்ப்ப விநாயகர்**
>
> தஞ்சை மாவட்டம் பாபநாசத்தில் சர்ப்ப விநாயகர் கோவில் உள்ளது. இந்தியாவில் வேறு எங்கும் காண முடியாத அற்புத தோற்றத்தில் இங்கு விநாயகர் காட்சி அளிக்கிறார்.
>
> -ஷோபா கோட்டீஸ்வரன், சென்னை.

> [illegible]
>
> -[illegible]

சென்றுவர தலைப்பட்டாள்.

ஆக, தலைகுப்புறக் கிடந்த வீட்டை சரி பண்ணி விட்டு வருவதற்குள் திட்டமிட்டதை விட நாட்கள் கூடுதலாகி விட்டன. அரசியல் தலை தீபாவளியும் வந்து போய்விட்டது. என்ன செய்ய?

அபிராமிக்கு மட்டும் சென்னைக்கு வந்து தன் வீட்டு காரியங்களின் பொறுப்பை ஏற்க வேண்டும் என்கிற நினைப்பு இல்லையா? இல்லை மனம் இல்லையா? இரண்டுமே இருக்கின்றன. ஆனால் பூதாகரமாய் எழுந்து விட்ட பிறந்த வீட்டுப் பிரச்சினைகளை சமாளித்து விட்டு வருவதற்குள் கொஞ்சம் காலம் கடந்து விட்டது. அவ்வளவுதானே?

நடந்ததைத் தாங்களாகவும் புரிந்து கொள்ளாமல், விளக்க தவக்கொரு சந்தர்ப்பமும் கொடுக்காமல் கோபப்படுவது எந்த விதத்தில் நியாயமாகும்?

வீடு வந்துவிட்டது.

ரப்பர் பைப்பைக் கையில் பிடித்து செடிகளுக்குத் தண்ணீர் ஊற்றிக்கொண்டு கந்தசாமி தோட்டத்திலேயே நின்றிருந்தார்.

''நல்லா இருக்கீங்களா மாமா?''

''ம்ம்''

ஏதாவது கேட்கக்கூடும் என்கிற எதிர்பார்ப்பில் அபிராமி சில வினாடிகள் அங்கேயே நின்றாள். அவர் ஏதும் பேசாமல், அடுத்த செடிக்குத் தண்ணீர் வார்ப்பதில் கவனமாய் இருக்க,

[illegible] வீட்டுக்குள் சென்றாள்.

படுக்கையறையில் கைப்பையை வைத்து, பாத்ரூமுக்குள் சென்று பல் விளக்கி, முகம் கழுவினாள்.

[illegible]

தோட்டச் செடிகளின் [illegible]

[illegible]

படுக்கையறை, கூடத்தில் [illegible]

முகத்தைத் [illegible]

கந்தசாமி தரையில் [illegible]

[illegible]

தலையை நிமிர்த்தி [illegible]

''என்னம்மா, அம்மா வீட்ட விட்டு வர மனசு வந்துச்சா?'' என்று [illegible]

''எப்படி இருக்கீங்க அத்தே?''

கந்தாம்பா கண்களை [illegible] முறைத்தார்.

''பத்து நாளா படுத்த படுக்கையா இருந்தேன்னு தம்பி சொல்லலியா?''

அபிராமி நிஜமான அக்கறையில் பதறினாள்.

> ## விநாயகர் வழிபடும் வகை
>
> கருங்கல், பொன், வெள்ளி, செம்பு, பளிங்கு முதலியவைகளால் அமைந்த விநாயகர் திருவுருவத்தை வழிபட வேண்டும்.
>
> மரக்கல்லால் செய்தது நல்லதன்று.
>
> வெள்ளெருக்கில் செய்த விநாயகர் வடிவம் உயர்ந்தது.
>
> மஞ்சள், சந்தனம், மண் முதலியவற்றால் அமைந்த திருவுருவங்கள் வழிபாடு முடிந்தவுடன் தூய நீரில் விடுவதற்குரியன. வழிபடும் இடத்தை தூய்மை செய்து, கோலம் இட்டுத் திரு விளக்கு ஏற்றி வணங்க வேண்டும்.
>
> -எஸ்.லாவண்யா, சீர்காழி.

> மருத மரத்தை தல விருட்சமாகக் கொண்டு புகழ்பெற்ற சிவத்தலங்கள் மூன்று ஆகும். அவைகளை முதல் மருது, இடை மருது, புடை மருது என்று அழைப்பார்கள்.
>
> முதல் மருது தல விருட்சம் கொண்ட இடம் ஸ்ரீ சைலம் (ஆந்திரா).
>
> இடை மருது தல விருட்சம் கொண்ட இடம் திருவிடைமருதூர் (தஞ்சை மாவட்டம்).
>
> புடை மருது தல விருட்சம் கொண்ட இடம் திருப்புடைமருதூர்.
>
> -[illegible], தூத்துக்குடி.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

அபிராமி எழுந்து குக்கரில் பருப்பை [illegible] மாமியார் கையிலிருந்த காய்களை வாங்கி தான் நறுக்கத் துவங்கினாள்.

''காரியம் முடிஞ்சு வந்திட்டா, எங்களோ [illegible] மோதிரமும் வாங்கிடணும்னு தான் நினைச்சிட்டு இருந்தேன். ஆனா, எங்கம்மாவுக்கு ப்ரஷர் ஏகத்துக்கு அதிகமாயிட்டதுல ஆஸ்பத்திரியில சேர்த்து வைத்தியம் பார்க்க வேண்டி வந்திடுச்சு... அந்த நிலைமையில அவங்களையும், வீட்டையும் விட்

டிட்டு நா எப்படி வர்றது?''

நடந்துபோன அவலமான நாட்களை மீண்டும் நினைத்துப் பார்த்து விசும்பிக்கொண்டே அபிராமி பேசியதை சுந்தராம்பா காதில் வாங்க வேயில்லை.

''தம்பி ஆபீஸ்ல கடன் வாங்கினது நாம திருச்சி போனப்ப உங்கப்பா காரியங்களக் கவனிக்கவே செலவாயிட்டது. 'திரும்பத் திரும்ப லோன் போட முடியாது'னு தம்பி சொன்ன பிறகு வேறு என்ன செய்யறது? பாங்க்லேந்து ரெண்டாயிரம் ரூபா எடுத்து கையில் பணமா வச்சிக் கொடுத்தோம். பட்டுச் சேலையும் இல்லை, மோதிரமும் இல்ல... எல்லாத்துக்கும் கொடுப்பினை வேணாமா?''

எரிச்சலுடன் முணுமுணுத்த சுந்தராம்பா அங்கு உட்கார்ந்து அவளோடு பேசப் பிடிக்காத மாதிரி எழுந்து போக முதல் முறையாக அபிராமிக்கு 'ச்சீ' என்று வெறுப்பாக இருந்தது. தந்தையை இழந்து குடும்பமே அரண்டு போயிருப்பதைப் புரிந்துகொண்டு இரண்டு வார்த்தைகள் இதமாகப் பேசி ஆறுதல் சொல்லாமல் புடவை, மோதிரம் என்று என்ன புலம்பல் வேண்டி இருக்கிறது என்று எரிச்சலாகக் கூட இருந்தது.

கண்களில் பெருகிய நீரைத் துடைத்துக் கொண்டு சமையல் வேலையைக் கவனித்தாள்.

அரைமணி சென்று இரண்டாவது 'டோஸ்' காபி கலந்து கணவனுக்கு உள்ளறையில் கொண்டு தந்த போது ''அத்தை உடம்புக்கு முடியாமப் படுத்திருந்ததை என்னண்ட நீங்க ஏன் சொல்லலை?'' என்று கேட்டதும், அவன் சில கணங்கள் விழித்து ''ஓ! கொல்லையிலே சறுக்கி விழப் பாத்தாங்களே அதச் சொல்றியா... அரை நாள் படுத்திருந்து எழுந்திட்டாங்களா, அதான் மறந்திட்டேன்...'' என்று சர்வ சாதாரணமாக பதில் கூறி விட்டு பேப்பரில் அமிழ்ந்து போக, அடக்கியிருந்த எரிச்சலும், கசப்பும் தபதபவென்று நெஞ்சு பூராவும் பரவிய மாதிரி இருந்தது.

தலைமேல் இடி விழுந்து, குடும்பமே அங்கு தத்தளிக்கற தருணத்தில் சின்னச்சின்ன விஷயங்களைக் கூட பெரிசு பண்ணி தங்கள் பிரச்சினைக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்து கணவன் வீட்டார் மாய்ந்து போவதை நினைக்கையில் 'ஹோ' என்று அழ வேண்டும் போல உடம்பு பதறியது.

அடக்கிக்கொண்டாள். ரொம்ப சிரமப்பட்டு தன் உணர்வுகளை நிதானத்துக்குக் கொண்டுவர முயற்சி செய்தாள்.

ஆனால், அன்றும், தொடர்ந்து மறுநாளும் வீட்டில் உள்ளவர்கள் அவளிடம் சிடுமூஞ்சித்தனத்துடன் நடந்து கொண்டதும் அல்லாமல் 'ஊரில் நிலைமை எப்படி இருக்கிறது? உ... அப்பா இல்லாமல் அம்மாவும், மற்றவர்களு... எப்படி சமாளிக்கப் போகிறார்கள்?' என்று அ... கறையுடன் ஒரு தரம், ஒரே ஒரு தரம் கூட வி... வாமல் கல்லுளிமங்கத்தனத்துடன் விட்டேத்தி... யாய் நடந்து கொள்ள, இப்படியும் நடந்து கொள்வது மனிதர்களுக்கு சாத்தியம்தானா என்று அபிராமி அதிர்ந்து போனாள்.

இனியும் விவகாரத்தை இப்படியே நீடிக்... விடுவது சுயமரியாதையைப் பாதிக்கும் என்பது தெளிவான பிறகு, நாள் முழுவதும் யோசனை செய்து ஒரு முடிவுக்கு வந்தவள், அன்றிரவு எல்லாரும் சேர்ந்து சாப்பிட உட்கார்ந்தபோது நிதா...மாக, பதட்டப்படாமல் தன் கருத்தை வெளியிட்டாள்.

''திருச்சிலேந்து நா வந்து ரெண்டு நாள் ஆயாச்சு! 'அம்மா எப்படி இருக்காங்க? கம்பெனிலேந்து ஏதாச்சும் பணம் வந்ததா? இனி எப்படி குடும்பத்த நடத்தப் போறாங்க? தம்பி, தங்கையக் கரையேத்த வழி என்ன?'னு நீங்களா அக்கறையோட கேப்பீங்கன்னு நினைச்சேன். இல்ல... நா ஒண்ணரை மாசம் திருச்சில தங்கிட்ட கோபத்துல, அரசியோட தலைதீபாவளிய நல்லவிதமா நடத்தாத ஏமாத்தத்துல நீங்க மூணு பேருமே இருக்கறதால யாரும் வாயைத் திறந்து கரிசனத்தோட ஒரு வார்த்தைக்கூடக் கேக்கலை... பரவாயில்லை... நீங்க கேக்காட்டாலும் நானா சொல்றேன்... எங்கம்மா தற்சமயம் எல்லாவிதத்துலேயும் கஷ்டப்பட்டுகிட்டு இருக்காங்க... மவசு, உடம்பு வேதனையோட பணம் இல்லாமலும் சிரமப்படறாங்கன்றது கிட்ட இருந்து பாக்கறப்பதான் என்னால புரிஞ்சிக்க முடிஞ்சது. தம்பி எம்.ஏ. டிகிரி முடிக்க இன்னும் ஆறு மாசம் போல இருக்கு. அவனுக்கு ஒரு வேலை கிடைக்கறவரைக்கும் அந்தக் குடும்பத்துல இன்னும் என்னென்ன அவஸ்தைகள் அனுபவிக்கப் போறங்களோன்றத நினைச்சா என் நெஞ்சு உடைஞ்சு போகுது... நம்மால முடிஞ்ச உதவி ஏதாச்சும் செய்யணும்னு மனசு பதறுது... உடம்பு, மனசு கஷ்டங்களக் குறைக்க மெட்ராஸ்ல இருந்துகிட்டு என்னால எதுவும் பண்ண முடியாது... ஆனா, பணம் இல்லாம படற சிரமத்தக் குறைக்க உதவ முடியும் இல்லையா? அதனால...''

வாய்க்கு எடுத்துபோன சோற்று உருண்டையை தட்டில் போட்டுவிட்டு குமரேசன் ''அதனால?'' என்று எதிர்கேள்வி கேட்க, அபிராமி நாவால் உதட்டை ஈரப்படுத்திக் கொண்டாள். தயக்கம் வார்த்தைகளுக்கு கடிவாளம் போட சின்னக்குரலில் கூறினாள்.

''தம்பி ஒரு வேலை தேடிக்கற வரைக்கும் என் சம்பளத்த மாசாமாசம் அம்மாக்கு அனுப்பணும்னு நா ஆசைப்படறேன். என் விருப்பத்துக்கு நீங்க யாரும் தடை சொல்லமாட்டீங்கன்ற நம்பிக்கை எனக்கு இரு...''

அவள் முடிக்கும் முன்னர் கந்தசாமி ஆத்திரத்துடன் எழுந்து நின்றார். எச்சில் கையை உதறினார்.

''அதிகப்பிரசங்கி நாய்! என்ன திமிர் இருந்தா எம்முன்னாடியே உக்காந்துகிட்டு இந்தப் பேச்சு பேசுவே...?'' என்று உறுமியவர் தட்டை எடுத்து ஓங்கி விசிறி அடிக்க, சிதறிய சோற்றுப் பருக்கைகள் மேஜை, சுவரில் கோலம் போட, தரையில் விழுந்த தட்டு 'டமடம' என்று சத்தம் போட்டுக்கொண்டே மூலைக்கு ஓடி, நாலு சுற்று சுற்றிவிட்டு ஓய்ந்து விழுந்தது.

8

கந்தசாமி தட்டை விசிறி அடித்துவிட்டு எழுந்து வாசலுக்கு போனதும், மற்றவர்களும் சாப்பிடப் பிடிக்காத மாதிரி எழுந்து கையை கழுவிக் கொண்டு பேயறைந்த முகத்துடன் அவசரமாய் வெளியேற, நடந்து முடிந்த சம்பவங்களால் அரண்டு போய் இலை முன் தனியாக நீண்ட நேரம் அமர்ந்திருந்த அபிராமி, கண்களை நாலுதரம் சிமிட்டி தன்னைத்தானே உலுக்கிக் கொண்டாள்.

அழக்கூடத் தெரியாமல் மனசு மரத்துப் போய்விட்டது புரிந்தது.

முன்னறையில் அமர்ந்து அடிக்குரலில் ஒருத்தருடன் ஒருத்தர் பேசுவதும், வாதிப்பதும், கத்துவதும் அரசபுரசலாய்க் காதுகளில் விழுந்

கொம்பல்ல

கின்னஸ் சாதனை காது

ஆறறிவு படைத்த மனிதனுக்கு மட்டும்தான் கின்னஸ் சாதனை என்பது இல்லை. ஐந்தறிவு உள்ள வாயில்லா ஜீவன் காதுக்கு கின்னஸ் புத்தகத்தில் இடம் உள்ளது என்பதை இங்கிலாந்தில் மேற்கு சசெக்ஸ் நகரில் உள்ள வீட்டு நாய் ஒன்று நிரூபித்துக் காட்டி உள்ளது.

மனிதர்களுக்கும் - இந்த நாய் செய்துள்ள சாதனைக்கும் ஒரே ஒரு வித்தியாசம் ...னிதன் உலக சாதனை படைக்க வேண்டும் ...று விரும்பி முயற்சி செய்கிறான். ஆனால் ...க நாய்க்கு இயற்கையே கொடுத்த வரம் கார...மாக உலக சாதனை படைத்துள்ளது.

இந்த நாய் அப்படி என்ன சாதனை ...டைத்து விட்டது என்று ஆச்சரியமாக இருக்...றதா? அருகில் உள்ள படத்தை பார்த்தாலே, ...தனை என்ன என்பது புரியும்.

உலகிலேயே மிக நீளமான காது இதனு...டையது. காதுகளை போலவே இதன் பெயரும் ...க நீளமுடையது - நைட்ஸ் பாலீலேடீஸ் ...ன். மதிப்புமிக்க மாபெருங்காதன் என்று ...தற்கு பெயரே வைக்கலாம்.

இந்த நாயின் காதின் நீளம் என்ன தெரி...மா? 11.5 அங்குலம். கிட்டத்தட்ட ஓர் அடி. ...கவே தான் இதன் காதுகளை ரூ.25 லட்சத்...க்கு இன்சூரன்ஸ் செய்திருக்கிறார், இந்த ...யின் உரிமையாளர் ஜெப்ரிஸ்.

பறவை இறக்கை கட்டி பறப்பது போல, ...பாகிற போக்கை பார்த்தால் இந்த நாயும் காதை ...ட்டி பறந்தாலும் ஆச்சரியம் இல்லை தான்.

- சுகன்யா.

ரது.

அபிராமி மெதுவாய் எழுந்தாள். உலர்ந்து விட்ட கையை கழுவிக் கொண்டாள்.

மேஜைமேல் இருந்த பதார்த்தப் பாத்திரங்களை சமையல் கட்டு மேஜையில் கொண்டு வைத்து மூடினாள். பரிமாறிய தட்டுக்களில் இருந்த சோற்றை ஒரு அலுமினியக் குண்டாவில் போட்டு, தண்ணீர் ஊற்றி மேடைக்கடியில் வைத்தாள். கறுப்பு நாய் ஒன்று காலை வேளையில் வாசல் தெளிக்கும் போது வந்து நின்று வாலாட்டும். அதற்குப் போட்டால் ஒரு நாளாவது வயிறு நிரம்ப சாப்பிடும்!

சுவரிலும், இதர இடங்களிலும் வாறியிறைந்திருந்த சோற்றுப்பருக்கைகளைத் திரட்டி, கறை போக ஈரத்துணியால் துடைத்து நிமிர்ந்த நிமிஷத்தில் சுந்தராம்பா உள்ளே வந்தார்.

அவள் செய்து கொண்டிருந்த காரியங்களை வாயைத் திறக்காமல் கவனித்தவர், துக்கம் நெஞ்சை அடைக்கிற மாதிரி கையால் வாயைப் பொத்திக் கொண்டு அழுகையும், கோபமும் கலந்த குரலில் பேசினார்.

''தாலியக் கட்டிக்கிட்டு என் புருஷனோட வாழுற இத்தன வருஷங்கள்ல ஒருதரம்கூட இப்படி சாப்பிட உட்கார்ந்த பிறகு சோத்த வீசி எறியற அளவுக்கு அவரு கோபப்பட்டு நா பாத்ததில்ல! தட்டுல சோத்த மிச்சம் வச்சாக்கூட அவருக்குப் பிடிக்காது. அன்னலட்சுமிய அவமதிக்கிறவன் அடுத்த ஜன்மத்துல சோறு கிடைக்காமத் தவிப்பான்னு சொல்லுவாரு... அப்படிப்பட்டவர இன்னிக்கு என்னமா பொங்க வச்சிட்டே! இது உனக்கே அடுக்குமா! உம் மனசுல நீ என்ன நினைச்சிட்டு இருக்கேனு புரியலையே! ஒண்ணரை மாசம் போல பொறந்த வூட்டுல இருந்தப்ப உங்கம்மா உனக்கு என்ன போதனை செஞ்சா, நீ இங்க வந்து இந்த ஆட்டம் போட! கட்டிக் கொடுத்திட்ட பொண்ணோட சம்பளத்தக் கேட்டு வாங்கிக்கற அளவுக்கு உங்கம்மா

மிளகு மலைநாடுகளில் பயிராகும் ஒரு வகைக் கொடி. இதன் பழத்திற்கு தான் மிளகு என்று பெயர். மிளகை புளித்த மோரில் ஊற வைத்து உலர்த்தி இளவறுப்பாய் வறுத்துப் பொடித்து அரை கிராம் பொடியை தேனில் குழைத்து காலை, மாலை கொடுத்து வர வாயு, கபம், இருமல், செரியாமை, மிகு ஏப்பம் ஆகியவை நீங்கும்.

-நெ. ராமன்.

சொரணை கெட்டுப் போயிட்டாளா? பணம்
தலைனா, பிள்ளைய வேலைக்கு அனுப்ப
இல்ல நாலு வீட்டுல சமையல் செஞ்சு சம்பா
கறது! அத விட்டுட்டு இந்த வீட்டுக் காசக் கே
அவளுக்கு என்ன நெஞ்சழுத்தம் இருக்கணு
ம்? அவதான் கூறுகெட்டு வேப்பலை அ
சான்னா நீயும் புத்தி மழுங்கி நடந்துக்கறதா?
கப்பன் செத்ததுக்குப் போறவரைக்கும் நா
கிழிச்ச கோட்டத் தாண்டாம இருந்த மருமக
நீன்னு திகைப்பாக்கூட இருக்கு... சரி சரி வீ
வெட்டிப் பேச்சு வேணாம். ஏதோ தெரிய
அடாவடித்தனமா பேசிட்ட... போனாப் பே
துனு விட்டுடறோம். காலைல எழுந்ததும் உ
மாமா கால்ல விழுந்து 'புத்தி கெட்டு, தப்பு
பேசிட்டேன்!'னு மன்னிப்பு கேட்டுக்க
என்ன, நா சொன்னதக் காதுல வாங்கி
டியா?''

மூச்சிறைக்க பேசிய சுந்தராம்பா 'அ
வளவுதான். நான் சொல்லவேண்டியதை
சொல்லிவிட்டேன்' என்கிற மாதிரி விறுவி
வென வாசலுக்கு போனதும், அபிராமி நாற்
லியில் அமர்ந்து மேஜையில் கவிழ்ந்து கொ
டாள்.

மாமியார் பேசியது நெஞ்சில் ஆ
அடித்த மாதிரி வார்த்தையாய் இறங்கி உள்ளு
குள்ளேயே சுழன்றது.

காட்டமான பேச்சு நோகடித்தபோது
ஏனோ அழவேண்டும் போலத் தோன்
வில்லை.

முன்னறையில் பேச்சுக்கள் நின்று, விள
குகள் அணைக்கப்படும் வரை அங்கேயே உ
கார்ந்திருந்தாள். பின்னர், எழுந்து ஜன்னலரு
சென்று நட்சத்திரங்கள் வாறியிறைந்திருந்த
வானத்தை வெறித்தாள்.

தோட்டத்துப் பாரிஜாத மலர்களின் மண
நாசியில் ஏறிய போது மன உளைச்சல் கொஞ்ச
அடங்கின மாதிரி தோன்றியது.

விளக்கை அணைத்துவிட்டுத் தங்க
அறையை நோக்கி நடந்தாள்.

கட்டிலில் காலை நீட்டிப் படுத்திருந்த கு
ரேசன் இவளைக் கண்டதும் எழுந்து கதவை சா
றிவிட்டு வந்து மீண்டும் கட்டிலில் உட்கார்
தான்.

ஆத்திரத்தோடு அடிக்குரலில் வின
வான்.

''என்ன ஆச்சு உனக்கு இன்னிக்கு
மூளை, கீளை கலங்கிப் போச்சா?''

பதில் கூறாமல் அபிராமி விட்டத்தை
பார்த்தபடி நிற்க, கோபம் அதிகமானது போ

குமரேசன் இரண்டே எட்டில் நெருங்கி அவளை உலுக்கினான்.

''கேக்கறது காதுல விழலை? என்னாச்சு உனக்கு? பைத்தியம் பிடிச்சிடுச்சா?''

அபிராமி அவனை ஏற இறங்க பார்த்தாள். நிதானமாகவே கேட்டாள்.

''அப்படி என்ன செஞ்சிட்டேன் இப்ப, நீங்க எனக்கு மூளை கலங்கிட்டதுனு சந்தேகப்பட?''

''இன்னும் என்ன செய்யணும்? அதிகப்பிரசங்கித்தனமா பேசினது பத்தாதா?''

அபிராமி நகர்ந்து கட்டில் ஓரமாய் உட்கார்ந்து கொண்டாள்.

''கஷ்டத்துல இருக்கிற அம்மாவுக்குப் பணம் அனுப்பறேன்னு சொல்றது தப்பா?''

''ஆமா தப்புதான். எங்களைக் கேக்காம நீயா எப்படி அந்த முடிவுக்கு வரலாம்?''

அபிராமி வறட்சியாய் புன்னகைத்தாள்.

''உங்க வீட்டுக்கு நா வந்து ரெண்டு வருஷமாச்சு. இதுவரை எத்தனையோ சந்தர்ப்பங்கள்ல நானா யோசனை பண்ணி முடிவுக்கு வந்து உங்க எல்லார்கிட்டயும் தெரிவிச்சப்போ, வாயைத் திறக்காம ஏத்துக்கிட்டிருக்கீங்களே! அப்ப 'நீ யாரு முடிவு எடுக்க?'னு கேட்டதேயில்லியே!''

குமரேசன் சீற்றத்துடன் மறுத்தான்.

''பொய் சொல்லாத... எந்த சமயத்துல நீயா முடிவு எடுத்து, நாங்க ஒத்துக்கிட்டோம், சொல்லேன் பார்க்கலாம்...''

''ஒண்ணு என்ன ஒன்பதுகூட சொல்லலாம். நமக்கு மூணு வருஷத்துக்கு குழந்தை வேணாங்கறதுலேந்து, இந்த வீட்டுக்கு கலர் டி.வி., பெரிய ஃப்ரிஜ், கிஸர் வாங்கறது வரைக்கும் முடிவு எடுத்தது நான்தான்! எங்க, இல்லேனு மறுக்க முடியுமா உங்களால? அதோட அத்தனை சாமான்களும் என் சம்பளப் பணத்துல நானே வாங்கினது தானே! ஏன் உங்க யாரையுமே கேக்காம ஸ்கூல்ல லோன் எடுத்து அரசிக்கு நகை பண்ணி உங்க எல்லாரையும் ஆச்சரியப்பட வச்சேனே... மறந்திடுச்சா? அப்பல்லாம் சரியான காரியம்னு நீங்க பாராட்டினது இப்ப அதிகப்பிரசங்கித்தனமாயிடுச்சா? எப்படி? எனக்குப் புரியலையே!''

வலிக்கிற இடத்தில் அவள் அடித்துவிட்டதைப் புரிந்துகொண்டு குமரேசன் குற்றஉணர்வுடன் தலைகுனிந்து கொண்டான்.

கைகளைப் பின்னால் கட்டி அறையில் குறுக்கும், நெடுக்கும் உலாத்தினான். அவள் அருகில் வந்து உட்கார்ந்தான். சமாதானம் பண்ணும் விதமாய்ப் பேசினான்.

மாங்காய்த் தோலை சீவி சிறு சிறு துண்டுகளாக வெட்டி நெய்யில் பொரித்து எடுத்துக்கொள்ளவும். பிறகு அதனுடன் திட்டமாக சர்க்கரை சேர்த்து அரைத்து மாத்திரைகளாக செய்து நிழலில் உலர்த்தி எடுத்து வைத்துக் கொண்டு பெண்களுக்கு ஏற்படக்கூடிய மாத விலக்கு கோளாறுகள் ஏற்படும் போது, இந்த மாத்திரையை காலை, மாலை சாப்பிட்டு வந்தால் கோளாறுகள் நீங்கும்.

-பி.ருக்மணி.

''அந்தப் பழங்கதையெல்லாம் இப்ப எதுக்கு? ஆக வேண்டிய விஷயத்துக்கு வருவோம். உன் மன வேதனை எனக்குப் புரியாம இல்ல அபி. ஆனா, கண்ணும் காதும் வச்சாப்பல காரியத்த முடிக்கறதுக்கு பதிலா, அப்பா, அம்மாக்கு எதிர்ல 'தொப்பீர்'னு போட்டு உடைச்சி வேண்டாத வம்ப விலைக்கு வாங்கிட்டியேனு தான் எனக்கு உன்மேல கோவம்...''

அபிராமி புருவங்களை உயர்த்தினாள்.

''கண்ணும் காதும் வச்ச மாதிரினா?''

''உங்கம்மாவுக்கு நீ பணம் அனுப்பணும்னு நினைச்சா தனியா என்னண்ட சொல்லி இருக்கலாமே! எப்பப்ப முடியுதோ, அப்பப்ப நூறோ இருநூறோ நீ அனுப்பறத நா வேணாம்னா தடுக்கப் போறேன்? அதவிட்டுட்டு முழு சம்பளத்தையும் அனுப்பறேன்னு சொல்றது கேக்கவே நல்லா இல்லையே!''

அபிராமி அடிஉதட்டைக் கடித்து குமிழிட்ட கோபத்தை அடக்கப் பார்த்தாள்.

''அப்ப, என் சம்பளத்த எங்க வீட்டுக்கு அனுப்பறது நியாயம் இல்லேனு நீங்களும் நினைக்கறீங்க, அப்படித்தானே?''

''நிச்சயமா! உனக்குக் கல்யாணமாயிட்டது...''

''அப்படீன்னா, கழுத்துல தாலி ஏறிட்டா பெத்தவங்கள பொண்ணுங்க மறந்திடணும்னு சொல்றீங்களா...?''

குமரேசன் பொறுமையின்றி தலையில் அடித்துக் கொண்டான்.

''ஏன் இப்படி விதண்டாவாதம் பண்றே? என்ன ஆச்சு உனக்கு? 'நம்ப மருமகளுக்கு மருந்து வச்சு மாத்திட்டாங்க'னு அம்மாகூட அழுதாங்க... உன்மேல அன்பு வச்சிருக்கறவங்களுக்கு ஏன் வேதனை உண்டாக்கறே? உன்னா

வந்து உன்னண்ட பேசி, புத்தி சொல்தேன்னு சொன்னாங்களே, பேசினாங்களா?''

அபிராமி மெல்ல 'ஆம்' என்று தலைய சைத்தாள்.

அந்த மவுனத்தைத் தவறாக புரிந்து கொண்ட குமரேசன் அவள் கைகளைப் பற்றிக் கொண்டான்.

''உன் தம்பி எந்தக் காலத்துல படிப்ப முடிச்சு, எப்ப ஒரு வேலையத் தேடிக்கறது! அதெல்லாம் நடக்கறக் காரியமா தோணல.... எம்.ஏ. முடிச்சா என்ன, முடிக்காட்டி என்ன? பேசாம இப்பவே ஒரு வேலைய ஒத்துக்கிட்டா எல்லா பிரச்சினையும் தீர்ந்திடாதா! பதினாறாம் நாள் காரியத்துக்கு நா அங்க வந்தப்ப உங்கப்பா வோட முதலாளி ஜம்புநாதன் 'கார்த்திக் விரும் பினா இன்னிக்கே அவன் என் ஆபீஸ்ல வேலைக்கு சேரலாம்... அவனுக்கு தகுந்த வேலை போட்டுத்தர நா தயாரா இருக்கேன். முருகானந்தம் குடும்பத்துக்கு இதுகூட செய் யாட்டி எப்படி?'னு பத்து பேர் நடுவுலே மனசு விட்டுச் சொன்னார். பேசாம, அவரைப் போய்ப் பார்த்து வேலைய ஒத்துக்கச் சொல்லி கடிதாசு எழுதிப் போடு. நீ சொல்லி அவன் கேக்க மாட் டான்னா நா ஒரு நடை நேராப் போய் புத்தி சொல்லிட்டு வரேன்... நிதானமா யோசனை பண்ணு அபி. நானும் மத்தவங்களும் சொல்றது உன் நன்மைக்குத்தான்னு புரியும்...''

பேசிக் கொண்டே அபிராமியை அணைத்த குமரேசன், அவள் பின்கழுத்தில் மென்மையாய் முத்தமிட்டான்.

''என்னைப் பத்தின கவலை துளி இல் லாம ஒண்ணரை மாசம் போல நீ உங்கம்மா வோட தங்கின கோபத்துல நீ இங்க வந்த ரெண்டு நாளா நா உன்னண்ட முகம் கொடுத்துப் பேசல, அன்பா நடந்துக்கல, தப்புதான்; ஒத்துக் கறேன். அதுக்காக நீ இப்படித் தாறுமாறா பேச றது உனக்கே நல்லா இருக்கா அபி?''

கொஞ்சலாகப் பேசியவன் அவளை இன் னும் இறுக அணைத்துக் கொண்டான்.

''உன்னைத் தலையில வச்சுகிட்டு இந்தக் குடும்பமே கூத்தாடறது உனக்குத் தெரியாதா? உன் மேல அப்பாவும், அம்மாவும் உசிர வச்சி ருக்காங்க....நீ கலர் டி.வி. வாங்கித் தந்ததை எத் தனை பெருமையா சொல்லிக்கறாங்க? அசட் டுத்தனமா எதையோ சொல்லி எல்லாத்தையும் கெடுக்கப் பாத்தியே அபி! உன் சம்பளத்த முழுசா எப்படி அனுப்ப முடியும்? வீடியோ டெக் வாங்கலாம்னு தீர்மானம் பண்ணி இருக்க றத மறந்திட்டியா? அரசி கல்யாணத்துக்காக வாங்கின கடனுக்காக மாசா மாசம் பணம் வேற கட்டணும்... எல்லாத்தையும் மறந்திட்டு எடுத் தேன், கவிழ்த்தேன்னு என்னமா வார்த்தைக ளைக் கொட்டிட்ட...! ஹும்... போனாப் போறது. நீ பேசினத நாங்க மறந்திடறோம். நீயும் ஒரு கனவா மறந்திடு. என்ன? அப்பா படுக்கப் போறதுக்கு முன்னால இதத்தான் சொன் னாரு... 'அபிராமி சின்னப் பொண்ணு. யாரோ அவ மனசைக் கலைச்சிருக்காங்க... புத்தி சொல் லிப் புரியவையுங்க'னு பெருந்தன்மையா பேசி னாரு... என்ன அபி... குழப்பம் நீங்கிடுச்சா? தூங்கி எழுந்தா மனசு தெளிஞ்சு, நியாயமான முடிவுக்கு நீயே வருவே. இப்பத்தான் எனக்கு நிம்மதியா இருக்கு... இங்க வாயேன்... விளக்க அணைச்சிடலாமா...? பக்கத்துல படுத்துக்க யேன்...''

தாபத்தோடு பேசியவன், விளக்கை அணைத்து விட்டு, மூர்க்கத்தனமாய் அவள் மேல் படர்ந்தான்.

ஜடம் போல் படுத்திருந்த அபிராமி அவன் உறங்கி ரொம்ப நேரம் ஆன பிறகு மெல்ல எழுந் தாள்.

புடவையை உதறி சரி செய்தாள். கதவைத் திறந்து கொண்டு வெளியே வந்தாள்.

கூடத்தைக் கடந்து சமையல்கட்டுக்குச் சென்று பானையிலிருந்து இரண்டு டம்ளர் தண் ணீர் எடுத்துக் குடித்தாள்.

மறுபடி படுக்கச் செல்லப்பிடிக்காமல் வாசல்கதவை திறந்து கொண்டு வராந்தாவில் நின்று ஓய்ந்து விட்ட தெருவைக் கவனித்தாள்.

சைக்கிளில் ஒரு ஆள் தனியாகச் சென் றான். தூரத்தில் நாய் ஒன்று ஊளையிட்டது. அடி வயிற்றின் சங்கடம் அதிகமாக, கதவைத் தாளிட் டுக் கொண்டு உள்ளே வந்தாள்.

மாமனாரும், மாமியாரும் முன்னறையில் அயர்ந்து உறங்குவது பார்வையில் விழுந்தது.

மெதுவாக நடந்து கூடத்து சோபாவில் உட்கார்ந்து கொண்டாள்.

இறந்து விட்ட அப்பாவின் நினைவைத் தொடர்ந்து நாதியில்லாமல் தவிக்கும் அம்மா, தம்பி, தங்கையின் ஞாபகம் நெஞ்சை அடைத் தது.

திடுமென அழுகை பொத்துக்கொண்டு எழுந்தது.

சத்தம் வெளியே கேட்காமல் இருக்கும் பொருட்டு, தலைப்பை வாயில் திணித்துக் கொண்டாள்.

ரொம்ப நேரத்துக்கு அப்படியே அமர்ந்து தான் என்ன செய்வேன் என்று மருகி மருகி அழு தாள்.

[illegible]

[illegible]

அசை, அசை, தெளிவு அதிகமானது. பாதை தெரிந்தது. உறுதி பிறந்தது.

9

உறங்காமல் யோசனை பண்ணிக் கொண் டிருந்தவள் விடிகாலை நாலு மணி அளவில் சமையல் கட்டுக் குச் சென்று காபி டிகாஷனுக்குத் தண்ணீர் கொதிக்க வைத் தாள்.

வாசலில் நீர் தெளித்து சுத் தமாய் கோலம் போட்டாள்.

ஆவி பறக்க [illegible] கொண்ர்ந்த பாலைக் காய்ச்சி வைத்து விட்டு, குளிக்கப் போனாள்.

உறங்கி எழுந்த நீ [illegible] ருந்து வாயைத் திறக்காமல் அபி ராமி முன்பு போல அத்தனை வேலைகளையும் பதவிசாய் செய்வதைப் பார்த்த சுந்தராம்பாவும் குமரேச னும், தாங்கள் சொன்ன அறிவுரைகளை ஏற்ற தும் அல்லாமல் தன் தவறையும் உணர்ந்து விட் டாள் என்று தங்களுக்குள்ளேயே ஜாடையாய் பேசிக்கொண்டதோடு, 'அபிராமிக்குப் புத்தி வந்து விட்டது' என்று முணுமுணுப்பாய் சுந்தரா மியிடம் சொல்லவும் செய்தார்கள்.

டிபன் தயாரானதும் ஒன்றுமே நடக்காத

பெங்களூர் தாஜ்மஹால்

வட இந்தியர்களின் பெங்களூர் சுற்றுப் பயண பட்டியலில் பொட்டானிகல் கார்ட னுக்கு அடுத்தபடியாக இடம் பெறுகிற முக்கிய கேந்திரம் 'தாஜ் மஹால்'. நீங்கள் நினைப்பது போல இது ஆக்ரா தாஜ்மஹால் அல்ல; பெங்க ளூர் தாஜ்மஹால்.

கர்நாடக தொலைபேசியில் பணிபுரிந்த முனியப்பா என்பவர் தனது காலஞ்சென்ற மனைவி கவுரியின் நினைவாக எழுப்பிய காதல் மாளிகை இது. ரூ.10 லட்சத்தில் உரு வான இந்த பளிங்கு ஓவியத்தை சுவிட்சர் லாந்து உள்ளிட்ட பல வெளிநாட்டு பயணிகள் கண்டுகளித்து செல்கின்றனர். இங்கிலாந்து பி.பி.சி. தொலைக்காட்சியில் கூட முனியப்பா வின் தாஜ் இடம் பெற்றுவிட்டது என்றால் பார்த்து கொள்ளுங்களேன்.

பெங்களூர் தாஜ்மஹாலை கட்டி முடிக்க இவருக்கு முழுசாக 7 வருடம் பிடித்த தாம். முனியப்பாவின் அரசு வேலையை தாஜ் மஹால் தின்று தீர்த்துவிட்டது. இன்று அவர் ரியல் எஸ்டேட் அதிபர். கர்நாடகம் முழுக்க முனியப்பா தொழில் நிமித்தமாக சுற்றி பறந் தாலும் இவரின் நித்திய உறக்கம் என்னவோ தாஜ்மஹாலில் மட்டும்தான்.

- ரகு விநாயகம்.

மாதிரி எல்லோரும் ஒன்றாகச் சாப்பிட உட்கார்ந்தார்கள்.

இட்லிகளை வைத்து, வெங்காயச் சட்னியை அபிராமி பரிமாறியதும், ஒரு வாய் விண்டு வாயில் போட்டுக் கொண்ட கந்தசாமி மனைவியை ஏறிட்டு ''என்ன இருந்தாலும் அபிராமி வைக்கற சட்னி மாதிரி உன்னால செய்ய முடியலைன்றத நீ ஒத்துக்கிட்டே ஆகணும். ஒண்ணரை மாசமா இப்படி ருசியா சாப்பிடாம நாக்கு செத்துதான் போச்சு...'' என அப்பாவின் பாராட்டு சந்தோஷத்தைத் தர, குமரேசன் அபிராமியைப் பார்த்து புன்னகைத்தான்.

மூவருக்கும் பரிமாறி, அவர்கள் குடிக்க மோரும் பக்கத்தில் எடுத்து வைத்த பின்னர் அபிராமி தானும் தட்டை வைத்துக் கொண்டு உட்கார்ந்தாள்.

''நீயும் எங்களோட சேர்ந்து சாப்பிடப் போறியா? மழைதான் கொட்டப்போவுது!''

சீண்டியவனை ஏறிட்டு அபிராமி சிரித்தாள்.

''நீங்க ஆபீஸ் போறச்சே நானும் ஸ்கூல்ல இறங்கிக்கலாம்னு இருக்கேனே...''

சுந்தராம்பா காலி மோர் டம்ளரைக் கீழே வைத்து விட்டு ''இன்னிக்கேவா வேலைக்குப் போகணும்? ஒரு நாள் ரெஸ்ட் எடுத்துகிட்டுப் போகக் கூடாதா?'' என, அபிராமி பதில் கூறாமல் சாப்பிட்டு முடித்தாள்.

மற்றவர்கள் உண்டு முடிக்கும் வரை காத்திருந்தவள் மாமனார் கை கழுவிக் கொண்டு திரும்பியதும் ''உக்காருங்க மாமா, உங்க எல்லார்கிட்டயும் நா கொஞ்சம் பேசணும்...'' என்றாள் நிதானமாக.

என்ன? என்பது போல அவசரமாய் திமிர்ந்த சுந்தராம்பாளிடம் ''நேத்து மாதிரி நா செய்யல அத்தே. சாப்பிட்டு முடிச்ச பிறகு தான் பேசப் போறேன். இதுல உங்களுக்கு ஆட்சேபணை எதுவும் இருக்காதுனு நினைக்கிறேன்'' என்றாள் அபிராமி நிதானத்தைக் கைவிடாமல்.

அந்தப்பேச்சு, அந்த முகபாவம், அந்த நிதானம் எல்லாம்-மூவருக்குமே ஒருவித கலக்கத்தை உண்டு பண்ணுவதைப் புரிந்து கொள்ள முடிந்த குமரேசன் அவசரமாய் எழுந்து பெற்றவர்களைப் பேசவிடாமல் ''எதுவானாலும் சாயங்காலமா பேசிக்கலாம். இப்ப நாழியாச்சு நீயும் கிளம்பு'' என்று அதட்டியதைக் காதில் வாங்காமல் அபிராமி வறட்சியாய் கூறினாள்.

''உக்காருங்க... ப்ளீஸ். அஞ்சு நிமிஷத்துல ஒண்ணும் ஆயிடாது. ஏன்னா சாயங்காலம் நா இருக்க மாட்டேன். அப்புறம் எங்கேயிருந்து பேசறது?''

கேட்டதை நம்பமாட்டாமல் குமரேசன் நெற்றியில் ஓங்கி அறைந்து கொண்டு ''வேதாளம் பழையபடி முருங்க மரத்துல ஏறிடுச்சுப்பா. இவ...'' என்று முறைக்க அபிராமி கையை நீட்டி அவனைத் தடுத்தாள்.

''கத்தாதீங்க.. ப்ளீஸ்... நேத்திக்கே நீங்க எல்லாரும் வேண்டிய அளவுக்குக் கத்திட்டீங்க, புத்தி சொல்லிட்டீங்க.... போதும்... இனி புதுசா எதுவும் சொல்ல வேணாம்... தயவு பண்ணி நா சொல்றத மட்டும் கேட்டுக்கங்க...''

''என்ன புதுசா சொல்லப் போறே! உன் சம்பளத்த உங்கம்மாக்கு அனுப்பணும். அப்படித்தானே?''

அபிராமி 'இல்லை' என்று மறுத்தாள்.

''நா இப்ப ஸ்கூலுக்குப் போறது எதுக்காகத் தெரியுமா? வேலைய ராஜினாமா பண்ணத்தான்...''

''என்ன... என்ன?'' பதறிய சுந்தராம்பா[illegible]னை ஏறிட்டு ''நிச்சயமா இவளுக்கு புத்தி [illegible]ங்கிடுச்சு தம்பீ'' என்றார் கவலையுடன்.

கந்தசாமி துண்டால் முகத்தைத் துடைத்துக் கொண்டு செருமினார்.

''நா ஒருத்தன் இருக்கறத மறந்திட்டு [illegible]ளாளுக்கு மரியாதை இல்லாம பேசறத நிறுத்[illegible] நீங்களா? அபிராமி... என்ன ஆச்சு உனக்கு? [illegible]நத்து சம்பளத்த திருச்சிக்கு அனுப்பணும்னு [illegible]சான்னே, இன்னைக்கு வேலைய விட்டு நிக்[illegible]ப்போறேன்னு சொல்றே! உன் மனகல என்ன [illegible]னைச்சுகிட்டு இப்படித் தாறுமாறா பேசற?''

அபிராமி சில கணங்களுக்கு மவுனித்து [illegible]ட்டு, சின்னக் குரலில் பேசினாள்.

''மத்தவங்களுக்கு உபகாரம் பண்ற என் [illegible]ணத்தப் பார்த்துப் பரவசப்பட்டு இந்த வீட்[illegible]க்கு மருமகளா என்னை ஏத்துக்கிட்டதால நா[illegible]து செஞ்சாலும் இந்த வீட்டுல இருக்கறவங்க [illegible]ரியாப் புரிஞ்சிப்பீங்கன்ற நம்பிக்கையோட இருந்தேன். இல்ல, அது பொய்யாயிடுச்சு! [illegible]பெத்து ஆளாக்கின அப்பா அகாலமா செத்துட்[illegible]துல, அங்க எங்க குடும்பம் நடுத்தெருவுக்கு [illegible]வந்திடும்போல தத்தளிச்சிட்டு இருக்கு... என் [illegible]னிக்குமே எங்க குடும்பம் அந்தஸ்தானதுனு சொல்ல முடியாது. இன்னைக்கும் என் கல்யாணத்துக்காக வாங்கின கடன் பாக்கி இருக்கு. பிடித்தம் எல்லாம் போக, அம்பதாயிரம் போல அப்பா ஆபீஸ்ல கொடுத்திருக்காங்க... அது லேந்து வர்ற வட்டிய வச்சுகிட்டுதான் சாப்பிடணும், வாடகை கொடுக்கணும், தம்பி, தங்கை படிப்புச் செலவைக் கவனிக்கணும்னு புரிஞ்சப்ப தம்பி 'நா படிப்பை நிறுத்திடறேன். வேலைக்குப் போய் குடும்பத்தக் காப்பாத்தறேன்'னு குதிச்சான். நான்தான் அவனைத் தடுத்தேன். ஆறு மாசத்த பல்லை கடிச்சுகிட்டு தள்ளிட்டா, கஷ்டங்கள் விடிஞ்சிடும்னு நினைச்சேன். இந்தக் குடும்பத்த என் குடும்பமா ஏத்துகிட்டு நா வாழறப்ப, அனாதையாயிட்ட என் பிறந்தவீட்டு ஜனங்கள இந்த வீட்டைச் சேர்ந்தவங்க கை கொடுத்துக் கரையேத்துவாங்கனு நம்பினேன். நா தப்புக்கணக்குப் போட்டுட்டேன். என்னையும், என் குடும்பத்தையும் நீங்க அந்நியமாதான் நினைக்கறீங்க... இது தெரிஞ்ச பிறகு நா தொடர்ந்து உங்களோட ஒட்டிக்கிட்டு இருக்கறது முறையா? சொல்லுங்க...''

அபிராமி திரும்பி கணவனை ஏறிட்டாள்.

''நேத்து ராத்திரி கடைசியா நீங்க நல்லா யோசனை பண்ணி எது நியாயமோ அதச் செய்னு சொன்னீங்க, ஞாபகம் இருக்கா? நீங்க சொன்னது ரொம்ப சரி. என்ன தஷ்டம் வந்தாலும் நியாயத்த மட்டும் கைவிடவே கூடாது. நானும் ஒத்துக்கறேன். அதான் ராப்பூரா யோசனை பண்ணி நியாயமான முடிவுக்கு வந்திருக்கேன்...''

அபிராமி எழுந்து நின்றாள்.

''ஸ்கூல் வேலைய ராஜினாமா பண்ணிட்டு, அடுத்த பஸ்கல நா திருச்சிக்குப் போறதா இருக்கேன். அப்பாவோட முதலாளி எங்க குடும்பத்துக்கு ஒரு வேலை போட்டு தரேன்னு சொல்லி இருக்கார். இரண்டாயிரம் ருபாய்க்கு குறையாம சம்பளம் கிடைக்கும்னு நினைக்கறேன். அம்மா ஏற்கனவே சின்னதா ஒரு வீட்டை வாடகைக்கு எடுத்துகிட்டு குடியேறத் தீர்மானிச்சிட்டாங்க. தம்பி தலையெடுக்கற வரைக்கும், வட்டிப் பணமும், என் சம்பளமும் எங்கள மானமா வாழ வழி பண்ணும்.''

பேசிய அபிராமி கொஞ்சம் நிறுத்திவிட்டுத் தொடர்ந்தாள்.

''கடைசியா ஒரு வார்த்தை... பெத்தவங்க

> பண்டிகை நாட்களிலும், விசேஷங்களிலும் சுவாமிக்கு மஞ்சளும், குங்குமமும் கலந்து (சுண்ணாம்பு கலக்கக்கூடாது) நீர் விட்டு ஆரத்தி எடுக்கிறோம் அல்லவா? அந்த ஆரத்தியின் நடுப்பகுதியில் இரண்டு சிறு விளக்குகளை (ஜோதி) வைக்கும் வழக்கம் சில குடும்பங்களில் உண்டு.
>
> தான வகைகளில் குறிப்பாகப் பஞ்ச தானங்களில் விளக்கினை தானமாகத் தருவது ஒன்றாகும். சுமங்கலிகளுக்கும் அந்தணர்களுக்கும் விளக்குத் தானம் செய்தால் வம்ச விருத்தி ஏற்படும்.
>
> - சி.மாலதி.

பிரம்மதேவன் கிரிவலம்

திருவண்ணாமலை நகரில் உள்ள மயான பூமியைக் கடந்த பின் செங்கம் சாலையின் இடது புறமிருக்கும் சிறிய மலை மேல் திருமால் அருள்புரிகிறார். இந்தப் பெருமாள் கோவிலிலிருந்து அண்ணாமலையாரை தரிசிப்பது மிகச்சிறப்பு ஆகும். முற்காலத்தில் கிரிவலப் பாதை இச்சிறு குன்றினையும் சுற்றி அமைந்திருந்தது. கிரிவலச் சிறப்பினை உணர்ந்த பக்தர்கள் ஆன்மீக ரகசியமாக இன்றைக்கும் இச்சிறு குன்றினைச் சுற்றியே கிரிவலம் வருவர். பிரம்மதேவன் இச்சிறு குன்றினை அதாவது பெருமாள் அருள்பாலிக்கும் மலையினைச் சேர்த்தே கிரிவலம் வந்ததாக புராணம் சொல்கிறது.

- ராதா பரிமளம், திருச்சி.

கேதார விரதம்

தீபாவளி நாளன்று பெண்கள் கணவனுடன் இணைபிரியாத இல்வாழ்வு வேண்டி கேதார கௌரி விரதம் மேற்கொள்கிறார்கள். அப்போது அம்மியையும், குழவியையும் சிவசக்தியாகப் பாவித்து பூஜைகள் செய்கின்றனர்.

- தெ. ராமன், சென்னை - 74.

யுகந்தோறும் பகவானின் திருநாமங்கள்

அதர்மத்தை அழித்து தர்மத்தை நிலை நிறுத்த ஒவ்வொரு யுகத்திலும் பகவான் அவதரிக்கிறார். அந்த யுகரட்சகனின் பெயர்கள் தெரியுமா?

துவாபரயுகம் - ஸ்ரீ தேவராஜன்
திரேதாயுகம் - ஸ்ரீ ரங்கநாதன்
கிரேதாயுகம் - ஸ்ரீஜெகந்நாதன்
கலியுகம் - ஸ்ரீ வேங்கடேசன்

- கே. சுதர்ஷன், தூத்துக்குடி.

ளைப் பொறுத்தவரை பெண்ணுக்கும், பின்ளைக்கும் கடமை ஒண்ணுதான். அது புரிஞ்சு என் கடமையை நிறைவேத்தத்தான் நா போறேன். என்னோட இந்தத் தீர்மானத்த எங்கம்மா ஒத்துக்க மாட்டாங்க, சண்டை கூடப் போடலாம். எனக்குத் தெரியும். ஆனாலும் எனக்கு வேற வழி தெரியல... என்னைப் பொறுத்தவரை நீங்களும், அவங்களும் என்னிக்கும் ஒண்ணுதான். ரெண்டு குடும்பமும் என்னோட ரெண்டு கண்களுக்கு சமம்னு தான் நினைச்சுகிட்டிருந்தேன். ஆனா நீங்க அப்படி நினைக்கல.. 'உன்னைப் பெத்தவங்களும், உன் கூடப் பிறந்தவங்களும் இந்த குடும்பத்தச் சேர்ந்தவங்க தான். அவங்க கஷ்டத்துல பங்குகொள்றது நம்ப கடமை'னு நீங்க வலிய வந்து பொறுப்பை ஏத்துகிட்டிருந்தா, என்னை விட அதிர்ஷ்டசாலி யாரும் இருக்க முடியாதுனு துள்ளி குதிச்சிருப்பேன்! அதுக்குக் கொடுப்பினை இல்ல...''

மனதில் முடிந்து வைத்திருந்த தீர்மானங்களை கோர்வையாய் வெளியிட்ட அபிராமி, சில நொடிகள் மவுனித்து விட்டுப் பேசினாள்.

''என்னைப் பொறுத்தவரை நா என்னிக்கும் உங்க வீட்டு மருமகதான், உங்க மனைவிதான். நம்பறதும் நம்பாததும் உங்க இஷ்டம். சென்னையில தங்காம திருச்சில இருக்கப் போறேன். அதான் வித்தியாசம்.

> தீபாவளி பண்டிகையை நேபாளத்தில் பஞ்சக் என்றும், பர்மாவில் தண்டிஜீ என்றும், சீனாவில் நயீமஹீவா என்றும் அழைக்கின்றனர்.
>
> டபாஸ் என்ற வடமொழிச் சொல்லுக்கு வெடி என்று பொருள். நாம் பட்டாசு என்கிறோம்.
>
> -ஆர்.ராஜலட்சுமி, கரூர்.

என் கருத்த மனப்பூர்வமா நீங்க என்னிக்கு ஏத்துக்கறீங்களோ, அடுத்த நிமிஷமே இங்க வந்து இந்த வீட்டுல உங்களோடு சேர்ந்து வாழ நா தயார். தயவு செய்து இதை மறக்காதீங்க...''

நினைத்ததைக் கூட்டாமல் குறைக்காமல் சொல்லி விட்டது நிம்மதியாய் இருக்க, அபிராமி தன் அறைக்குச் சென்றாள்.

கட்டிலுக்கு அடியில் தள்ளியிருந்த பெட்டியை வெளியே இழுத்து, தூசி போகத் தட்டினாள்.

படுக்கை மேல் பெட்டியைத் திறந்து வைத்து, அலமாரியிலிருந்த துணிகளை எடுத்து அதனுள் அடுக்க முற்பட்ட போது, குற்ற உணர்வு சின்ன அளவில் கூட எழாததோடு நியாயமான காரியம் ஒன்றைச் செய்யும் நிறைவு மட்டுமே மனசு பூராவும் பரவியிருப்பதை அவளால் துல்லியமாகப் புரிந்து கொள்ள முடிந்தது.

(முற்றும்)

எதிரும் புதிரும்

உலக நாடுகள் அனைத்திலும் குறிப்பாக ஆப்பிரிக்க, ஆசிய நாடுகளில் எட்டு கோடி பிள்ளைகள் (பத்து வயது வரை) ஒரு வேளை சாப்பாட்டுக்கே வழியின்றி கஷ்டப்படுகின்றனர். ஆனால் ஐரோப்பிய, அமெரிக்க நாடுகளில் இதே வயதுடைய ஒரு கோடி பிள்ளைகள் அதிகமான கொழுப்பு சத்தால் பருமனாகி, எடையை குறைக்க முடியாமல் திண்டாடுகிறார்கள் என உலக பிள்ளைகள் நல் வாழ்வு குழு அறிவித்துள்ளது.

- பாரீஸ் பார்த்தசாரதி.

> தீபாவளிக்கு பாதுஷா செய்த பிறகு, அதன் மீது பூஸ்ட் அல்லது போர்ன்விட்டாவை திக்காகக் கரைத்து, ஆங்காங்கே கைகளால் தெளித்துப் பாருங்களேன். வித்தியாசமான டிசைனில் பாதுஷா ரெடி.
>
> ஜாங்கிரி செய்த பிறகு, அதன் மீது வண்ண தேங்காய்ப்பூ துருவலை தூவி, பிறகு கொடுத்தால் வித்தியாசமான சுவையும் பார்க்க அழகாகவும் இருக்கும்.
>
> அதிரசம் செய்யும் போது ஒரு மாறுதலுக்கு தேங்காயை லேசாக வறுத்து அதிரச மாவில் கலந்து செய்து பாருங்கள். அதிரசம் நன்றாக இருக்கும். எண்ணெயும் குடிக்காது.
>
> - ஷோபா சோமஸ்வரன், சென்னை.

மைதா மாவு மிக்ஸர்

எப்போதும் கடலை மாவில் மிக்ஸர் செய்வார்கள். ஒரு மாறுதலுக்காக மைதா மாவு மிக்ஸர் செய்யலாம். ஒரு கிலோ மைதா மாவை சலித்து ஒரு மெல்லிய துணியில் கட்டி இட்லி தட்டில் வைத்து ஆவியில் வேக விடவும். பிறகு ஒரு தட்டில் கொட்டி ஆற விடவும். இந்த மாவில் நாம் மிக்ஸர் செய்யலாம்.

பூந்தி செய்ய

மைதா மாவு- 2 கப்
எண்ணெய்- 2 கப்
உப்பு- 1 டீஸ்பூன்

செய்முறை:

ஆவியில் வைத்த மாவை தோசைப்பதம் போல் உப்பு, நீர் சேர்த்து கரைத்துக் கொள்ளவும். பிறகு பூந்திக் கரண்டியில் போட்டு எண்ணெயில் பொரித்து எடுக்கவும்.

முறுக்கு செய்ய

மைதா மாவு- 2 கப்
உளுத்தம் பொடி- 2 டேபிள் ஸ்பூன்
வெண்ணை- 1 டேபிள் ஸ்பூன்
உப்பு- 1 டீஸ்பூன்

செய்முறை:

மைதா மாவில் உளுந்து பொ்டி, வெண்ணை, உப்பு சேர்த்து முறுக்கு மாவு போல் பிசையவும். சற்று தடிமனான முறுக்கு அச்சில் போட்டு பிழிந்து எண்ணெயில் வேக விட்டு கரகரப்பாக எடுக்கவும்.

மைதா சிப்ஸ் செய்ய

மைதா மாவு- 2 கப்
வெண்ணை- 2 டேபிள் ஸ்பூன்
உப்பு- 1 டீஸ்பூன்
கரும் சீரகம்- 1 டேபிள் ஸ்பூன்

செய்முறை:

மைதா மாவை சலித்து உப்பு, வெண்ணை, கரும் சீரகம் சேர்த்து சப்பாத்தி மாவு போல் பிசையவும். இதை சிறு சிறு அப்பளங்களாக இட்டு கத்தியால் சிறு துண்டங்களாக கீறி எண்ணெயில் பொரித்து எடுக்கவும்.

கடலை, பொரி

வேர்க்கடலையை நன்றாக வறுத்து தோல் நீக்கி சுத்தம் செய்யவும். அவல் பொரியை வாணலியில் வறுக்கவும். எண்ணெயில் பொரிக்க வேண்டாம்.

ஒரு பேப்பரில் எல்லாவற்றையும் போட்டு மிளகு பொடி, காரப்பொடி, பெருங்காயப் பொடி தூவி கலக்கவும்.

எண்ணெய் எல்லாம் பேப்பரில் வடிந்து விடும். பிறகு டப்பாக்களில் இந்த மிக்ஸரை போட்டு வைக்கவும்.

புழுங்கலரிசி ரிங்ஸ்

தேவையான பொருட்கள்:

புழுங்கலரிசி- 2 கப்
பச்சரிசி- ½ கப்
பொட்டுக்கடலைப் பொடி- ½ கப்
வெண்ணை- ½ கப்
மிளகு, சீரகப்பொடி- 1 டீஸ்பூன்
உப்பு- 1 டீஸ்பூன்
பெருங்காயப் பொடி- 1 டீஸ்பூன்

செய்முறை:

புழுங்கலரிசி, பச்சரிசியை நன்றாக ஊற வைக்கவும். இதை கிரைண்டரில் போட்டு நன்றாக அரைத்து எடுக்கவும். இந்த மாவில் உப்பு, மிளகு, சீரகப்பொடி, வெண்ணை போட்டு பிசையவும். பொட்டுக்கடலைப் பொடி சேர்க்கவும். கெட்டியான இந்த மாவை சிறு சிறு மோதிரம் போல் உருட்டி எண்ணெயில் பொரிக்கவும்.

* * *